

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 9 E

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 52

15 ianuarie 2010

Numărul informării

Cuprins

Pagina

Parlamentul European

SESIUNEA 2008-2009

Ședința din 9 octombrie 2008

TEXTE ADOPTATE

Procesele-verbale ale acestei sesiuni au fost publicate în C 316 E, 11.12.2008.

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Parlamentul European**Joi, 9 octombrie 2008**

(2010/C 9 E/01)

Accelerarea luptei împotriva muncii nedeclarate

Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la accelerarea luptei împotriva muncii nedeclarate (2008/2035(INI)) 1

(2010/C 9 E/02)

Promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei

Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei, inclusiv a sărăciei infantile în Uniunea Europeană (2008/2034(INI)) 11

(2010/C 9 E/03)

IASCF

Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la evaluarea IASCF privind statutul, responsabilitatea publică și compunerea IASB: propuneri de modificare 26

(2010/C 9 E/04)

Situația în Belarus

Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la situația din Belarus după alegerile parlamentare din 28 septembrie 2008 28

RO

(2010/C 9 E/05)	Suspendarea Runderi de la Doha a OMC Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la suspendarea Runderi de la Doha a OMC și viitorul Agendei de dezvoltare de la Doha	31
(2010/C 9 E/06)	Confruntarea problemei deficitului de apă și a secetei în Uniunea Europeană Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la rezolvarea problemei deficitului de apă și a secetei în Uniunea Europeană (2008/2074(INI))	33
(2010/C 9 E/07)	Gubernarea Arcticii Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la reglementarea regiunii arctice	41
(2010/C 9 E/08)	Aplicarea legislației sociale în domeniul transportului rutier Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la aplicarea legislației sociale în domeniul transportului rutier (2008/2062(INI))	44
(2010/C 9 E/09)	Ațiunile ulterioare procesului Lamfalussy — o viitoare structură de supraveghere Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind urmărirea rezultatelor procesului Lamfalussy: o viitoare structură de supraveghere (2008/2148(INI))	48
	ANEXĂ LA REZOLUȚIE RECOMANDĂRI DETALIATE PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERII (PROPUNERILOR) SOLICITATE	52
(2010/C 9 E/10)	Împreună pentru sănătate: O abordare strategică pentru UE 2008-2013 Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la „Împreună pentru sănătate: O abordare strategică pentru UE 2008-2013” (2008/2115(INI))	56
 II Comunicări		
 COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE		
Parlamentul European		
Joi, 9 octombrie 2008		
(2010/C 9 E/11)	Parteneriatul pentru comunicarea privind Europa Decizia Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la aprobarea declarației comune privind Parteneriatul pentru comunicarea privind Europa (2007/2222(ACI))	65
	ANEXĂ PARTENERIATUL PENTRU COMUNICAREA PRIVIND EUROPA	66
(2010/C 9 E/12)	Utilizarea de către Parlament a simbolurilor Uniunii (noul articol 202a din Regulamentul de procedură) Decizia Parlamentului European din 9 octombrie 2008 privind introducerea, în Regulamentul de procedură al Parlamentului European, a unui nou articol 202a referitor la utilizarea de către Parlament a simbolurilor Uniunii (2007/2240(REG))	67

III *Acte pregătitoare***Parlamentul European****Joi, 9 octombrie 2008**

(2010/C 9 E/13)	<p>Protocolul la Acordul CE/Elveția privind libera circulație a persoanelor (participarea Republicii Bulgaria și a României) ***</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Comunității Europene și a statelor membre ale acesteia, a unui Protocol la Acordul între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor în ceea ce privește participarea, în calitate de părți contractante, a Republicii Bulgaria și a României ca urmare a aderării acestora la Uniunea Europeană (9116/2008 — C6-0209/2008 — 2008/0080(AVC))</p>	69
(2010/C 9 E/14)	<p>Instituirea sistemului european de informații extrase din cazierele judiciare (ECRIS) *</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la Decizia Consiliului de instituire a sistemului european de informații cu privire la cazierele judiciare (ECRIS) prin aplicarea articolului 11 din Decizia-cadru 2008/XX/JAI (COM(2008)0332 — C6-0216/2008 — 2008/0101(CNS))</p>	70
(2010/C 9 E/15)	<p>Acordul CE/Ucraina privind menținerea angajamentelor referitoare la comerțul cu servicii, cuprinse în Acordul de parteneriat și cooperare *</p> <p>Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea acordului sub forma unui schimb de scrisori între Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte, cu privire la menținerea angajamentelor referitoare la comerțul cu servicii, cuprinse în Acordul de parteneriat și cooperare (COM(2008)0220 — C6-0202/2008 — 2008/0087(CNS))</p>	74

Legenda simbolurilor utilizate

- * procedura de consultare
- **I procedura de cooperare, prima lectură
- **II procedura de cooperare, a doua lectură
- *** procedura de aviz conform
- ***I procedura de codecizie, prima lectură
- ***II procedura de codecizie, a doua lectură
- ***III procedura de codecizie, a treia lectură

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie)

Amendamente politice: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive aldine; textul eliminat este marcat prin simbolul ¶.

Corecturile și adaptările tehnice realizate de către servicii: textul nou sau modificat este marcat cu caractere cursive; textul eliminat este marcat prin simbolul ¶¶.

Joi, 9 octombrie 2008

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

Accelerarea luptei împotriva muncii nedeclarate

P6_TA(2008)0466

Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la accelerarea luptei împotriva muncii nedeclarate (2008/2035(INI))

(2010/C 9 E/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 24 octombrie 2007 intitulată „Accelerarea luptei împotriva muncii nedeclarate” (COM(2007)0628),
- având în vedere Rezoluția sa din 21 septembrie 2000 referitoare la comunicarea Comisiei privind munca nedeclarată ⁽¹⁾,
- având în vedere Rezoluția Consiliului și a reprezentanților statelor membre, adoptată la reuniunea Consiliului din 22 aprilie 1999, privind un cod de conduită pentru o mai bună cooperare între autoritățile statelor membre în ceea ce privește combaterea fraudei transnaționale legate de prestațiile și contribuțiile la asigurările sociale și a muncii nedeclarate și cu privire la facilitarea punerii la dispoziție transnaționale a lucrătorilor ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 1999/85/CE a Consiliului din 22 octombrie 1999 de modificare a Directivei 77/388/CEE privind posibilitatea de a reduce experimental valoarea TVA pentru serviciile cu utilizare intensivă a forței de muncă ⁽³⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 14 ianuarie 2003 intitulată „Viitorul strategiei europene pentru ocuparea forței de muncă (EES) -O strategie pentru ocuparea integrală a forței de muncă și locuri de muncă mai bune pentru toți” (COM(2003)0006),
- având în vedere Deciziile 2003/578/CE ⁽⁴⁾ și 2005/600/CE ⁽⁵⁾ ale Consiliului din 22 iulie 2003 și 12 iulie 2005 privind liniile directoare ale politicilor de ocuparea forței de muncă ale statelor membre și, în special, liniile directoare nr. 9 și 21,

⁽¹⁾ JO C 146, 17.5.2001, p. 102.⁽²⁾ JO C 125, 6.5.1999, p. 1.⁽³⁾ JO L 277, 28.10.1999, p. 34.⁽⁴⁾ JO L 197, 5.8.2003, p. 13.⁽⁵⁾ JO L 205, 6.8.2005, p. 21.

Joi, 9 octombrie 2008

- având în vedere rezoluția Consiliului privind transformarea muncii nedeclarate în muncă legală ⁽¹⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 25 ianuarie 2006 către Consiliul European de primăvară intitulată „E timpul să accelerăm — Noul parteneriat pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă”(COM(2006)0030),
- având în vedere Decizia 2006/702/CE a Consiliului din 6 octombrie 2006 privind orientările strategice comunitare în materie de coeziune ⁽²⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 8 februarie 2006 intitulată „Raport privind funcționarea dispozițiilor tranzitorii prevăzute în Tratatul de aderare din 2003 (perioada 1 mai 2004-30 aprilie 2006)” (COM(2006)0048),
- având în vedere Rezoluția sa din 23 mai 2007 privind promovarea muncii decente pentru toți ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 11 iulie 2007 privind modernizarea dreptului muncii pentru a răspunde provocărilor secolului al XXI-lea ⁽⁴⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 26 octombrie 2006 privind punerea în aplicare a Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor ⁽⁵⁾,
- având în vedere propunerea Comisiei de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a sancțiunilor la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe cu ședere ilegală (COM(2007)0249),
- având în vedere Rezoluția sa din 29 noiembrie 2007 privind principiile comune ale flexibilității ⁽⁶⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 24 octombrie 2007 intitulată „Rezultatul consultării publice cu privire la Cartea verde a Comisiei „Modernizarea dreptului muncii pentru a răspunde provocărilor secolului 21””(COM(2007)0627),
- având în vedere orientările integrate pentru creștere și locuri de muncă (2008-2010) (COM(2007)0803),
- având în vedere agenda Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind munca decentă,
- având în vedere normele fundamentale privind munca ale OIM, convențiile și recomandările OIM referitoare la administrarea muncii și la inspecția muncii, care constituie o referință internațională în ceea ce privește garantarea aplicării dispozițiilor legale privind condițiile de muncă și protecția lucrătorilor,
- având în vedere Convenția nr. 143 a OIM privind lucrătorii migranți (1975) și dispozițiile suplimentare ale OIM privind lucrătorii migranți, care prevăd adoptarea tuturor măsurilor necesare și corespunzătoare pentru eliminarea fluxurilor migratorii clandestine având drept obiectiv găsirea unui loc de muncă, precum și angajarea ilegală a imigranților; având în vedere, pe de altă parte, dispozițiile referitoare la aplicarea sancțiunilor administrative, civile și penale în materie de angajare ilegală a lucrătorilor imigranți,
- având în vedere Recomandarea Consiliului din 22 decembrie 1995 privind armonizarea mijloacelor de luptă împotriva imigrației și a angajărilor ilegale ⁽⁷⁾,
- având în vedere Recomandarea Consiliului din 27 septembrie 1996 privind lupta împotriva angajării ilegale a resortisanților statelor terțe ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ JO C 260, 29.10.2003, p. 1.

⁽²⁾ JO L 291, 21.10.2006, p. 11.

⁽³⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 321.

⁽⁴⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 401.

⁽⁵⁾ JO C 313 E, 20.12.2006, p. 452.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0574.

⁽⁷⁾ JO C 5, 10.1.1996, p. 1.

⁽⁸⁾ JO C 304, 14.10.1996, p. 1.

Joi, 9 octombrie 2008

- având în vedere concluziile reuniunii informale a miniștrilor pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale de la Berlin din 18-20 ianuarie 2007 privind „munca de calitate”,
 - având în vedere raportul Fundației Europene pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă (EUROFOUND) privind lupta împotriva muncii nedeclarate în Uniunea Europeană ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 136 și 145 din Tratatul CE,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și al Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe (A6-0365/2008),
- A. întrucât munca nedeclarată reprezintă un fenomen complex aflat în plină amploare în statele membre, având în vedere că acesta este influențat de mulți factori economici, sociali, instituționali, juridici și culturali;
- B. întrucât munca nedeclarată reprezintă o caracteristică îngrijorătoare și persistentă a pieței europene a muncii, care riscă să afecteze economiile statelor membre și sustenabilitatea financiară a modelului social european prin obstrucționarea creșterii economice și a politicilor bugetare și sociale; întrucât aceasta este, în egală măsură, responsabilă de distorsiunile concurenței pe piața internă, deoarece creează o concurență neloyală față de alte state sau alte întreprinderi;
- C. întrucât munca nedeclarată este factorul principal care stă la originea dumpingului social și constituie, prin urmare, una dintre problematicile fundamentale în ceea ce privește modernizarea dreptului comunitar al muncii;
- D. întrucât munca neasigurată generează o concurență neloyală între lucrătorii asigurați și cei neasigurați, ceea ce are ca rezultat o și mai accentuată degradare a drepturilor lucrătorilor;
- E. întrucât sectoarele cele mai afectate de munca nedeclarată sunt cele cu utilizare intensivă a forței de muncă, precum agricultura, construcțiile, serviciile de menaj, hoteliere și de alimentație publică, caracterizate prin precaritatea locurilor de muncă și prin condiții salariale nefavorabile;
- F. întrucât munca nedeclarată este favorizată, de asemenea, de reorganizarea industrială, prin înființarea de lanțuri de subcontractanți, ceea ce determină o creștere a numărului de lucrători independenți, care, în anumite cazuri, rămân nedeclarați;
- G. întrucât munca nedeclarată este încurajată într-o măsură și mai mare de nivelurile înalte ale șomajului, sărăciei și muncii temporare și precare, având în vedere faptul că, într-un asemenea climat, lucrătorii sunt obligați să renunțe la orice asigurare sau la alte drepturi;
- H. întrucât poate exista o legătură între imigrația ilegală și munca nedeclarată și acesta este un alt motiv pentru care statele membre și Comisia trebuie să continue să ia în considerare o abordare comună privind imigrația, precum și posibilitatea deschiderii mai multor rute de migrație legală în Uniunea Europeană pentru resortisanții țărilor terțe care doresc să lucreze;
- I. întrucât imigranții sau, cel puțin, persoanele care se află într-o situație ilegală, sunt mai expuși riscului de a deveni lucrători nedeclarați și de a munci în condiții precare;
- J. întrucât resortisanții țărilor terțe angajați ilegal se află într-o situație cu atât mai vulnerabilă cu cât, în cazul în care sunt reținuți, riscul de a fi returnați în țara de origine este mai ridicat;

(1) <http://www.eurofound.europa.eu/pubdocs/2008/13/en/1/ef0813en.pdf>

Joi, 9 octombrie 2008

- K. întrucât numeroase state membre se confruntă cu penurii cronice de lucrători capabili și dornici să efectueze mai ales munci necalificate, de exemplu în sectorul agricol și în cel horticol;
- L. întrucât persoanele care prestează servicii casnice, deseori desfășoară muncă nedeclarată, și sunt, într-o proporție importantă, lucrători imigranți, dintre care un mare număr se află într-o situație ilegală, iar o parte dintre aceste persoane sunt victime ale traficului în vederea exploatării și victime ale muncii forțate;
- M. întrucât munca nedeclarată nu este inclusă în baza de impozitare și subminează finanțarea și distribuția asigurărilor sociale și a serviciilor publice, limitând, de asemenea, capacitatea statelor membre de a oferi servicii sociale;
- N. întrucât munca nedeclarată privează fondurile de asigurări de surse importante de venituri;
- O. întrucât lucrătorii care desfășoară activități nedeclarate nu dispun de asigurări sociale, de sănătate sau contra accidentelor și sunt expuși, prin urmare, unor riscuri și pierderi financiare semnificative;
- P. întrucât, în cazul muncii nedeclarate, nu se poate verifica dacă se respectă măsurile de protecție a siguranței și sănătății la locul de muncă, expunând lucrătorii la riscuri ridicate și permițând angajatorilor să nu-și asume nicio răspundere;
- Q. întrucât, pentru a combate în mod eficient munca clandestină și ilegală, este indispensabil ca mecanismele de supraveghere și sancționare să fie consolidate prin intervenția coordonată a inspectoratelor teritoriale de muncă, a autorităților fiscale și a partenerilor sociali;
- R. întrucât munca nedeclarată are consecințe negative pentru toți pilonii Strategiei de la Lisabona: ocuparea deplină a forței de muncă, calitatea și productivitatea muncii, coeziunea socială,
1. salută abordarea adoptată de Comisie și solicită, de asemenea, intensificarea luptei împotriva muncii nedeclarate și a economiei subterane, care afectează economia, nu oferă protecție lucrătorilor, sunt în detrimentul consumatorilor, reduc veniturile fiscale și duc la o concurență neloială între întreprinderi, chiar dacă amploarea acestor efecte variază de la un stat membru la altul;
 2. își exprimă profunda preocupare față de amploarea muncii nedeclarate, care reprezintă 20 % din PIB în anumite state membre;
 3. solicită statelor membre să aibă în vedere îmbunătățirea stimulentei pentru munca reglementată, care pot include extinderea categoriei veniturilor neimpozabile și, ca încurajare pentru angajatori, reducerea costurilor aferente încadrării legale în muncă, altele decât cele salariale;
 4. salută inițiativa Comisiei de a include munca nedeclarată în rândul priorităților politice ale Uniunii care necesită intervenții importante la nivel comunitar și național;
 5. încurajează statele membre să continue reformele din sistemele fiscale și de asigurări sociale și să reducă astfel sarcina fiscală suportată de forța de muncă;
 6. constată totuși că există anumite dificultăți legate de concretizarea orientărilor politice comunitare privind munca nedeclarată în instrumente juridice și instituționale bine definite, care să poată fi transpuse în măsuri concrete în fiecare stat membru;
 7. observă gradul ridicat de asimetrie dintre instrumentele pe care Comunitatea le poate utiliza pentru a pune în aplicare politici privind munca de calitate și cele utilizate pentru a pune în aplicare politici care vizează garantarea libertăților pieței;
 8. consideră că lupta împotriva muncii nedeclarate necesită o abordare de ansamblu, care să acopere aspecte privind monitorizarea și controlul, cadrul economic și instituțional, dezvoltarea sectorială și teritorială și să implice o acțiune concertată la mai multe niveluri și participarea tuturor părților interesate (autorități publice, parteneri sociali, întreprinderi și lucrători);

Joi, 9 octombrie 2008

9. constată corelația existentă între dezvoltarea economico-productivă întârziată și răspândirea muncii nedeclarate; consideră că lupta împotriva muncii nedeclarate ar trebui integrată în politicile economice și de ocupare a forței de muncă urmate în temeiul Strategiei de la Lisabona; mai mult decât atât, consideră că, pentru a se asigura că strategia de combatere a muncii nedeclarate este eficientă și conduce la obținerea de rezultate pozitive, ar trebui realizate studii precise care să analizeze factorii macroeconomici decisivi și relația dintre piețe, modelele de producție și răspândirea pe scară largă a muncii nedeclarate;
10. solicită, prin urmare, ca acțiunea comunitară în cadrul luptei împotriva muncii nedeclarate să fie mai proactivă și mai incisivă, astfel încât să garanteze că modernizarea dreptului muncii în Uniune nu se limitează doar la un nivel pur teoretic, ci este transpusă în politici eficace și de o înaltă calitate și că îmbunătățirea calității locurilor de muncă poate fi realizată, în fiecare caz, în conformitate cu obiectivul „muncii de calitate”;
11. consideră că eradicarea muncii nedeclarate depinde, într-o mare măsură, de eficacitatea standardelor de muncă și a reglementărilor din domeniul fiscalității și al asigurărilor sociale, ceea ce presupune necesitatea de a spori resursele și de a consolida măsurile luate de diversele autorități naționale responsabile de aceste domenii și de a îmbunătăți coordonarea acestora și schimbul de informații între ele;
12. solicită o strategie pentru combaterea muncii nedeclarate bazată pe o coordonare și o cooperare administrativă solide și eficiente între autoritățile guvernamentale însărcinate cu aplicarea legii, inspectoratele de muncă și partenerii sociali și autoritățile din domeniul asigurărilor sociale și din domeniul fiscal;
13. subliniază că, în sistemele juridice interne ale statelor membre, există diverse definiții ale muncii nedeclarate și că o definiție comună la nivelul tuturor statelor membre ar contribui la eliminarea incertitudinilor legate de studiile statistice cu privire la acest fenomen; constată, în această privință, că definiția utilizată în raportul Comisiei, care face distincția între activități legale și ilegale, poate fi utilizată ca punct de plecare, având în vedere faptul că amploarea fenomenului este diferită din punct de vedere calitativ și cantitativ de la un stat membru la altul;
14. subliniază faptul că măsurile adoptate în lupta împotriva muncii nedeclarate vor evidenția, de asemenea, neregularitățile privind relațiile de muncă declarate bazate pe contracte legale;
15. îndeamnă statele membre să pună în aplicare într-un mod mai eficient dreptul muncii și standardele de muncă în vigoare, elaborate în vederea combaterii muncii nedeclarate; consideră că Uniunea ar putea îndeplini un rol mai important în promovarea unei coordonări și a unei cooperări mai strânse și mai bune la nivel național între inspectorii de muncă și cei din domeniul protecției sociale;
16. constată că eliminarea economiei informale nu se poate realiza fără introducerea unor mecanisme stimulative adecvate; consideră că statele membre ar trebui să raporteze, în cadrul graficului de performanțe al Strategiei de la Lisabona, realizările materializate ca urmare a reducerii amplitudinii economiei informale;
17. invită Comisia să prezinte propuneri în vederea elaborării unei serii de metode general acceptate de măsurare a muncii nedeclarate, bazate pe o rețea de date repartizate pe criterii de gen și sector, având în vedere diferențele semnificative constatate în numeroase sectoare în ceea ce privește măsura în care bărbații și, respectiv, femeile sunt angajați ca lucrători nedeclarați, precum și efectul indirect asupra diferențelor de salarizare dintre bărbați și femei;
18. subliniază faptul că este esențial să se instituie la nivel comunitar, în strânsă colaborare cu statele membre, o platformă de colectare a informațiilor necesare în vederea creării unei baze de date fiabile cu privire la situația muncii nedeclarate în Uniunea Europeană, care să acorde atenția cuvenită dimensiunii de gen și, mai ales, situației femeilor;
19. subliniază faptul că femeile nu sunt suprareprezentate în ceea ce privește munca nedeclarată, dar constituie o proporție mai mare decât bărbații în anumite sectoare de activitate „tradițional feminine”, ca, de exemplu, serviciile casnice, industria hotelieră, sectorul alimentației publice și al îngrijirilor de sănătate, caracterizate prin niveluri scăzute de calificare, siguranță a locului de muncă și salarizare, precum și printr-o protecție socială mai scăzută sau inexistentă, ceea ce le plasează adesea într-o poziție deosebit de vulnerabilă;

Joi, 9 octombrie 2008

20. invită Comisia să ia în considerare crearea unei baze de date care să țină evidența diferitelor abordări și metodologii utilizate de statele membre pentru cuantificarea muncii nedeclarate, având drept scop promovarea schimbului de bune practici și a transferului de cunoștințe, precum și evaluarea fezabilității și a transferabilității măsurilor aplicate;
21. invită Comisia să elaboreze politici care să prevadă atât măsuri generale, cât și măsuri sectoriale de prevenire a muncii nedeclarate, cu asocierea deplină a partenerilor sociali și acordând o atenție deosebită celor mai afectate sectoare, cum ar fi industria hotelieră și a alimentației publice, agricultura, serviciile casnice și sectorul construcțiilor; atrage atenția Comisiei și statelor membre asupra situației specifice a sectorului serviciilor de îngrijiri la domiciliu, caracterizat printr-o concentrare semnificativă de femei care sunt resortisante ale unor țări terțe și, în numeroase cazuri, nu au rezidența legală în Uniune;
22. constată că munca nedeclarată poate fi prevenită prin recunoașterea, în cadrul acordurilor bilaterale și trilaterale încheiate între statele membre și între partenerii sociali, a standardelor și condițiilor naționale de siguranță la locul de muncă, și că aceste eforturi ar putea fi sprijinite prin cooperarea și schimbul de informații între partenerii sociali;
23. solicită statelor membre reducerea atractivității economice a muncii nedeclarate, prin asigurarea unui grad maxim de simplitate, transparență și accesibilitate a sistemelor de impozitare și protecție socială, alături de politici eficiente de creare de locuri de muncă mai numeroase și de calitate superioară;
24. invită Comisia să propună statelor membre un statut-cadru pentru soții sau membrii familiilor care colaborează în cadrul întreprinderilor familiale, statut care le-ar putea asigura acestora afilierea obligatorie la un sistem de securitate socială, astfel cum a solicitat anterior Parlamentul prin Rezoluția sa din 21 februarie 1997 referitoare la situația soților care colaborează cu lucrătorii independenți ⁽¹⁾;
25. subliniază faptul că gestionarea unei familii reprezintă o întreprindere familială în sine și că ar trebui avute în vedere recunoașterea muncii familiale atipice și integrarea acesteia într-un sistem de asigurări sociale;
26. consideră că orice reformă a politicilor economice și a sistemelor de impozitare și de protecție socială din statele membre, realizată de statele membre, ar trebui integrată și ar trebui să ia în considerare cauzele principale ale muncii nedeclarate;
27. solicită statelor membre să prevadă stimulente puternice pentru cei care se angajează să transforme munca nedeclarată în locuri de muncă integrate în economia oficială și consideră, în acest context, că contractele atipice pot, pe de o parte, să ajute lucrătorii să scape de munca ilegală și, pe de altă parte, să contribuie la asigurarea unei mai mari stabilități a locurilor de muncă;
28. invită statele membre să introducă amenzi severe pentru angajatorii care, în pofida tuturor stimulentele oferite, continuă să utilizeze munca nedeclarată;
29. încurajează statele membre să utilizeze instrumentele politice pe care le au la dispoziție, instrumente ce combină măsurile preventive cu sancțiunile vizând să transforme munca nedeclarată în muncă legală și, acolo unde este posibil, să coordoneze utilizarea acestor instrumente pentru a atinge un grad mai mare de coerență pe piața internă, în integralitatea ei;
30. constată rolul important pe care l-au jucat partenerii sociali în multe state membre în lupta împotriva muncii nedeclarate și solicită Comisiei și statelor membre să sprijine și să încurajeze într-o mai mare măsură organizațiile patronale și sindicatele în această luptă; constată cu îngrijorare că lucrătorii care desfășoară o muncă nedeclarată descoperă adesea că nu sunt protejați de o legislație importantă în domeniul sănătății și al siguranței muncii și nici de legislația privind salariul minim și că le este refuzată opțiunea de a deveni membri ai unui sindicat; solicită, în special, o mai bună punere în aplicare a legislației existente privind salariul minim în fiecare stat membru și solicită statelor membre care nu au prevăzut, până în prezent, un salariu minim decent, să aibă în vedere adoptarea unui astfel de salariu, pe baza negocierilor cu partenerii sociali și în conformitate cu practicile naționale;

⁽¹⁾ JO C 85, 17.3.1997, p. 186.

Joi, 9 octombrie 2008

31. solicită, pe baza experiențelor acumulate în mai multe state membre, evaluarea și promovarea, în acord cu partenerii sociali de la nivelul corespunzător, a unor noi măsuri privind munca licită, astfel încât să se permită, în limitele legale, persoanelor implicate în activități nedeclarate să-și reglementeze situația în conformitate cu cele mai bune practici normative actuale care s-au dovedit eficiente;
32. atrage atenția asupra sistemului bonurilor pentru servicii, care există în Belgia, Germania și Franța și în cadrul căruia gospodăriile au posibilitatea de a achiziționa servicii la domiciliu la un preț mai mic, garantând totodată plata cotizațiilor la protecția socială și a impozitelor prin intermediul bonurilor;
33. își exprimă convingerea fermă că aducerea relațiilor de muncă nedeclarate în sfera legală presupune, fără excepție, obligația de a plăti contribuții, cu condiția ca statele membre să poată lua măsuri pentru a facilita efectuarea plăților necesare de către angajatori;
34. invită statele membre să aibă în vedere abordări specifice fiecărui sector atunci când întreprind acțiuni politice în vederea regularizării muncii nedeclarate;
35. salută inițiativa Comisiei de a aduce în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene acele state membre care nu au integrat încă în legislația națională recunoașterea automată a calificărilor obținute în noile state membre; invită statele membre să-și onoreze neîntârziat obligațiile;
36. solicită statelor membre care au aplicat regimuri tranzitorii privind libera circulație a lucrătorilor în Uniunea Europeană să își deschidă piața forței de muncă pentru lucrătorii din toate noile state membre, având în vedere că restricțiile, chiar și cele parțiale, de acces pe piața forței de muncă, în afară de faptul că sunt contrare principiilor fundamentale ale Uniunii Europene și spiritului european, determină recurgerea într-o măsură și mai importantă la munca nedeclarată și creează dezechilibre teritoriale; consideră, în acest context, că aplicarea principiului egalității de drepturi între lucrători și contracararea concurenței neloiale și a dumpingului social sunt de o importanță determinată;
37. consideră că, în cazul lucrătorilor care beneficiază de dreptul la libera circulație, munca nedeclarată poate fi consecința necunoașterii dispozițiilor aplicabile, motiv pentru care solicită statelor membre să organizeze campanii de informare publică orientate către lucrători și angajatori pentru a asigura o mai bună sensibilizare a acestora cu privire la dispozițiile respective;
38. consideră că simplificarea sau reducerea costurilor și a procedurilor administrative, mai ales pentru întreprinderile mici și mijlocii, ar putea determina angajatorii să apeleze într-o mai mică măsură la munca nedeclarată și ar promova activitatea antreprenorială în Europa;
39. invită autoritățile naționale competente să încurajeze utilizarea administrației electronice și a înregistrării on-line și să facă schimb de bune practici pentru a reduce costurile și complexitatea procedurilor de înregistrare și a celor administrative pentru întreprinderi, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii, reducând, de exemplu, numărul de formulare fiscale, prin intermediul unor introduceri unice de date, al unor fișe unice de plată și al unor ghișee unice;
40. consideră că este necesar să se instituie în mod direct inspecții și sancțiuni eficiente și aplicabile la fața locului și să se acorde statelor membre marja de manevră necesară pentru a limita volumul de muncă nedeclarată;
41. solicită ca societățile contractante să poarte răspunderea comună pentru eventualele nereguli fiscale comise de subcontractanții cu care sunt legați printr-un acord direct de subcontractare;
42. subliniază că numărul cazurilor de muncă nedeclarată în cadrul unor lanțuri de subcontractanți ar putea fi redus prin intermediul unui sistem de dispoziții naționale care să oblige entitățile contractante și executanții proiectelor să acționeze într-un mod responsabil și echitabil;
43. invită statele membre, partenerii sociali și alți actori fundamentali de pe piața muncii să încurajeze utilizarea responsabilității sociale a întreprinderilor și a altor metode similare pentru a combate munca nedeclarată;

Joi, 9 octombrie 2008

44. invită statele membre să utilizeze metode inovatoare, bazate pe indicatori și parametri de referință specifici diverselor sectoare economice, pentru a combate munca nedeclarată și eroziunea fiscală; invită Comisia să sprijine schimbul de bune practici între statele membre în combaterea muncii nedeclarate;

45. reamintește că o politică bazată în mod exclusiv pe măsuri represive, care nu este susținută printr-o mai bună coordonare între statele membre, ar putea să concentreze munca nedeclarată în statele membre cele mai puțin structurate și în cadrul economiilor celor mai puțin reglementate;

46. pledează cu fermitate în favoarea încheierii de acorduri la nivel regional, național și local care să ofere un răspuns progresiv și sectorial la munca ilegală și să încurajeze măsurile care oferă soluții eficiente în beneficiul întregii societăți;

47. invită, în acest sens, Comisia să propună statelor membre și actorilor sociali și economici implicați în lupta împotriva muncii nedeclarate un „pact pentru declararea muncii nedeclarate”, elaborat astfel încât să permită declararea treptată a activităților nedeclarate; consideră că un astfel de pact ar trebui să prevadă o perioadă tranzitorie limitată, în care nu se va recurge la sancțiuni, dar la expirarea căreia ar trebui, totuși, să intre în vigoare mecanisme de sancționare mai stricte;

48. solicită o intervenție mai activă pentru a combate acest fenomen în cazul tuturor întreprinderilor care au făcut angajări nedeclarate, indiferent de locul în care își desfășoară activitatea, și constată că aplicarea Deciziei-cadru 2005/214/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind aplicarea principiului de recunoaștere reciprocă a sancțiunilor financiare ⁽¹⁾ ar putea ameliora situația;

49. solicită respectarea mai strictă și aplicarea mai eficace a dreptului la muncă și a normelor în vigoare în domeniul ocupării forței de muncă, ca unul dintre mijloacele de promovare a agendei privind munca decentă și de aplicare a dreptului comunitar, în special a Directivei 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii ⁽²⁾, din prima zi de detașare, pe baza unei interpretări congruente a directivei care să inverseze tendința actuală de interpretare diferențiată în ceea ce privește tratamentul rezervat lucrătorilor, astfel încât să se reducă aceste diferențe și să se instituie standarde minime;

50. invită statele membre să revizuiască Directiva 96/71/CE și să consolideze cooperarea administrativă și schimburile de informații între autoritățile naționale competente (inspecția muncii, autoritățile fiscale și cele din domeniul securității sociale), astfel încât să prevină munca nedeclarată și să soluționeze problemele din acest domeniu;

51. pledează pentru crearea unor legături mai apropiate între inspectoratele naționale de muncă și pentru adoptarea unor măsuri care să încurajeze schimburile de bune practici la nivel comunitar, ca răspuns la munca nedeclarată;

52. solicită statelor membre să introducă proceduri de inspecție mai riguroase și controale mai stricte, având în vedere faptul că acestea au devenit mai puțin severe în unele țări;

53. își exprimă speranța că Uniunea va îndeplini un rol mai important în promovarea unei mai bune și mai strânse cooperări și coordonări între inspectoratele de muncă, printr-o consolidare a resurselor economice și tehnologice ale serviciilor de inspecție, prin intensificarea măsurilor care permit colaborarea inspectoratelor de muncă și prin dezvoltarea sistemelor TIC pentru utilizarea lor în comun, în conformitate cu legislația privind protecția datelor; în acest context, invită Comisia să realizeze un studiu de fezabilitate privind înființarea unui tip de structură comunitară permanentă pentru cooperarea transfrontalieră, care să canalizeze eforturile depuse de statele membre în combaterea muncii nedeclarate;

54. solicită o mai bună cooperare și repartizare a informațiilor între statele membre, în cadrul eforturilor depuse pentru studierea fenomenului muncii nedeclarate, precum și pentru indicarea rezultatelor obținute și a celor care nu au fost prevăzute;

⁽¹⁾ JO L 76, 22.3.2005, p. 16.

⁽²⁾ JO L 18, 21.1.1997, p. 1.

Joi, 9 octombrie 2008

55. invită Comisia să examineze dacă sistemele instituite prin Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne ⁽¹⁾, inclusiv ghișeele unice, ar putea fi utile și funcționale în cadrul luptei împotriva muncii nedeclarate;
56. salută instituirea unui comitet la nivel înalt, având drept misiune acordarea de asistență statelor membre pentru identificarea și schimbul de bune practici în ceea ce privește controalele și îmbunătățirea legislației pentru lucrătorii detașați;
57. se declară în favoarea unei intervenții mai ferme față de munca neasigurată, precum și a unor măsuri care să încurajeze cooperarea și schimburile de opinii și de bune practici între sindicatele din UE;
58. consideră că este necesar ca angajatorii, lucrătorii, utilizatorii potențiali ai muncii nedeclarate și toate organizațiile sociale să beneficieze de o mai bună informare în legătură cu riscurile și costurile legate de munca nedeclarată și cu avantajele care decurg din eliminarea acesteia sau din asigurarea regularizării muncii respective;
59. invită Comisia și statele membre să lanseze o campanie de informare adresată angajatorilor și lucrătorilor, care să atragă atenția asupra normelor și reglementărilor comunitare minime aplicabile și asupra efectelor negative pe care munca nedeclarată le are asupra finanțelor publice, sistemelor naționale de asigurări sociale, concurenței loiale, performanței economice, precum și asupra lucrătorilor înșiși;
60. solicită campanii permanente de prevenire a muncii nedeclarate, însoțite de inițiative de informare și sensibilizare la nivel comunitar, național și local, cu participarea partenerilor sociali, a autorităților publice, a camerelor de comerț, a centrelor de ocupare a forței de muncă, a instituțiilor școlare, a consiliilor locale, precum și a diverselor sisteme de control și de sancționare;
61. consideră că astfel de campanii permanente ar trebui să însoțească diversele măsuri adoptate în scopul de a înrădăcina o cultură a legalității și în scopul promovării muncii de calitate, precum și o cultură antreprenorială legală; solicită statelor membre, autorităților naționale competente și structurilor societății civile să își unească eforturile și să creeze condițiile pentru ca munca nedeclarată să nu mai fie tolerată și să schimbe modul în care este perceput acest fenomen de către opinia publică;
62. subliniază că statele membre trebuie să aloce mai multe fonduri publice pentru sensibilizarea publicului, inclusiv, printre altele, din Fondul Social European sau din Programul comunitar pentru ocuparea forței de muncă și solidaritate socială — PROGRESS; sugerează că activitățile de sensibilizare ar trebui să pună în lumină sancțiunile, costurile, riscurile muncii nedeclarate și avantajele muncii declarate, această sensibilizare corespunzând obiectivelor principale ale Strategiei de la Lisabona privind creșterea și ocuparea forței de muncă; invită partenerii sociali să joace un rol activ în cadrul acestui proces;
63. solicită semnarea de către toate statele membre a Convenției internaționale privind protejarea drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora;
64. consideră că, pentru a combate fenomenul muncii nedeclarate, ar trebui să se instituie instrumente de programare la nivel local și comunitar, care să permită, în același timp, urmărirea politicilor de asistență și de dezvoltare economico-socială și adoptarea unor măsuri de supraveghere și a unor sancțiuni;
65. solicită Comisiei să evalueze posibilitatea ca lupta împotriva muncii nedeclarate să fie însoțită de politici financiare care să susțină planurile regionale și locale;

(1) JO L 376, 27.12.2006, p. 36.

Joi, 9 octombrie 2008

66. invită Comisia să elaboreze un instrument-pilot destinat statelor membre, care să se bazeze pe bunele practici existente în unele state membre și pe modelele similare celui dezvoltat de proiectul 2 Plus din Luxemburg (cofinanțat de Fondul Social European în cadrul programului Obiectivul 3), destinat să limiteze munca nedeclarată, făcând-o mai puțin atractivă prin următoarele demersuri:

- simplificarea, într-o măsură semnificativă, a cerințelor administrative impuse angajatorilor, asigurând, în același timp, protecția socială a lucrătorilor;
- o fiscalitate atractivă pentru angajatori, inclusiv prin deducerea taxelor aferente, printre altele, lucrărilor de proximitate;
- o scutire de taxe pentru toate activitățile prestate contra unei remunerații inferioare unei sume limită, care urmează să fie stabilită de statul membru;

67. consideră că ar fi oportun să se studieze și să se evalueze posibilitatea de canalizare a ajutoarelor de stat scutite de obligația de notificare spre soluționarea fenomenului muncii nedeclarate, prin intermediul unei interpretări mai largi a expresiei „creare de locuri de muncă” și în raport cu sensul de „creare de locuri de muncă legale”; observă că munca nedeclarată nu echivalează cu un loc de muncă veritabil și că, prin urmare, orice stimulent destinat să asigure regularizarea muncii nedeclarate ar putea constitui un „ajutor pentru crearea de locuri de muncă”;

68. atrage atenția asupra poziției generale mai precare a femeilor pe piața muncii, având adesea drept cauză obligațiile de familie ale acestora, care împiedică accesul pe piața muncii oficiale și favorizează acceptarea unor activități mai slab remunerate sau nedeclarate, aducând astfel atingere dreptului la muncă decentă, drept care este apărat cu fermitate de către OIM, în special în cazul femeilor casnice, al imigrantelor clandestine și al femeilor care combină uneori o activitate slab remunerată cu o activitate nedeclarată; insistă cu privire la consecințele negative ale acestor aspecte asupra perspectivelor de evoluție a carierei profesionale și asupra planurilor de pensii ale femeilor, precum și asupra bunei funcționări a pieței muncii și a capacității de finanțare a sistemelor de securitate socială;

69. consideră că o politică de recunoaștere a concediilor de maternitate și a concediilor parentale ca timp petrecut în câmpul muncii și de remunerare a acestor concedii va atenua consecințele negative ale constrângerilor familiale și va contribui la evoluția carierei profesionale a femeilor, precum și la buna funcționare a pieței muncii;

70. solicită finanțarea de proiecte de cercetare în materie de sănătate și siguranță la locul de muncă și de activități promoționale, care au drept obiectiv prevenirea și diseminarea culturii sănătății și a siguranței la locul de muncă, cu o mențiune specială pentru sectoarele în care riscurile de accident ating nivelurile cele mai ridicate și în care munca nedeclarată cunoaște cea mai mare răspândire; consideră că relația dintre accidentele la locul de muncă și munca ilegală ar trebui studiată pe baza datelor privind accidentele mortale;

71. apreciază că o politică de formare adecvată constituie o primă etapă a luptei împotriva muncii nedeclarate;

72. propune încheierea unui acord la nivel național, regional și local, cu participarea instituțiilor sociale și a asociațiilor patronale, care să aibă drept scop asumarea unui angajament în vederea monitorizării și eliminării treptate a fenomenului muncii nedeclarate;

73. salută eforturile întreprinse de către Comisie în vederea stabilirii de sancțiuni împotriva angajatorilor resortisanților țărilor terțe cu ședere ilegală, dar regretă absența unor măsuri destinate să combată exploatarea resortisanților țărilor terțe cu ședere legală în Uniune;

74. subliniază impactul semnificativ asupra muncii nedeclarate al propunerii Comisiei de directivă a Parlamentului European și a Consiliului în care se prevede stabilirea unor sancțiuni împotriva angajatorilor resortisanților țărilor terțe cu ședere ilegală și își exprimă îngrijorarea cu privire la punerea în aplicare a unor măsuri represive înainte de stabilirea unui cadru comun de norme și politici privind accesul legal pe piața muncii;

75. ia act de progresele conținute în propunerea de directivă a Consiliului privind instituirea unei proceduri unice de solicitare a acordării unui permis unic care să autorizeze resortisanții țărilor terțe să își stabilească reședința și să muncească pe teritoriul unui stat membru și definirea unei baze comune de drepturi pentru lucrătorii provenind din țări terțe care se află în ședere legală pe teritoriul unui stat membru (COM(2007)0638), dar regretă totuși drumul lung care rămâne de parcurs înainte de a putea garanta drepturile conferite prin articolele 27-34 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

Joi, 9 octombrie 2008

76. solicită statelor membre să adopte măsuri menite să atenueze situația deosebit de vulnerabilă a imigranților care prestează o muncă nedeclarată;
77. consideră că subiectul angajării imigranților aflați într-o situație ilegală constituie o problemă complexă, care nu poate fi rezolvată doar prin măsuri punitive împotriva angajatorilor, ci necesită, de asemenea, măsuri transversale de amploare; consideră, în această privință, că trebuie respectate în special liniile directoare ale OIM cu privire la acordarea de asistență lucrătorilor migranți, pentru a asigura respectarea drepturilor acestora;
78. consideră că lupta împotriva muncii nedeclarate necesită o abordare de ansamblu, care trebuie să țină seama de necesitățile protecției și promovării drepturilor lucrătorilor imigranți, legali sau ilegali, care sunt exploatați de către angajatori;
79. consideră că lupta împotriva muncii nedeclarate prestate de imigranții ilegali nu poate fi condusă într-un mod eficient fără a deschide canalele de migrație legală pentru a garanta Uniunii forța de muncă necesară provenită din țări terțe, fie că este cazul lucrătorilor cu un înalt nivel de calificare, cât și al celor mai puțin calificați;
80. consideră că lupta împotriva economiei informale, aflate în plină creștere, și, în special, împotriva exploatării lucrătorilor imigranți aflați în situație ilegală, se poate baza nu doar pe o politică de repatriere, ci și pe instrumente și mecanisme de prevenire și de combatere a exploatării lucrătorilor imigranți, conținând dispoziții privind recunoașterea și respectarea drepturilor fundamentale ale omului;
81. solicită tuturor statelor membre să semneze și să ratifice de urgență Convenția Consiliului Europei privind combaterea traficului cu ființe umane;
82. solicită statelor membre să definească sau să consolideze măsurile legislative adecvate pentru a încuraja imigranții care sunt victime ale exploatării să-și declare situația, fapt ce ar facilita, în special, combaterea mai eficientă a muncii nedeclarate;
83. pledează pentru recurgerea la proceduri combinate de inspecții financiare, fiscale și de muncă, pentru a combate munca nedeclarată;
84. invită Comisia să încurajeze cooperarea administrativă și schimbul de bune practici în materie de combatere a economiei informale la nivelul Comunității;
85. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei

P6_TA(2008)0467

Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei, inclusiv a sărăciei infantile în Uniunea Europeană (2008/2034(INI))

(2010/C 9 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei „Modernizarea sistemului de protecție socială în vederea consolidării justiției sociale și coeziunii economice: promovarea incluziunii active a persoanelor celor mai îndepărtate de piața forței de muncă” (COM(2007)0620),
- având în vedere Comunicarea Comisiei „Privind consultarea pe tema realizării unei acțiuni la nivelul UE, destinată promovării integrării active a persoanelor care se află cel mai departe de piața muncii” (COM(2006)0044) și raportul de sinteză al serviciilor Comisiei cu privire la rezultatele consultării,

Joi, 9 octombrie 2008

- având în vedere Recomandarea nr. 92/441/CEE a Consiliului din 24 iunie 1992 privind criteriile comune referitoare la resurse și prestații suficiente în sistemele de protecție socială ⁽¹⁾ și Recomandarea nr. 92/442/CEE a Consiliului din 27 iulie 1992 privind convergența obiectivelor și politicilor în domeniul protecției sociale ⁽²⁾,
- având în vedere avizul Comisiei privind remunerarea echitabilă (COM(1993)0388),
- având în vedere programele naționale de reformă din cadrul strategiei de la Lisabona, rapoartele naționale privind strategiile de protecție și incluziune socială pentru perioada 2006-2008 și actualizarea acestora pentru anul 2007, astfel cum au fost prezentate de statele membre,
- având în vedere Raportul comun privind protecția socială și incluziunea socială 2008 (COM(2008)0042) și Raportul comun privind ocuparea forței de muncă 2007-2008, adoptat de Consiliu la 13-14 martie 2008,
- având în vedere raportul grupului de lucru al Comitetului pentru protecție socială din ianuarie 2008, privind sărăcia infantilă și bunăstarea în Uniunea Europeană,
- având în vedere Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale, adoptat de ONU în 1966,
- având în vedere articolele 3, 16, 18, 23, 25, 26 și 29 din Declarația Universală a Drepturilor Omului,
- având în vedere rezoluțiile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite A/RES/46/121, A/RES/47/134, A/RES/47/196, A/RES/49/179 și A/RES/50/107,
- având în vedere documentele Consiliului Economic și Social al Organizației Națiunilor Unite E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29 și E/CN.4/1990/15, E/CN.4/1996/25, E/CN.4/Sub.2/RES/1996/25,
- având în vedere Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW), adoptată în 1979,
- având în vedere Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului ale ONU din 2000, în mod deosebit eliminarea sărăciei și foametei (primul obiectiv), învățământul de bază universal (al doilea obiectiv), egalitate de șanse între bărbați și femei (al treilea obiectiv) și protecția mediului (al șaptelea obiectiv),
- — având în vedere Convenția ONU cu privire la drepturile copilului din 1989 și Protocolul facultativ la aceasta privind vânzarea de copii, prostituția copiilor și pornografia infantilă,
- având în vedere Convenția internațională a ONU din 1990 privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora,
- având în vedere Planul internațional ONU de acțiune privind îmbătrânirea, adoptat în 2002,
- având în vedere Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap din 2006 și protocolul său adițional,
- având în vedere Convențiile OIM nr. 26 și 131 privind fixarea salariilor minime,
- având în vedere Agendele de lucru privind munca decentă a OIM și ONU,
- având în vedere Comunicarea Comisiei „Promovarea muncii decente pentru toți: Contribuția UE la punerea în aplicare a agendei de lucru privind munca decentă în lume” (COM(2006)0249) și rezoluția Parlamentului din 23 mai 2007 privind promovarea muncii decente pentru toți ⁽³⁾,

⁽¹⁾ JO L 245, 26.8.1992, p. 46.

⁽²⁾ JO L 245, 26.8.1992, p. 49.

⁽³⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 321.

Joi, 9 octombrie 2008

- având în vedere concluziile reuniunii informale a miniștrilor muncii și afacerilor sociale de la Berlin, din 18-20 ianuarie 2007, privind „munca de calitate”,
- având în vedere articolele 34, 35 și 36 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, prin care se definesc îndeosebi dreptul la ajutor social și ajutorul pentru locuință, nivelul ridicat de protecție a sănătății umane și accesul la serviciile de interes economic general,
- având în vedere Carta comunitară a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor din 1989 și Carta socială europeană revizuită a Consiliului Europei din 1996,
- având în vedere recomandările partenerilor sociali europeni din cadrul raportului intitulat „Principalele provocări cu care se confruntă piețele europene ale muncii: analiză comună efectuată de partenerii sociali europeni”, din 18 octombrie 2007,
- având în vedere Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică ⁽¹⁾ și Rezoluția Parlamentului European din 28 aprilie 2005 privind situația romilor din Uniunea Europeană ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ⁽³⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 5 iunie 2003 privind aplicarea metodei deschise de coordonare ⁽⁴⁾,
- având în vedere comunicarea Comisiei „Analiza realității sociale — Raport intermediar pentru Consiliul de primăvară 2007” (COM(2007)0063) și Rezoluția Parlamentului din 15 noiembrie 2007 privind bilanțul realității sociale ⁽⁵⁾,
- având în vedere Comunicarea Comisiei „Către o strategie a UE în domeniul drepturilor copilului” (COM(2006)0367) și rezoluția Parlamentului European pe această temă din 16 ianuarie 2008 ⁽⁶⁾, mai ales punctele 94–117,
- având în vedere Comunicarea Comisiei „Un angajament reînnoit în favoarea unei Europe sociale: consolidarea metodei deschise de coordonare în materie de protecție socială și de incluziune socială” (COM(2008)0418),
- având în vedere propunerea Comisiei de decizie a Parlamentului și a Consiliului privind Anul European de luptă împotriva sărăciei și a excluziunii sociale (2010) (COM(2007)0797) și poziția Parlamentului pe această temă, adoptată la 17 iunie 2008 ⁽⁷⁾,
- având în vedere Declarația sa din 22 aprilie 2008 privind soluționarea problemei persoanelor fără adăpost care trăiesc pe stradă ⁽⁸⁾,
- având în vedere constatările și recomandările formulate în studiul de referință din 2006 al Secretarului General al ONU privind violența împotriva copiilor, conform căruia inegalitățile economice și excluziunea socială se numără printre factorii de risc în ceea ce privește relele tratamente aplicate copiilor,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 9 iulie 2008 intitulat „Un nou program european de acțiune socială”,
- având în vedere avizul Comitetului regiunilor din 18 iunie 2008 intitulat „Incluziunea activă”,

⁽¹⁾ JO L 180, 19.7.2000, p. 22.

⁽²⁾ JO C 45 E, 23.2.2006, p. 129.

⁽³⁾ JO L 303, 2.12.2000, p. 16.

⁽⁴⁾ JO C 68 E, 18.3.2004, p. 604.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0541.

⁽⁶⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0012.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0286.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0163.

Joi, 9 octombrie 2008

- având în vedere Comunicarea Comisiei „Către o Cartă europeană a drepturilor consumatorilor de energie” (COM(2007)0386),
- având în vedere articolele 136-145 din Tratatul CE,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A6-0364/2008),
- A. întrucât Consiliul European de la Nisa din 7-9 decembrie 2000 a stabilit ca obiectiv pentru UE realizarea unei reduceri semnificative și măsurabile a sărăciei și a excluderii sociale până în anul 2010; întrucât ar trebui îmbunătățite progresele în vederea realizării acestui obiectiv;
- B. întrucât Consiliul European de la Lisabona din 23-24 martie 2000 a stabilit ca obiectiv eliminarea sărăciei în rândul copiilor în Europa, până în 2010;
- C. întrucât la Consiliul European de la Nisa din 7-9 decembrie 2000 s-a solicitat statelor membre să asigure o continuare a acțiunilor ca urmare a recomandării din 1992 cu privire la resursele minime garantate de sistemele de protecție socială;
- D. întrucât Recomandarea 92/441/CEE a Consiliului recunoaște „dreptul fundamental al persoanei la resurse suficiente și asistență socială pentru a putea duce o existență compatibilă cu demnitatea umană”;
- E. întrucât Carta comunitară a drepturilor sociale fundamentale ale lucrătorilor din 1989 recunoaște dreptul lucrătorilor la „o remunerație echitabilă”; întrucât în 1993 Parlamentul European și Comisia au abordat necesitatea unor politici coordonate privind salariile minime în vederea punerii în aplicare a dreptului lucrătorilor la un salariu „suficient pentru a le permite un standard de viață decent”;
- F. întrucât în 2001, când Uniunea și-a asumat angajamentul de a combate sărăcia și excluderea socială, în Uniune 55 de milioane de persoane se aflau la limita sărăciei din punctul de vedere al veniturilor (15 % din populația UE-15); întrucât în 2005 acest număr a ajuns la 78 de milioane (16 % din populația UE-25);
- G. întrucât femeile sunt într-o poziție defavorizată atunci când se pune problema eliminării sărăciei, datorită diferențelor persistente de salarizare între femei și bărbați;
- H. întrucât, în lipsa oricărui transfer social, riscul de sărăcie în Uniune, mai ales în rândul femeilor, ar crește de la 16 % la 40 %, sau la 25 %, dacă se exclude plata pensiilor;
- I. întrucât femeile au un traseu profesional mai scurt, mai lent și mai prost plătit, ceea ce crește riscul de sărăcie, mai ales în cazul femeilor peste 65 de ani (21 %, cu 5 puncte procentuale mai mult decât bărbații);
- J. întrucât copiii și tinerii reprezintă aproape o treime din populația Uniunii Europene și întrucât 19 milioane de copii sunt expuși pericolului sărăciei, mulți dintre ei fiind separați de familiile lor datorită gradului de sărăcie al acestora; întrucât există o relație complexă între sărăcie, educația oferită de părinți și bunăstarea copiilor în diferite situații sociale, inclusiv protecția copiilor împotriva tuturor formelor de abuz;
- K. întrucât în special sărăcia extremă și excluderea socială constituie o încălcare a tuturor drepturilor omului;
- L. întrucât o parte semnificativă din populația Uniunii rămâne în continuare exclusă din punct de vedere social, deoarece o persoană din cinci locuiește în condiții care nu corespund normelor în vigoare și în fiecare zi aproape 1, 8 milioane de persoane sunt găzduite în adăposturile specializate pentru persoanele fără locuință, 10 % dintre europeni locuiesc într-o gospodărie în care nimeni nu lucrează, șomajul de lungă durată se apropie de 4 %, 31 de milioane de lucrători, adică 15 % au salarii foarte mici, 8 % dintre lucrători, adică 17 milioane, deși au un loc de muncă, trăiesc în sărăcie din punctul de vedere al veniturilor, proporția abandonului școlar depășește 15 % și „decalajul digital” este resimțit în continuare (44 % dintre cetățenii UE nu au cunoștințe informatice și nici aptitudini de utilizare a internetului);

Joi, 9 octombrie 2008

- M. întrucât sărăcia și inegalitatea afectează femeile în mod disproporționat; întrucât venitul mediu al femeilor este doar de 55 % din cel al bărbaților; întrucât femeile sunt afectate grav și în mod disproporționat de sărăcie la bătrânețe; întrucât lipsa accesului la servicii de înaltă calitate mărește în mod inacceptabil riscul de sărăcie pentru femei;
- N. întrucât autoritățile regionale și locale au deja o responsabilitate considerabilă de a furniza servicii și prestații publice generale dar, în același timp, sunt restricționate de presiunea bugetelor publice;
- O. întrucât investiția în copii și tineri contribuie la creșterea prosperității economice a tuturor și la întreprinderea ciclului pauperizării și întrucât este fundamental să se prevină problemele și să se intervină imediat după ce acestea au fost identificate, pentru a menține șansele de viață ale copiilor;
- P. întrucât sărăcia și șomajul au fost legate de o stare de sănătate precară și un acces limitat la îngrijiri medicale din cauza unor factori precum un regim alimentar necorespunzător, condiții de trai necorespunzătoare în zonele dezavantajate, condiții improprii de locuit și stres;
- Q. întrucât efectele inegalității, sărăciei, excluderii sociale și ale lipsei de perspective sunt interdependente, impunând o strategie coerentă la nivelul statelor membre, concentrată nu numai pe creșterea veniturilor și a prosperității, dar și pe abordarea unor chestiuni precum accesul la un loc de muncă, educație, servicii medicale, societatea informațională, cultură și transporturi, precum și oportunitățile generațiilor viitoare;
- R. întrucât, în perioada 2000-2005, conform datelor din statisticile Uniunii Europene privind venitul și condițiile de viață (EU-SILC), inegalitatea veniturilor în Uniune (raportul S80/S20) a crescut semnificativ de la 4,5 la 4,9, astfel încât în 2005 cei mai bogați 20 % dintre cetățenii Uniunii au un venit de aproape cinci ori mai mare decât restul de 80 % din populație;
- S. întrucât pedeapsa cu închisoarea fără o reabilitare și educație corespunzătoare duce deseori la intensificarea excluderii sociale și la creșterea șomajului;
- T. întrucât 16 % din totalul populației active a Uniunii suferă de un handicap (Eurostat 2002); întrucât nivelul șomajului în rândul persoanelor cu handicap, care include persoanele cu probleme de sănătate mentală, persoanele în vârstă și minoritățile etnice din Uniune, continuă să fie inacceptabil de ridicat; întrucât 500 000 de persoane cu handicap trăiesc încă în mari instituții închise de tip rezidențial,

O abordare mai cuprinzătoare în vederea asigurării unei incluziuni sociale active

1. salută abordarea Comisiei privind incluziunea activă; consideră că obiectivul principal al politicilor de incluziune socială activă trebuie să fie punerea în aplicare a drepturilor fundamentale pentru a le permite cetățenilor să ducă o viață demnă și să participe activ în societate și pe piața muncii;
2. consideră că politicile de incluziune socială activă trebuie să aibă un impact decisiv asupra eradicării sărăciei și excluderii sociale, atât pentru cei care au un loc de muncă („lucrătorii săraci”) cât și pentru cei care nu au un loc de muncă remunerat; este de acord cu Comisia în ceea ce privește faptul că o abordare mai cuprinzătoare în vederea asigurării unei incluziuni sociale active ar trebui să se bazeze pe următoarele principii comune:
 - a) un nivel adecvat de sprijin privind ajutoarele pentru venit pentru a preveni excluderea socială: statele membre ar trebui să definească, în conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității, programe de venituri minime, indemnizațiile conexe și asistența socială, care ar trebui să fie ușor accesibile și să ofere resurse suficiente pentru a asigura ieșirea din sărăcie a persoanelor care nu pot munci și pentru a preveni excluderea socială (ținând cont de faptul că politicile de incluziune socială activă includ o echitate sporită a sistemelor de protecție socială și oferă, de asemenea, măsuri complementare specifice (cum ar fi măsuri privind reinserția profesională, formarea, consilierea, îngrijirile oferite copiilor, accesul la locuință, formarea lingvistică a migranților, serviciile de sprijin) pentru a le permite persoanelor să ducă o viață demnă);

Joi, 9 octombrie 2008

- b) o legătură cu piața muncii care să favorizeze integrarea: politicile de incluziune activă trebuie să aibă ca obiectiv crearea unor locuri de muncă stabile, sigure și de înaltă calitate, îmbunătățirea atractivității locurilor de muncă, crearea unor locuri de muncă de calitate și promovarea calității în ocuparea forței de muncă, oferirea unui nivel ridicat de sănătate și siguranță la locul de muncă, creșterea productivității și a sprijinului activ pentru persoanele cele mai defavorizate, oferirea unor măsuri și a unor servicii complementare specifice pentru a îmbunătăți șansele de angajare și pentru a promova menținerea persoanelor pe piața muncii, dezvoltarea activității antreprenoriale, oferirea de asistență pentru căutarea de locuri de muncă, oferirea unei educații, a unei formări profesionale, a unei formări complementare și a unei învățări pe parcursul întregii vieți de înaltă calitate, precum și oferirea de locuri de muncă subvenționate, consiliere personalizată, asistență specială pentru grupuri vulnerabile cum ar fi lucrătorii cu handicap;
- c) o legătură cu un acces mai bun la servicii de calitate: accesibilitatea, prețul rezonabil, deschiderea, transparența, caracterul universal și calitatea serviciilor esențiale (servicii sociale, servicii de interes (economic) general) trebuie îmbunătățite pentru a promova coeziunea socială și teritorială, pentru a garanta drepturile fundamentale și pentru a asigura o existență decentă, în special grupurilor celor mai vulnerabile și mai dezavantajate ale societății, cum ar fi persoanele cu handicap, persoanele în vârstă, familiile monoparentale și cele numeroase, iar serviciile trebuie concepute astfel încât să țină seama de nevoile diferitelor grupuri; privatizarea în continuare a serviciilor publice și sociale trebuie evitată, dacă nu se poate garanta tuturor cetățenilor un preț rezonabil, calitate și accesibilitate;
- d) integrarea egalității de gen, combaterea discriminării și participarea activă: politicile de incluziune activă trebuie să asigure promovarea egalității între bărbați și femei și să contribuie la eliminarea tuturor formelor de discriminare în ceea ce privește toate aspectele referitoare la incluziunea socială activă menționate mai sus; participarea activă: buna guvernare, participarea și integrarea tuturor părților interesate ar trebui promovate prin implicarea directă a tuturor persoanelor afectate de sărăcie, de excluziune socială și de inegalitate atât la nivel național, cât și european și în special a persoanelor care trăiesc în condiții de sărăcie extremă, precum și a partenerilor sociali, a organizațiilor neguvernamentale și a mass-mediei în dezvoltarea, gestionarea, punerea în aplicare și evaluarea strategiilor;
3. consideră că Recomandarea 92/441/CEE trebuie extinsă și actualizată ca urmare a bilanțului analizei realității sociale din Uniune și a abordării cuprinzătoare care a fost propusă în vederea asigurării unei incluziuni sociale active, precum și că respectiva recomandare ar trebui să țină seama în mod corespunzător de apariția unor noi riscuri sociale legate de schimbările demografice și de economia bazată pe cunoaștere și servicii;
4. sprijină opinia Comisiei conform căreia o abordare mai cuprinzătoare în vederea asigurării unei incluziuni sociale active ar trebui, de asemenea, să acorde o atenție deosebită eradicării sărăciei infantile, eliminării inegalităților în ceea ce privește accesul la îngrijiri medicale și rezultatele din domeniul sănătății, combaterii sărăciei și excluziunii sociale legate de pensiile publice și private și de pensionare, precum și oferirii unei îngrijiri pe termen lung decente și de înaltă calitate;

Garantarea unui venit suficient pentru a asigura tuturor o viață demnă

5. subliniază faptul că majoritatea statelor membre din UE-27, dar nu toate, au programe de venituri minime; încurajează statele membre să asigure programe de venituri minime garantate pentru incluziunea socială și le îndeamnă să facă schimb de cele mai bune practici; recunoaște că, dacă există dispoziții în domeniul asistenței sociale, statele membre au datoria să se asigure că cetățenii le înțeleg și sunt capabili să-și reclame drepturile;
6. regretă profund că unele state membre par a nu respecta Recomandarea 92/441/CEE a Consiliului, care recunoaște „dreptul fundamental al persoanei la resurse suficiente și asistență socială pentru a putea duce o existență compatibilă cu demnitatea umană”;
7. împărtășește opinia Comisiei potrivit căreia asistența socială se află deja sub nivelul riscului de sărăcie în majoritatea statelor membre; insistă asupra faptului că obiectivul central al programelor de venituri minime trebuie să fie acela de a asigura ieșirea din sărăcie și o existență demnă tuturor; invită Comisia să examineze dacă un venit minim garantat pentru toți ar putea fi un instrument eficient de combatere a sărăciei;
8. invită Comisia să prezinte un raport detaliat în care să indice dacă prestațiile sociale în statele membre (între altele, programele de venituri minime și indemnizațiile conexe, prestațiile de șomaj, de invaliditate și de urmaș, programele de pensii legale și suplimentare, pensiile anticipate) furnizează venituri superioare pragului de risc de sărăcie din Uniune, stabilit la 60 % din venitul median egalizat național;

Joi, 9 octombrie 2008

9. sugerează faptul că Comisia ar trebui să aibă în vedere instituirea unei metode comune de calcul al nivelului minim de subzistență și al costului vieții (un coș de bunuri și servicii) pentru a asigura măsurători comparabile ale pragului de sărăcie și pentru a defini criteriile pentru intervenția socială necesară;
10. subliniază că femeile comportă un risc mai mare decât bărbații de a deveni extrem de sărace; subliniază că tendința persistentă de feminizare a sărăciei în societățile europene contemporane demonstrează că sistemele actuale de protecție socială, precum și spectrul larg de politici sociale, economice sau de ocupare a forței de muncă din Uniune nu sunt concepute pentru a acoperi necesitățile și diferențele existente la nivelul muncii femeilor; atrage atenția că, în Europa, sărăcia în rândul femeilor și excluderea lor socială necesită răspunsuri specifice, multiple și care să cuprindă o perspectivă de gen la nivelul politicilor;
11. subliniază că sistemele care asigură un venit minim corespunzător sunt o cerință esențială pentru o Uniune Europeană care are la bază dreptatea socială și egalitatea de șanse pentru toți; invită statele membre să garanteze un venit minim corespunzător pentru perioadele de șomaj sau cele între angajări, acordându-se o atenție specială categoriilor de femei care au responsabilități suplimentare;
12. invită Consiliul să aprobe un obiectiv european privind regimurile de venituri minime și sistemele de contribuție de înlocuire a veniturilor care să ofere un ajutor pentru venit cel puțin egal cu 60 % din venitul median egalizat național și, în plus, să stabilească un calendar privind data realizării acestui obiectiv de către toate statele membre;
13. consideră că riscul sărăcirii este mai ridicat în cazul femeilor decât în cel al bărbaților, mai ales la bătrânețe, pentru că sistemele de asigurări sociale se bazează de multe ori pe principiul angajării remunerate fără întrerupere; solicită un drept individualizat la un venit minim corespunzător, care să nu fie condiționat de contribuțiile făcute pe perioada angajării;
14. considera că sărăcia ce afectează persoanele care dețin deja un loc de muncă reprezintă o stare de lucruri nedreaptă și solicită concentrarea eforturilor în direcția remedierii acestei situații, astfel încât remunerația în general și salariul minim în special — fie că sunt stabilite prin lege, fie prin convenție colectivă de muncă — să împiedice sărăcia din punctul de vedere al veniturilor și să asigure un nivel de trai decent;
15. invită Consiliul să aprobe un obiectiv european privind salariile minime (stabilite prin legi, convenții colective de muncă la nivel național, regional sau sectorial), care să prevadă o remunerație egală cu cel puțin 60 % din salariul mediu respectiv (național, sectorial, etc.) și, în plus, să stabilească un calendar privind data realizării acestui obiectiv de către toate statele membre;
16. subliniază faptul că programele de venituri minime ar trebui să fie completate de un pachet de măsuri de sprijin pentru a facilita incluziunea socială, pachet care trebuie să cuprindă facilități privind incluziunea socială, spre exemplu accesul la locuință, precum și sprijin pentru educație, formare și recalificare profesională și învățare pe parcursul întregii vieți, precum și o bună gestionare economică și existența unor sisteme de ajutoare pentru venit pentru a contribui la acoperirea cheltuielilor persoanelor singure și ale familiilor, astfel încât să fie asigurată satisfacerea nevoilor de trai, dar și a celor pentru învățarea de-a lungul vieții, în special pentru persoanele singure, familiile monoparentale și cele numeroase;
17. invită statele membre să analizeze rețeaua adesea complexă și confuză de sisteme de ajutoare pentru venit, indiferent de natura lor specifică (fie programele de venituri minime și indemnizațiile conexe, fie sistemele de contribuție de înlocuire a veniturilor sau altele), în vederea îmbunătățirii accesibilității, eficacității și eficienței acestora;
18. consideră că statele membre ar trebui să ofere indemnizații suplimentare destinate grupurilor dezavantajate (precum persoanele cu handicap sau care suferă de boli cronice, familiile monoparentale sau familiile cu mulți copii) care să acopere costurile suplimentare în ceea ce privește, printre altele, asistența personală, utilizarea unor facilități specifice și îngrijirea medicală și socială, stabilindu-se, printre altele, un nivel accesibil al prețului medicamentelor pentru categoriile defavorizate social; subliniază necesitatea asigurării unor cuantumuri decente ale pensiilor pe caz de boală și pentru limită de vârstă;
19. recunoaște faptul că venitul este distribuit inegal între persoanele care desfășoară activități independente, că un sfert dintre acestea trăiesc sub pragul sărăciei și că, prin urmare, trebuie să se ofere mai mult sprijin instituționalizat întreprinzătorilor pentru a evita cercul vicios al sărăciei;

Joi, 9 octombrie 2008

Eliminarea sărăciei infantile: de la analiză la politici orientate și la punerea în aplicare a acestora

20. subliniază importanța unei abordări cuprinzătoare privind siguranța materială și bunăstarea copiilor, având ca fundament prevederile Convenției ONU privind drepturile copilului, astfel încât familiile, și în special cele numeroase, să beneficieze de venituri suficiente pentru a asigura copiilor condiții de locuit și de hrană, precum și accesul la servicii medicale, sociale și educaționale decente, în vederea unei dezvoltări armonioase atât din punct de vedere fizic, cât și din acela al personalității; recunoaște, cu toate acestea, că nevoile fundamentale ale copiilor ar trebui să primeze în fața considerațiilor financiare ale statelor membre;

21. invită instituțiile UE, statele membre și asociațiile societății civile organizate să se asigure că participarea copiilor este organizată mereu în conformitate cu principiile fundamentale ale participării sigure și semnificative;

22. atrage atenția asupra următoarelor dimensiuni ale abordării cuprinzătoare:

- a) recunoașterea faptului că tinerii și copiii sunt cetățeni și titulari independenți de drepturi, precum și membri ai unei familii;
- b) asigurarea creșterii copiilor în cadrul unor familii care beneficiază de sprijin în ceea ce privește resursele și de toate formele de asistență pentru a asigura toate aspectele nevoilor emoționale, sociale, fizice, educaționale și cognitive, acordarea de sprijin esențial în special părinților și familiilor care trăiesc în condiții de sărăcie extremă, astfel încât aceștia să poată dispune de resursele necesare pentru a-și îndeplini responsabilitățile parentale și evitarea, în acest fel, a abandonului sau instituționalizării copiilor de către părinții cu o situație materială precară;
- c) oferirea accesului la serviciile și oportunitățile necesare pentru creșterea bunăstării prezente și viitoare a copiilor; acordarea, de asemenea, a unei atenții deosebite copiilor cu nevoi speciale (minorități etnice, imigranți, copiii străzii și copii cu handicap), permițând valorificarea deplină a potențialului acestora și prevenind situațiile de vulnerabilitate, în special perpetuarea sărăciei de la o generație la alta, și prin garantarea accesului copiilor la educație și asistență medicală;
- d) asigurarea participării copiilor în societate, inclusiv la deciziile corespunzătoare vârstei lor care le afectează în mod direct existența, precum și la viața socială, sportivă, culturală și la activitățile recreative;
- e) asigurarea unui ajutor financiar pentru familiile cu mai mulți copii, în vederea încurajării stopării declinului demografic, precum și pentru părintele care-și crește singur copilul sau copiii, inclusiv adoptarea de măsuri pentru facilitarea intrării sau reintrării acestuia pe piața muncii, având în vedere că această situație este din ce în ce mai răspândită, iar greutățile cărora trebuie să le facă față un părinte în această situație sunt mult mai mari decât în cazul unei familii în care grija pentru creșterea copiilor revine ambilor părinți;
- f) recunoașterea rolului pe care îl au familiile în asigurarea bunăstării și dezvoltării copiilor;
- g) subliniază importanța care trebuie acordată sprijinirii reunirii cu familiile lor a copiilor străzii, a copiilor traficați și a minorilor singuri, ținând cont în fiecare caz în parte de interesele copilului; subliniază că această reunire trebuie corelată cu măsuri speciale de reintegrare socială, în cazurile în care situația socio-economică a determinat copilul să se angajeze în acțiuni lucrative ilicite, care îi sunt dăunătoare dezvoltării sale fizice și morale, cum ar fi prostituția și traficul de droguri; solicită o acțiune comună coordonată care să vizeze cauzele profunde ale marginalizării extreme și ale sărăciei în rândul copiilor străzii și ale familiilor acestora, îmbunătățindu-le accesul la servicii de calitate și combătând crima organizată; invită Consiliul să aprobe un angajament general la nivelul UE, bazat pe Rezoluția Parlamentului din 16 ianuarie 2008 „Către o strategie UE în domeniul drepturilor copilului”, prin care să se asigure că fenomenul copiilor străzii este eliminat până în 2015;
- h) încurajează statele membre să recunoască faptul că cercul vicios al sărăciei extreme, vulnerabilității, discriminării și al excluderii sociale constituie un risc deosebit pentru copii, mai ales pentru copiii străzii, și că este nevoie de acțiuni diferențiate și individualizate pentru a rezolva lipsurile multiple; îndeamnă statele membre să susțină un efort comun al UE în vederea stopării traficului și prostituției copiilor, dependenței de droguri a copiilor, a violenței împotriva copiilor și a delicvenței juvenile;

Joi, 9 octombrie 2008

23. invită Comisia să ia în considerare sărăcia infantilă și excluderea socială în contextul mai larg al elaborării politicilor UE care includ imigrația, handicapul, discriminarea, protecția copiilor față de toate formele de maltratare și abuz, persoanele care se ocupă de îngrijirea copiilor și a adulților, egalitatea de gen, sprijinul familial, incluziunea socială activă, îngrijirea și educarea copiilor mici, învățarea pe parcursul întregii vieți și concilierea vieții profesionale, a vieții private și a celei de familie;
24. invită Comisia și statele membre să pună în aplicare în mod eficient principiul „plată egală pentru muncă de valoare socială egală”, să întreprindă o analiză specifică și o reformă a sistemelor de protecție socială și să elaboreze orientări UE în vederea reformării acestor sisteme dintr-o perspectivă a egalității de gen, inclusiv individualizarea drepturilor la asigurări sociale, adaptând protecția socială și serviciile la structurile familiale în continuă schimbare, și asigurându-se că sistemele de protecție socială răspund mai bine situației precare a femeilor și acoperă nevoile grupurilor cele mai vulnerabile de femei;
25. solicită Comisiei să îmbunătățească analiza comparativă și monitorizarea în cadrul metodei deschise de coordonare, să stabilească indicatori comuni și să colecteze date comparabile de înaltă calitate și statistici pe termen lung privind situația copiilor, care să acopere toate aspectele unei abordări cuprinzătoare a combaterii sărăciei infantile și a excluderii sociale, inclusiv condițiile de locuit ale copiilor și ale familiilor, pentru a putea monitoriza bunăstarea copiilor;
26. încurajează Eurostat să stabilească o legătură cu setul de indicatori care este în curs de elaborare în vederea monitorizării impactului activităților UE asupra drepturilor și situației copiilor, comandat de Agenția Uniunii Europene pentru drepturi fundamentale; atrage atenția asupra necesității unui efort comun din partea Comisiei, a Agenției pentru drepturi fundamentale și a statelor membre, care să coopereze cu agențiile ONU în domeniu, cu organizațiile internaționale și cu centrele de cercetare, în vederea îmbunătățirii colectării de date statistice comparabile privind situația copiilor în Uniune, o necesitate prevăzută și în rezoluția sa mai sus menționată din 16 ianuarie 2008; solicită statelor membre să adopte toate măsurile posibile în vederea respectării recomandării cuprinse în raportul Comitetului pentru protecție socială privind sărăcia și bunăstarea în rândul copiilor din Europa, adoptat la 17 ianuarie 2008, în care se subliniază că statele membre trebuie să își revizuiască sursele de date disponibile la nivel național și regional, cu privire la copiii aflați în situații dificile;
27. îndeamnă statele membre să instituie sisteme preventive de detectare a situațiilor critice precum pierderea iminentă a locuinței de către părinți, abandonul școlar brusc al copiilor sau cazurile de abuz cărora părinții le-au fost victime în timpul propriei copilării; invită statele membre să ducă o politică activă care să vizeze prevenirea abandonului școlar al copiilor prin intermediul unor mecanisme de sprijin pentru grupurile supuse riscurilor;
28. îndeamnă acele state membre care încă nu au făcut acest lucru să delege autorităților locale competența de a crea și gestiona sisteme de sprijin pentru copiii aflați în dificultate, în scopul de a garanta gradul înalt de eficiență al acestora;
29. sprijină opinia Comisiei conform căreia cele mai bune rezultate în combaterea sărăciei infantile sunt obținute prin asigurarea unui echilibru între obiectivul diversității structurilor familiale moderne și cel al drepturilor copilului;
30. solicită Comisiei să promoveze o combinație bine echilibrată de politici care să dispună de resurse corespunzătoare și să se bazeze pe obiective și scopuri clare, ținând seama de contextul național specific și axându-se pe o intervenție timpurie;
31. invită statele membre să consolideze procesul de învățare reciprocă și monitorizarea politicilor eficiente sau ineficiente de combatere a sărăciei infantile și a excluderii sociale;
32. subliniază importanța unor politici familiale integrate și cuprinzătoare care să depășească scopul incluziunii active și să abordeze toate aspectele legate de bunăstarea copiilor și a familiilor, precum și să elimine sărăcia infantilă și excluderea socială din Uniune;
33. invită statele membre să facă schimb de bune practici în ceea ce privește participarea copiilor și să promoveze implicarea copiilor în deciziile care le afectează viitorul, deoarece aceasta este cea mai bună metodă de a privi lucrurile din perspectiva unui copil;

Joi, 9 octombrie 2008

34. salută angajamentul Comisiei și al statelor membre de a respecta Convenția ONU cu privire la drepturile copilului; invită Comisia și statele membre să stabilească o legătură clară între chestiunile referitoare la drepturile copiilor și cele referitoare la combaterea sărăciei infantile și a excluziunii, deoarece sărăcia infantilă și privațiunile cu care se confruntă copiii constituie o încălcare a drepturilor fundamentale ale omului; încurajează statele membre ca, în pregătirea strategiilor lor de incluziune socială, să țină seama de recomandările Comitetului instituit prin Convenția ONU ca răspuns la rapoartele de punere în aplicare permise de la statele părți și la rapoartele alternative permise de la organizații neguvernamentale;

35. subliniază faptul că părinții singuri nu trebuie să fie dezavantajați față de cuplurile cu copii în ceea ce privește serviciile și exonerările;

36. îndeamnă statele membre să elaboreze strategii naționale pentru reducerea și eradicarea sărăciei infantile bazate pe o abordare diferențiată care ține seama de variațiile nivelului de sărăcie în funcție de regiune și de vârsta avută în vedere;

37. invită statele membre să garanteze faptul că toți copiii și familiile, inclusiv cei care se confruntă cu sărăcia și excluziunea socială, au acces la servicii de îngrijire socială de calitate care reflectă perfect impactul sărăciei asupra familiilor, inclusiv creșterea riscului de abuz și maltratare a copiilor, precum și a efectelor acestora;

Politică de ocupare a forței de muncă pentru o piață a muncii cuprinzătoare din punct de vedere social

38. este de acord cu Comisia că a avea un loc de muncă reprezintă cea mai bună șansă de evitare a sărăciei și a excluziunii sociale, dar că acest lucru nu reprezintă întotdeauna o garanție, deoarece, conform statisticilor oficiale, 8 % dintre lucrătorii din Uniune sunt expuși riscului sărăciei; prin urmare, invită Comisia și statele membre să pună în aplicare în mod eficient Directiva 2000/78/CE;

39. invită statele membre să pună în aplicare mai eficient legislația comunitară existentă în domeniul ocupării forței de muncă și al afacerilor sociale;

40. atrage atenția că 20 de milioane de persoane din Uniune, mai ales femei, sunt afectați de sărăcie deși dețin un loc de muncă, adică 6 % din totalul populației, iar 36 % din populația încadrată în muncă riscă să devină săracă; solicită statelor membre să se pună de acord în vederea unor măsuri legislative care să asigure un salariu minim, acesta fiind un element integral al incluziunii active;

41. atrage atenția că proporția de angajați cu jumătate de normă în Uniune este de 31 % în cazul femeilor și 7, 4 % pentru bărbați; subliniază că angajarea într-un loc de muncă cu jumătate de normă reprezintă deseori, în cazul femeilor, o activitate nesemnificativă și marginală, prost plătită și cu protecție socială insuficientă; constată că femeile sunt așadar, mult mai expuse riscului de a deveni sărace, mai ales la bătrânețe, deoarece pensiile care rezultă din angajarea cu fracțiune de normă nu sunt, cel mai adesea, suficiente pentru un trai independent;

42. consideră că pentru incluziunea activă pe piața muncii a grupurilor celor mai dezavantajate sunt necesare măsuri specifice precum:

- i) sprijinirea dezvoltării personale prin educație, formare și învățare de-a lungul vieții, dobândirea de competențe în domeniul tehnologiei informației și evaluare, precum și stabilitate familială, integrare socială și incluziune înainte de angajare, recunoscând faptul că propria responsabilitate de a se integra în societate este foarte importantă și ar trebui stimulată;
- ii) oferirea unui acces complet la informații și a unor modalități personalizate în vederea accesului la locuri de muncă sigure și stabile, cu un nivel înalt de calificare, adaptate nevoilor și capacităților cetățenilor; eliminarea piedicilor întâmpinate în cazul intrării sau reintrării pe piața muncii, cu atenție sporită acordată familiilor monoparentale și promovarea unei pensionări progresive pentru a spori nivelul veniturilor persoanelor în vârstă și a evita sărăcirea acestora;

Joi, 9 octombrie 2008

- iii) măsuri de sprijin în vederea promovării ocupării forței de muncă și a capacității de menținere pe piața muncii (cum ar fi oportunități pentru formarea la locul de muncă și învățarea de-a lungul vieții); dezvoltarea spiritului antreprenorial și, de asemenea, condiții de muncă care să ajute persoanele marginalizate să obțină un loc de muncă sau să integreze piața forței de muncă și să concilieze viața profesională cu eforturile de a face față dezavantajelor sociale (cum ar fi lipsa de locuințe, responsabilitățile familiale sau problemele de sănătate);
- iiii) monitorizarea încetării raporturilor de muncă ale persoanelor care au vârsta de pensionare pentru deblocarea unor posturi;
43. consideră că politicile privind munca rentabilă ar trebui să abordeze problema capcanei locurilor de muncă slab remunerate și a ciclului remunerație slabă/șomaj, la nivelul treptei celei mai scăzute a pieței muncii, în care persoanele trec de la locuri de muncă nesigure, slab plătite, de slabă calitate și productivitate la șomaj și/sau inactivitate; subliniază că necesitatea flexibilității ajutorului de șomaj și a ajutoarelor sociale trebuie abordată cu prioritate; consideră că sistemele de protecție socială ar trebui să motiveze în mod activ oamenii să caute noi oportunități de angajare, promovând, în același timp, deschiderea spre schimbare prin atenuarea pierderilor de venit și prin oferirea unor posibilități de educație; îndeamnă responsabilii politici să utilizeze conceptul de flexisecuritate în cadrul politicilor de rentabilizare a muncii;
44. solicită statelor membre să reanalizeze politicile care favorizează activitatea profesională bazate pe reguli de eligibilitate și pe condiții prea stricte pentru beneficiarii ajutoarelor, și obligă cetățenii să accepte locuri de muncă de slabă calitate, care nu le asigură acestora un nivel de trai decent;
45. propune să se ajungă la un echilibru între responsabilitatea individuală a persoanelor și asistența socială acordată pentru a permite tuturor să ducă o viață demnă și să participe la viața socială;
46. subliniază poziția Consiliului conform căreia politicile active privind piața muncii ar trebui să promoveze „munca de bună calitate” și ascensiunea socială și să ofere bazele pentru obținerea unor locuri de muncă stabile și lucrative, însoțite de o protecție socială adecvată și de o remunerație și de condiții de muncă decente;
47. subliniază potențialul economiei sociale, al întreprinderilor sociale, al sectorului non-profit și al sectorului public de ocupare a forței de muncă de a oferi oportunități de încadrare în muncă și medii de muncă asistate pentru grupurile vulnerabile, element care ar trebui analizat și sprijinit pe deplin de statele membre și de politicile comunitare (Fondul Social European, Fondurile regionale și de coeziune etc.);
48. este de acord cu Comisia că, pentru persoanele care nu pot munci din diferite motive (cum ar fi handicapuri severe, vârsta sau incapacitatea, impactul sărăciei persistente și transmise din generație în generație și/sau discriminarea, responsabilitățile familiale sau de îngrijire excesive sau privațiunile cu care se confruntă zona locală), politicile de incluziune activă trebuie să ofere ajutoare pentru venit și măsuri de sprijin în scopul de a împiedica sărăcia și excludiunea socială, precum și de a permite acestor persoane să ducă o existență demnă și să participe la viața socială;
49. solicită statelor membre să reducă presiunea fiscală nu numai asupra veniturilor mici, ci și asupra celor medii, pentru a evita încadrarea angajaților la un nivel redus de salarizare, precum și pentru a descuraja munca nedeclarată;
50. atrage atenția asupra schimbărilor sociale din Europa, care duc la schimbarea compunerii tradiționale a menajului; solicită luarea în considerare a acestor schimbări în vederea eliminării barierelor la accesul pe piața muncii pentru un partener inactiv profesional în cadrul unui cuplu locuind împreună, dar necăsătorit;
51. consideră că economia socială și întreprinderile sociale trebuie să asigure condiții de muncă și salarii decente și să sprijine, de asemenea, egalitatea de gen și politicile de combatere a discriminării (cum ar fi reducerea disparităților salariale de gen, respectarea acordurilor colective și a salariilor minime, precum și asigurarea egalității de tratament);
52. constată că, deși există tendințe salutare de creștere a participării la învățământul superior, statele membre trebuie încurajate să mențină și să introducă forme de învățământ profesional; îndeamnă statele membre să elaboreze politici coerente privind stagiile, care să ofere garanții minime și salarii decente, precum și să combată tendințele actuale de a deghiza locuri de muncă sub forma unor stagii neremunerate;

Joi, 9 octombrie 2008

53. solicită Comisiei și statelor membre să elaboreze o abordare coerentă la nivelul sistemelor de învățământ din Uniune a procesului de orientare profesională, pe baza aceluiași formule de antrenare în care publicul tânăr să-și poată forma deprinderi de disciplină a muncii în domeniile pentru care optează pentru carieră; subliniază că sistemele de formare ar trebui să se axeze pe recunoașterea reciprocă a diplomelor de studii și a atestatelor profesionale și ar trebui să includă și formări lingvistice pentru eliminarea barierelor de comunicare în cadrul Uniunii; consideră că măsurile de reconversie ar trebui să păstreze un echilibru între sănătatea emoțională și cea ocupațională pentru a nu resimți demersul de reconversie profesională ca un handicap sau ca o barieră în calea dezvoltării profesionale;

54. atrage atenția asupra necesității de a promova incluziunea activă a tinerilor, a persoanelor în vârstă și a imigranților în cadrul tuturor eforturilor de a crea o piață a muncii care să favorizeze inserția; solicită Consiliului, Comisiei și statelor membre să elaboreze în regim de urgență un set de măsuri concrete menite să contracareze fenomenul muncii nedeclarate, pe cel al muncii forțate a copiilor și pe acela al exploatării abuzive a angajaților și să evite confuzia între migrația economică și solicitarea de azil, precum și confuzia între aceste două concepte și imigrația ilegală; invită statele membre să propună legi de prevenire a exploatării lucrătorilor vulnerabili de către șefii de rețele mafioate și să semneze și să ratifice Convenția ONU privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și ale familiilor acestora;

Asigurarea unor servicii de calitate și garantarea accesului grupurilor vulnerabile și dezavantajate la acestea

55. salută opinia Comisiei conform căreia regimurile de securitate socială obligatorii și complementare, serviciile de sănătate și serviciile sociale de interes general trebuie să aibă un rol preventiv și de coeziune socială, să faciliteze incluziunea socială și să apere drepturile fundamentale; subliniază necesitatea asigurării dezvoltării unei asistențe pe termen lung de înaltă calitate, accesibile și la un preț rezonabil pentru persoanele nevoiașe, precum și necesitatea acordării de sprijin persoanelor care oferă asistența; invită statele membre să identifice și să soluționeze problemele întâmpinate de îngrijitori, care sunt deseori obligați să rămână în afara pieței muncii;

56. împărtășește opinia Comisiei conform căreia toate serviciile de interes general, inclusiv industriile de rețea, precum transporturile, telecomunicațiile, furnizarea de energie și alte utilități publice și servicii financiare, ar trebui să joace un rol important în asigurarea coeziunii sociale și teritoriale și ar trebui să contribuie la realizarea incluziunii active;

57. subliniază că accesul la bunuri și servicii ar trebui să fie un drept al oricărui cetățean al Uniunii și salută, prin urmare, propunerea de către Comisie a unei directive orizontale care să completeze Directiva 2000/78/CE și să acopere toate formele de discriminare pe baza criteriilor stabilite la articolul 13 din Tratatul CE, care ar trebui să ajute la combaterea discriminării în alte domenii în afară de cel al ocupării forței de muncă, inclusiv cea bazată pe handicap, vârstă, religie, credință sau orientare sexuală; consideră, în același timp, că trebuie realizate progrese suplimentare în ceea ce privește punerea în aplicare a actualelor directive comunitare din domeniul anti-discriminării;

58. încurajează statele membre să ia în considerare, pentru grupurile vulnerabile, tarife sociale prestabilite în domeniul energiei și al transporturilor în comun, precum și facilități pentru obținerea de microcredite, pentru a promova incluziunea activă și acces gratuit la serviciile medicale și de educație pentru persoanele aflate în dificultate materială;

59. încurajează Comisia și statele membre să consolideze obligațiile de serviciu universal (spre exemplu în sectorul serviciilor de telecomunicații și poștale) în scopul de a îmbunătăți accesibilitatea și prețul rezonabil pentru serviciile esențiale și de a consolida, de asemenea, obligațiile specifice de serviciu public pentru a aborda problemele grupurilor vulnerabile și defavorizate din societate;

60. invită Consiliul să aprobe un angajament european pentru eliminarea, până în 2015, a problemei persoanelor fără adăpost care trăiesc pe stradă și solicită statelor membre să dezvolte politici integrate pentru a garanta accesul la locuințe de calitate și la prețuri rezonabile pentru toți; solicită statelor membre să elaboreze „planuri de urgență pentru iarnă”, în cadrul unei strategii mai cuprinzătoare privind persoanele fără adăpost, precum și să înființeze agenții având drept misiune oferirea de locuințe și accesul la acestea pentru grupurile care se confruntă cu discriminări; sugerează colectarea de date comparabile privind amploarea problemelor persoanelor fără adăpost și a condițiilor precare de locuit; solicită Comisiei să elaboreze o definiție-cadru europeană a persoanelor fără adăpost și să furnizeze rapoarte anuale privind măsurile luate și progresul înregistrat în statele membre în direcția soluționării problemei persoanelor fără adăpost;

Joi, 9 octombrie 2008

61. invită statele membre să reducă cu 50 % sărăcia infantilă până în 2012, o astfel de reducere urmând a fi cuantificată prin utilizarea unor indicatori care nu sunt exclusiv de natură economică, ca un prim angajament în vederea eliminării sărăciei infantile în Uniune și să aloce resurse suficiente pentru a permite realizarea acestui obiectiv; consideră că indicatorii utilizați pentru cuantificarea acestei reduceri ar trebui să ia în considerare în special copiii proveniți din familii care trăiesc în condiții de sărăcie extremă;
62. subliniază importanța promovării serviciilor integrate care răspund multiplelor fațete ale sărăciei și ale excluziunii sociale, abordând, de exemplu, legătura dintre sărăcie și lipsa de adăpost, violență, sănătatea fizică și mintală, nivelurile de educație, integrarea în societate și în comunitate, lipsa accesului la tehnologiile și infrastructurile informaționale și accentuarea decalajului digital;
63. invită statele membre să adopte o abordare a politicilor în care sănătatea este omniprezentă și să dezvolte politici sociale și de sănătate integrate pentru a combate inegalitățile în furnizarea de asistență medicală, prevenirea și rezultatele din domeniul sănătății, în special în ceea ce privește grupurile vulnerabile și grupurile cel mai greu accesibile;
64. invită Comisia și statele membre să promoveze activitățile de voluntariat și să contribuie la integrarea socială a persoanelor care au pierdut contactul cu piața muncii sau nu mai participă la aceasta;
65. salută atenția acordată de Comisie îmbunătățirii accesibilității (disponibilitate și preț rezonabil) și calității serviciilor (participarea utilizatorilor, monitorizarea, evaluarea rezultatelor, condiții bune de muncă, egalitatea la angajare și la furnizarea serviciilor, coordonarea și integrarea serviciilor, precum și infrastructura fizică adecvată);
66. invită statele membre să îmbunătățească coordonarea serviciilor publice, în special legăturile dintre serviciile pentru copii și cele pentru adulți; îndeamnă statele membre să introducă programe de asistență pentru părinți în diferite domenii în care sărăcia determină o carență de cunoștințe în ceea ce privește educația copiilor și să garanteze faptul că liniile telefonice de asistență pentru copii dispun de suficiente resurse; subliniază faptul că serviciile publice pentru copii și familii trebuie să garanteze că există structurile, stimulentele, sistemele de gestionare a performanțelor, sursele de finanțare și forța de muncă adecvate, că forța de muncă aflată în contact direct cu aceștia dispune de calificările, cunoștințele și încrederea adecvate pentru a furniza o prevenire și o intervenție timpurie mai bune și că serviciile publice răspund nevoilor utilizatorilor, în special cei care provin din familii vulnerabile;
67. solicită statelor membre să acorde mai multă importanță faptului că reducerea alocațiilor pentru servicii specifice, cum ar fi banii pentru masă, materialele didactice gratuite și transport școlar, precum și pentru activități fundamentale de petrecere a timpului liber și oportunități educative în afara școlii, ar putea determina o excluziune socială directă, în special pentru copiii proveniți din familii vulnerabile din punct de vedere social; subliniază necesitatea ca statele membre să asigure șanse egale de integrare tuturor copiilor prin promovarea unei politici active în domeniul sportului în școli și prin sprijinirea accesului la tehnologii informaționale; invită Comisia să integreze serviciile pentru copii, cum ar fi centrele de îngrijire a copiilor, transportul și alimentația școlară, în cadrul listei serviciilor sociale de interes general;
68. salută renunțarea la plasamentul în instituții al persoanelor cu handicap, dar observă că acest lucru necesită promovarea asigurării unor servicii cuprinzătoare de sprijin și de îngrijire de înaltă calitate bazate pe comunitate, care să favorizeze un mod de viață independent, dreptul la asistență personală, dreptul de a-și controla propriul buget și dreptul la participare deplină în societate;
69. subliniază necesitatea ca statele membre să promoveze dezvoltarea și punerea în aplicare la nivel local, regional și național, a unor strategii globale privind îmbătrânirea;
70. consideră că trebuie depuse mai multe eforturi atât la nivelul statelor membre, cât și la nivel comunitar pentru identificarea, studierea și combaterea violenței domestice și a abuzului împotriva copiilor și a persoanelor vârstnice;
71. invită statele membre să adopte o abordare mai constructivă a politicilor antidrog care să se concentreze mai degrabă asupra educației și tratamentului dependenței, decât asupra sancțiunilor penale;
72. invită statele membre să acorde prioritate măsurilor de sănătate publică care urmăresc să combată ferm inegalitatea existentă în legătură cu problemele de sănătate și a accesului la asistență medicală a multor minorități etnice;

Joi, 9 octombrie 2008

73. constată că, în toate statele membre, abuzul de alcool și consumul de droguri pot duce la infracționalitate, șomaj și excludere socială; consideră, prin urmare, inacceptabil faptul că numeroase persoane nu beneficiază de acces la tratament și consiliere decât în sistemul penitenciar;

74. subliniază faptul că există numeroase forme de handicap, inclusiv probleme de mobilitate, deficiențe de vedere, de auz, probleme de sănătate mentală, boli cronice și dificultăți de învățare; evidențiază faptul că persoanele cu handicap multiplu se confruntă cu probleme excepționale, la fel ca persoanele expuse la discriminări multiple;

75. face apel la destigmatizarea persoanelor cu probleme de sănătate mentală și a persoanelor cu dificultăți de învățare, la promovarea sănătății mentale și a bunăstării, prevenirii tulburărilor psihice și alocării unor resurse mai importante tratamentului și îngrijirii;

76. invită statele membre să aplice legislația în domeniul combaterii traficului de ființe umane și a discriminării și, în mod special, să semneze, să ratifice și să pună în aplicare Convenția Consiliului Europei privind acțiunile de combatere a traficului de ființe umane;

77. îndeamnă toate statele membre să garanteze o politică de acordare a azilului bazată pe drepturile omului, în conformitate cu Convenția ONU privind statutul refugiaților și cu alte prevederi relevante din domeniul legislației drepturilor omului, acționând în același timp pentru eliminarea dependenței solicitanților de azil de ajutoare, prin acordarea dreptului la muncă și introducerea unor căi legale de imigrare;

Îmbunătățirea coordonării politicilor și implicarea tuturor părților interesate

78. regretă faptul că Raportul comun privind protecția socială și incluziunea socială pentru anul 2008 nu prevede o concentrare strategică suficientă vizând eliminarea sărăciei și a excluziunii sociale;

79. împărtășește opinia Comisiei conform căreia abordarea incluziunii active trebuie să promoveze un proces integrat de punere în aplicare la nivel comunitar, național, regional și local în care să fie implicate toate părțile interesate (parteneri sociali, ONG-uri, autorități locale și regionale etc.) și trebuie, de asemenea, să asigure participarea activă a persoanelor defavorizate în cadrul elaborării, gestionării, punerii în aplicare și evaluării strategiilor;

80. subliniază necesitatea instituirii unui set unitar de măsuri la nivel european, menite să preîntâmpine și să sancționeze abuzurile de orice fel asupra minorităților, a persoanelor cu dizabilități și a persoanelor în vârstă, impunându-se acțiuni concrete pentru a diminua gradul de vulnerabilitate al acestor categorii sociale, inclusiv din punct de vedere material;

81. solicită Consiliului și Comisiei să restabilească o concentrare strategică clară asupra obiectivului de eliminare a sărăciei și de promovare a incluziunii sociale, în cadrul Agendei sociale a Uniunii pentru perioada 2008-2012; solicită un angajament mai explicit în cadrul viitorului ciclu privind metoda deschisă de coordonare a protecției sociale și a incluziunii sociale, în favoarea unei strategii comunitare noi, dinamice și eficiente care să instituie obiective semnificative, instrumente și mecanisme eficiente de monitorizare orientate către combaterea sărăciei, a excluziunii sociale și a inegalităților; invită Consiliul și Comisia să abordeze problemele privind diferitele procese de coordonare (Strategia de la Lisabona, Strategia UE pentru dezvoltare durabilă, metoda deschisă de coordonare în domeniul protecției sociale și al incluziunii sociale), astfel încât să asigure un angajament clar în vederea eradicării sărăciei și promovării incluziunii sociale în cadrul tuturor acestor procese;

82. invită Comisia, Comitetul pentru protecție socială și statele membre să stabilească obiective generale și obiective specifice pentru egalitatea de gen, în vederea combaterii sărăciei și a excluziunii sociale, inclusiv un set de măsuri menite să sprijine grupurile de femei care se confruntă cu un risc mai mare de a deveni sărace sau de a fi excluse social, cum ar fi familiile netradiționale și familiile monoparentale, femeile imigrante, cele refugiate sau cele care aparțin unui grup etnic minoritar, femeile în vârstă și cele cu handicap;

Joi, 9 octombrie 2008

83. încurajează partenerii sociali să-și continue eforturile privind integrarea persoanelor defavorizate pe piața muncii, începute deja prin analiza comună a partenerilor sociali și prin programul lor de lucru pentru perioada 2006-2008; consideră că este necesară o mai bună gestionare pentru a coordona, pe de o parte, acele activități ale partenerilor sociali legate de piața muncii și, pe de altă parte, dialogul civil pe o scară mai largă (ONG-uri etc.) privind incluziunea socială dincolo de ocuparea forței de muncă;

84. sprijină opinia Comisiei conform căreia, în ceea ce privește Recomandarea 92/441/CEE și metoda deschisă de coordonare în domeniul protecției sociale și al incluziunii sociale, trebuie să existe indicatori corespunzători și sisteme naționale cuprinzătoare de colectare și analiză a datelor (cum ar fi date statistice privind venitul mediu disponibil, consumul casnic, nivelul prețurilor, salariul minim, programele de venituri minime și indemnizațiile conexe); consideră că monitorizarea și evaluarea implementării strategiilor privind incluziunea socială și rapoartele de progres ale statelor membre ar trebui să stabilească dacă dreptul fundamental la resurse și asistență socială suficiente pentru a trăi în condiții demne este respectat în fiecare stat membru, precum și la nivel regional;

85. salută Comunicarea Comisiei „Un angajament reînnoit în favoarea unei Europe sociale: consolidarea metodei deschise de coordonare în materie de protecție socială și de incluziune socială” (COM(2008)0418), care își propune să consolideze MDC socială prin îmbunătățirea vizibilității și a metodelor de lucru ale acesteia și prin consolidarea interacțiunii sale cu alte politici; salută în mod special propunerile Comisiei de fixare a unor obiective privind reducerea sărăciei (a sărăciei în general, a sărăciei infantile, a celor care ocupă un loc de muncă și a sărăciei constante pe termen lung), a unui nivel minim de salariu asigurat prin pensii și a accesului la îngrijiri medicale de calitate (reducerea mortalității infantile, îmbunătățirea sănătății și creșterea speranței de viață etc.);

86. invită statele membre să adopte măsuri eficiente în vederea îndeplinirii obiectivelor de la Barcelona privind serviciile de îngrijire a copilului; solicită Comisiei și statelor membre să formuleze recomandări cu privire la modul în care pot fi realizate necesitățile în materie de servicii de îngrijire în Europa (în special organizarea și finanțarea serviciilor de îngrijire pentru copii și alte persoane dependente), care să includă obiective și indicatori preciși cu scopul de a oferi în cadrul Uniunii facilități de îngrijire a copiilor pentru 90 % din copii, de la naștere până la vârsta obligatorie de școlarizare, precum și un nivel suficient de îngrijire pentru alte persoane dependente, până în 2015; subliniază că toate serviciile ar trebui să aibă un preț rezonabil, să fie accesibile și de bună calitate, astfel încât creșterea copiilor și îngrijirea persoanelor dependente să nu mai constituie pentru femei „un factor de sărăcie”;

87. subliniază faptul că persoanele cele mai îndepărtate de piața muncii ar trebui să beneficieze mai mult de pe urma programelor comunitare precum FSE și inițiativa EQUAL; invită Comisia să evalueze contribuția fondurilor structurale la atingerea obiectivelor metodei deschise de coordonare pe baza unor indicatori de incluziune socială și să încurajeze folosirea posibilităților pe care le oferă noul Regulament privind FSE și programul Progress pentru sprijinirea măsurilor de incluziune activă și pentru a analiza posibilitățile de alocare a anumitor sume din FSE sau de rezervare a unui buget specific pentru inițiativele comunitare în acest domeniu; consideră că acest lucru va favoriza, de asemenea, crearea unor rețele de bune practici în domeniul combaterii sărăciei și va încuraja schimburile de experiență între statele membre;

88. invită Comisia și statele membre să se angajeze în luarea unor măsuri eficiente în contextul Anului European de luptă împotriva sărăciei și excluziunii sociale, ceea ce ar trebui să reprezinte un pas important în eforturile pe termen lung de combatere a sărăciei;

89. invită Comisia să sprijine participarea semnificativă și sigură a copiilor în toate chestiunile care îi privesc, garantând faptul că toți copiii au șanse egale de a fi implicați;

*

* *

90. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Comitetului Economic și Social European, Comitetului Regiunilor și Comitetului pentru protecție socială.

Joi, 9 octombrie 2008

IASCF

P6_TA(2008)0469

Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la evaluarea IASCF privind statutul, responsabilitatea publică și compunerea IASB: propuneri de modificare

(2010/C 9 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere concluziile Consiliului din 8 iulie 2008, în special cu privire la guvernarea Consiliului pentru standarde internaționale de contabilitate (IASB),
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 24 aprilie 2008 privind standardele internaționale de raportare financiară (IFRS) și guvernarea Consiliului pentru standarde internaționale de contabilitate (IASB) ⁽²⁾,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1358/2007 al Comisiei din 21 noiembrie 2007 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1725/2003 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește standardul internațional de raportare financiară (IFRS) 8 ⁽³⁾, privind prezentarea segmentelor operaționale și Rezoluția Parlamentului din 14 noiembrie 2007 privind proiectul de regulament al Comisiei ⁽⁴⁾,
 - având în vedere Rezoluția Parlamentului din 14 noiembrie 2007 privind proiectul de regulament al Comisiei de modificare a Regulamentului (CE) nr. 809/2004 în ceea ce privește standardele de contabilitate pe baza cărora se elaborează informațiile financiare istorice conținute în prospecte și privind proiectul de decizie a Comisiei referitoare la utilizarea de către emitenții de valori mobiliare din țările terțe a informațiilor elaborate în conformitate cu standarde de contabilitate acceptate la nivel internațional ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 24 octombrie 2006 privind standardele de contabilitate utilizate de emitenții din țările terțe și echivalența acestor standarde cu IFRS astfel cum se menționează în proiectul de măsuri de punere în aplicare a directivei privind prospectele și a directivei privind transparența. ⁽⁶⁾, care stabilește condițiile în care Uniunea Europeană a acceptat procesul de convergență și echivalență între IFRS astfel cum au fost adoptate de UE și principiile general acceptate de contabilitate din Statele Unite (GAAP),
 - având în vedere raportul adoptat de Fundația Comitetului pentru standarde internaționale de contabilitate (IASFC) intitulat „evaluarea privind statutul, responsabilitatea publică și compunerea IASB: propuneri de modificare”, din iulie 2008,
 - având în vedere Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽⁷⁾,
 - având în vedere articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât emitenții din UE au obligația de a aplica standardele internaționale de contabilitate situațiilor lor financiare consolidate,

⁽¹⁾ JO L 243, 11.9.2002, p. 1.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0183.

⁽³⁾ JO L 304, 22.11.2007, p. 9.

⁽⁴⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0526.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P6_TA(2007)0527.

⁽⁶⁾ JO C 313 E, 20.12.2006, p. 116.

⁽⁷⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

Joi, 9 octombrie 2008

1. constată că IASCF a propus înființarea unui grup de monitorizare; consideră că acest grup de monitorizare ar trebui să aibă dreptul să recomande candidați pentru funcția de administratori și să fie responsabil pentru aprobarea administratorilor selecționați în urma unei proceduri de nominalizare convenite;
2. invită grupul de monitorizare să se implice în stabilirea agendei IASB, astfel încât să se garanteze transparența și responsabilitatea; recunoaște că procesul ulterior de stabilire a standardelor de contabilitate ar trebui să nu facă obiectul niciunui amestec nejustificat și să se desfășoare pe baza unei depline consultări a tuturor părților interesate, inclusiv a investitorilor;
3. își exprimă rezerva în ceea ce privește oportunitatea înființării grupului de monitorizare în această etapă, înainte de lansarea celei de-a doua faze a procesului de consultare din cadrul procedurii de revizuire a guvernării IASB și fără o analiză clară a raportului ce urmează a fi stabilit între grupul de monitorizare și IASCF în statutul acesteia din urmă;
4. consideră că grupul de monitorizare ar trebui să reflecte echilibrul celor mai semnificative zone monetare și manifestări ale diversității culturale din lume, interesele economiilor dezvoltate și a celor emergente, precum și ale instituțiilor internaționale care se supun unor cerințe de responsabilitate în fața autorităților publice, și ar trebui să joace un rol activ în promovarea transparenței raportării financiare, a dezvoltării și a funcționării eficiente a piețelor de capital, precum și în evitarea prociclicității, în asigurarea stabilității piețelor financiare și în prevenirea riscurilor sistemice; consideră că și Comitetul de supraveghere bancară de la Basel ar trebui inclus în grupul de monitorizare; constată și aprobă propunerea conform căreia grupul de monitorizare ar trebui să cuprindă, la început, următorii membri:
 - membrul responsabil al Comisiei Europene,
 - președintele Comitetului pentru piețele emergente al Organizației Internaționale a Comisiilor pentru valori mobiliare(OICVM),
 - președintele Comitetului tehnic al OICVM (sau vice-președintele sau președintele desemnat al Comisiei pentru valori mobiliare, în cazul în care președintele unei autorități de reglementare a pieței valorilor mobiliare din UE, comisarul Agenției pentru servicii financiare a Japoniei sau președintele Comisiei pentru valori mobiliare și burse de valori din SUA (US SEC) este și președintele Comitetului tehnic al OICVM),
 - comisarul Agenției pentru servicii financiare a Japoniei,
 - președintele US SEC și
 - președintele Comitetului de supraveghere bancară de la Basel;
5. deplânge faptul că Parlamentul European nu a fost consultat cu privire la înființarea unui grup consultativ pentru contabilitatea internațională;
6. consideră că autoritățile de reglementare a piețelor financiare din UE ar trebui, de asemenea, să fie reprezentate în grupul de monitorizare; subliniază că nicio organizație nu ar trebui să fie reprezentată în cadrul grupului de monitorizare de mai mult de un delegat;
7. evidențiază structura instituțională complexă a grupului de monitorizare; evidențiază necesitatea unor mecanisme de cooperare eficiente în cadrul grupului de monitorizare pentru a asigura buna funcționare și îndeplinirea principalelor responsabilități ale acestuia; subliniază, în acest context, că membrii grupului de monitorizare trebuie să aibă competențe suficiente pentru a se putea garanta responsabilitatea politică a acestora;
8. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că unii dintre membrii propuși ai grupului de monitorizare nu cer emitenților naționali să aplice IFRS; consideră că apartenența la grupul de monitorizare ar trebui să devină efectivă numai după ce se angajează să introducă IFRS ca standard național; subliniază că nicio țară nu ar trebui să fie reprezentată în cadrul grupului de monitorizare de mai mult de un delegat;
9. constată că IASCF propune de asemenea extinderea IASB cu doi membri la 16 membri; consideră că o astfel de extindere este acceptabilă, deoarece aceasta ar putea rezulta într-un IASB mai echilibrat, în special dacă propunerea IASCF este modificată astfel încât să garanteze un tratament similar al celor mai semnificative zone monetare de pe glob;

Joi, 9 octombrie 2008

10. solicită încheierea unui memorandum de înțelegere între Parlament, Consiliu și Comisie, astfel încât să fie stabilite condițiile în care legiuitorii pot fi asociați în activitatea grupului de monitorizare, în cazul în care un astfel de grup este înființat în această etapă;

11. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Băncii Centrale Europene și Comitetului autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Situația în Belarus

P6_TA(2008)0470

Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la situația din Belarus după alegerile parlamentare din 28 septembrie 2008

(2010/C 9 E/04)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind situația din Belarus, în special cea din 22 mai 2008 ⁽¹⁾,
- având în vedere declarația Comisiei din 21 noiembrie 2006 privind disponibilitatea Uniunii Europene de a-și reînnoi relațiile cu Belarus și cu poporul său, în cadrul politicii europene de vecinătate (PEV),
- având în vedere declarația Președinției Consiliului, în numele Uniunii Europene, din 26 august 2008, privind eliberarea lui Serghei Parsiukevici și a lui Andrei Kim,
- având în vedere concluziile Consiliului din 15-16 septembrie 2008 privind Belarus,
- având în vedere concluziile preliminare din 29 septembrie 2008 ale misiunii OSCE de monitorizare a alegerilor din Belarus,
- având în vedere declarația Președinției Consiliului Uniunii Europene din 30 septembrie 2008 privind alegerile parlamentare din Belarus,
- având în vedere articolul 103 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, după eliberarea, de către autoritățile bielorusse, între 16 și 20 august 2008, a prizonierilor politici dl Alexander Kazulin, dl Sergei Parsiukevici și dl Andrei Kim, în prezent nu mai există, în închisorile din Belarus, prizonieri politici recunoscuți la nivel internațional;
- B. întrucât eliberarea prizonierilor politici a fost văzută de UE ca un pas important în direcția adoptării de către Belarus a valorilor fundamentale ale democrației, respectului față de drepturile omului și statului de drept, și că aceasta a constituit una din condițiile preliminare pentru revizuirea măsurilor restrictive aplicate în prezent anumitor figuri politice de marcă din Belarus, precum și pentru reinstituirea treptată a relațiilor cu Belarus;
- C. întrucât Președintele Alexander Lukașenko a cerut în mod public la 10 iulie 2008 ca alegerile să se desfășoare într-o manieră deschisă și democratică, reiterând aceasta și în timpul unei apariții televizate la 29 august 2008, când a promis că alegerile vor fi mai corecte ca niciodată;
- D. întrucât desfășurarea democratică și aspectul pluralist al alegerilor parlamentare programate pentru 28 septembrie 2008 au fost considerate de UE ca o altă posibilitate pentru Belarus de a-și demonstra respectul pentru valorile democratice și standardele europene;

(1) Texte adoptate, P6_TA(2008)0239.

Joi, 9 octombrie 2008

- E. întrucât, în acest context, UE a salutat desfășurarea observatorilor OSCE/Oficiul pentru Instituții Democratice și Drepturile Omului (ODIHR), a subliniat importanța garantării unui acces efectiv al acestora la toate etapele procesului electoral, printre care și numărarea voturilor, și a subliniat în mod deosebit importanța garantării drepturilor opoziției atât cu privire la dreptul de a candida în alegeri, cât și la cel de acces la comisile de monitorizare electorală și la mass-media;
- F. întrucât UE, în situația în care alegerile s-ar fi desfășurat fără incidente, era pregătită să înceapă revizuirea măsurilor restrictive împotriva liderilor din Belarus și să ia măsuri pozitive și concrete care să conducă la un reangajament treptat cu Belarus;
- G. întrucât nu a fost luată în considerare solicitarea Forțelor Democratice Unite din Belarus de a se organiza un dialog deschis cu guvernul pe tema procesului electoral; întrucât candidații opoziției au pus sub semnul întrebării corectitudinea procesului electoral, datorită lipsei lor de încredere în desfășurarea procesului votării și a comportamentului predictibil la numărarea voturilor;
- H. întrucât Misiunea de observare a alegerilor din partea OSCE a afirmat, în concluziile sale preliminare, că, deși s-au putut constata o serie de mici îmbunătățiri, alegerile de la 28 septembrie 2008, care au avut loc într-un mediu strict controlat, cu o campanie abia vizibilă și au fost marcate de o lipsă de transparență în numărarea voturilor și în centralizarea rezultatelor de la diferitele secții electorale, în cele din urmă, nu au respectat standardele democratice recunoscute pe plan internațional;
- I. întrucât opoziția, care nu a obținut niciunul din cele 110 locuri, a denunțat alegerile ca reprezentând o farsă, exprimându-și temerile că „flirtul” președintelui Lukașenko cu democrația s-a încheiat și cerând UE și Statele Unite să nu recunoască rezultatele alegerilor;
- J. întrucât Lidia Iarșina, președinta Biroului electoral central din Belarus, a declarat că alegerile au fost „libere și corecte”;
- K. întrucât, în seara din ziua alegerilor, aproximativ 800 de suporterii ai opoziției au protestat la Minsk,
1. își exprimă mulțumirea cu privire la faptul că prizonierii politici dl Alexander Kazulin, dl Sergei Parsiukevici și dl Andrei Kim au fost eliberați; se așteaptă, cu toate acestea, ca cei trei să se bucure de toate drepturile civice garantate tuturor cetățenilor din Belarus de Constituția Republicii Belarus;
 2. își exprimă regretul în legătură cu faptul că evoluția semnificativă la care sperase UE, în interesul poporului bielorus, cu privire la dezvoltarea democratică a acestei țări nu s-a concretizat și că, în ciuda câtorva mici îmbunătățiri, alegerile parlamentare de la 28 septembrie 2008 din Belarus nu au respectat în cele din urmă standardele internaționale;
 3. consideră ca parlamentul ales în Belarus are o legitimitate democratică îndoielnică;
 4. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că marșul organizat de opoziție la Minsk la 28 septembrie 2008 a fost etichetat drept o încălcare flagrantă a ordinii publice de către ministrul de interne, precum și la faptul că există informații conform cărora datele despre marș vor fi înaintate Parchetului general în vederea unei analize juridice; solicită autorităților bielorusă să respecte dreptul fundamental al libertății de asociere și pe cel al libertății de expresie, așa cum sunt definite în constituția bielorusă;
 5. evidențiază faptul că, deși UE a luat act de eliberarea recentă a mai multor activiști din opoziția democratică și speră că organizarea alegerilor se va îmbunătăți, organizarea în continuare de alegeri care nu sunt libere și corecte va reprezenta un nou obstacol pentru Belarus și va continua să-i afecteze în mod serios relațiile cu Uniunea Europeană;
 6. solicită guvernului bielorus să confirme declarațiile cu privire la disponibilitatea de a-și îmbunătăți cooperarea cu UE și de a crea condiții mai favorabile de înțelegere a discuțiilor dintre UE și Belarus;

Joi, 9 octombrie 2008

7. invită în acest context guvernul din Belarus să facă pași în direcția organizării în viitor de alegeri cu adevărat democratice, în concordanță cu standardele democratice internaționale, prin introducerea unei serii de schimbări în legea și practica electorală, cum ar fi:

- a) crearea unor condiții și oportunități echitabile pentru toți candidații, pentru desfășurarea unei campanii electorale autentice;
- b) asigurarea că toate partidele care participă la alegeri sunt reprezentate la toate nivelurile comisiilor electorale, în special la nivelul comisiilor electorale locale;
- c) asigurarea faptului că exprimarea voturilor se plasează deasupra oricăror dubii cu privire la posibilitatea unor fraude în acest sens;
- d) renunțarea la procedura votului anticipat sau, cel puțin, garantarea faptului că exprimarea voturilor anticipate face obiectul unei proceduri distincte în raport cu cea a exprimării voturilor obișnuite, precum și că rezultatele respective sunt înregistrate separat în protocoalele electorale;

8. îndeamnă guvernul din Belarus să respecte drepturile omului, prin:

- a) realizarea modificărilor necesare la Codul Penal din Belarus, eliminând articolele 193, 367, 368 și 369-1, unele dintre acestea, în special articolul 193, fiind menționate de Amnesty International și sunt adesea utilizate abuziv ca mijloace de represiune;
- b) abținerea de la amenințarea cu urmărirea penală, inclusiv pentru sustragerea de la executarea serviciului militar în Belarus, a studenților exmatriculați din universități pentru atitudinea lor civică și obligați să își continue studiile în străinătate;
- c) eliminarea tuturor obstacolelor din calea înregistrării adecvate a ONG-urilor în Belarus;
- d) îmbunătățirea tratamentului și respectului pentru minoritățile naționale, inclusiv recunoașterea organismului ales în mod legitim al Uniunii polonezilor din Belarus, condus de Angelika Boris, a culturii, a bisericilor, a sistemului educațional și a moștenirii istorice și materiale;

pentru a pune capăt izolării auto-impuse a țării de restul Europei și pentru îmbunătățirea considerabilă a relațiilor UE-Belarus;

9. reamintește că la 21 noiembrie 2006 Uniunea Europeană și-a declarat disponibilitatea de a-și reinnoi relațiile cu Belarus și cu poporul acestei țări, în cadrul Politicii europene de vecinătate, imediat ce guvernul bielorus va demonstra că sunt respectate valorile democratice și drepturile fundamentale ale poporului său;

10. solicită Consiliului și Comisiei să continue dialogul cu Belarus și să conceapă o politică față de această țară care să fie pozitiv condiționată strict pe baza unei abordări graduale, care să cuprindă parametri de evaluare, calendare de execuție, o clauză de revizuire și resurse financiare adecvate;

11. solicită Consiliului și Comisiei să ia în considerare o revizuire selectivă și o posibilă suspendare a măsurilor restrictive existente, în beneficiul cetățenilor obișnuiți și pentru promovarea dezvoltării unei societăți libere;

12. invită Consiliul și Comisia să nu ridice interdicția de viză aplicată celor direct implicați în încălcarea standardelor electorale democratice și a drepturilor omului; solicită luarea în considerare a suspendării parțiale a acestei sancțiuni pe o durată de șase luni în cazul altor oficiali, cu condiția ca, în această perioadă, legea restrictivă cu privire la mass-media, adoptată la sfârșitul lui iunie 2008, să fie modificată înainte de implementarea sa integrală;

13. invită Consiliul și Comisia să ia măsuri suplimentare pentru facilitarea și liberalizarea procedurilor de acordare a vizelor pentru cetățenii din Belarus, deoarece un asemenea demers este esențial pentru realizarea principalului obiectiv al politicii UE în privința Belarus, adică facilitarea și intensificarea contactelor dintre popoare și democratizarea țării; le solicită insistent, în acest context, să examineze posibilitatea scăderii costului vizei pentru cetățenii bieloruși care intră pe teritoriul Schengen, aceasta fiind unica modalitate de a împiedica accentuarea izolării statului Belarus și a cetățenilor săi; solicită autorităților bieloruse să nu mai emită vize de ieșire pentru cetățenii săi, mai ales pentru copii și studenți;

Joi, 9 octombrie 2008

14. solicită Consiliului și Comisiei să ia în considerare aplicarea selectivă a Instrumentului european de vecinătate și de parteneriat ⁽¹⁾ și a Instrumentului european pentru drepturile omului și democrație ⁽²⁾, acordând mai mult sprijin societății civile din Belarus și, mai ales, să crească ajutorul financiar acordat mass mediei independente, ONG-urilor și studenților bieloruși care studiază în străinătate; salută sprijinul financiar acordat de Comisie „Universității Europene de Științe Umaniste” din Vilnius (Lituania); solicită Consiliului și Comisiei să invite guvernul bielorus ca, în semn de bunăvoință și ca exprimare a dorinței de schimbare, să permită Universității Europene de Științe Umane, în exil la Vilnius, să se întoarcă în mod legal în Belarus și să se restabilească în condiții adecvate, în vederea viitoarei sale dezvoltări în Minsk; invită Consiliul și Comisia să acorde sprijin financiar canalului de televiziune independent din Belarus, Belsat;
15. invită Consiliul și Comisia să elaboreze măsuri care să conducă la îmbunătățirea climatului de afaceri, a comerțului, investițiilor, infrastructurii pentru transport și a cooperării transfrontaliere între UE și Belarus, astfel încât să contribuie la binele și prosperitatea cetățenilor bieloruși, precum și la posibilitatea acestora de a comunica cu UE și de a călători în UE în acest context;
16. regretă decizia autorităților din Belarus de a refuza în repetate rânduri, pe parcursul ultimilor ani, acordarea vizelor pentru deputații din Parlamentul European și pentru parlamentarii naționali; invită autoritățile bieloruse să nu creeze și alte obstacole ce ar împiedica delegația Parlamentului European pentru relațiile cu Belarus să viziteze țara;
17. salută voința națiunii bieloruse de a garanta independența și integritatea teritorială a țării sale;
18. salută poziția de până acum a autorităților bieloruse de a nu recunoaște, în pofida unor presiuni enorme, independența unilaterală declarată de către Osetia de Sud și Abhazia;
19. condamnă faptul că Belarus este singura țară din Europa în care încă mai există pedeapsa cu moartea, care este contrară valorilor europene;
20. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, parlamentelor și guvernelor statelor membre, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, Adunărilor Parlamentare ale OSCE și Consiliului Europei, Secretariatului Comunității Statelor Independente, precum și Parlamentului și Guvernului din Belarus.

⁽¹⁾ JO L 310, 9.11.2006, p. 1.

⁽²⁾ JO L 386, 29.12.2006, p. 1.

Suspendarea Runderi de la Doha a OMC

P6_TA(2008)0471

Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la suspendarea Runderi de la Doha a OMC și viitorul Agendei de dezvoltare de la Doha

(2010/C 9 E/05)

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația ministerială de la Doha a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) din 14 noiembrie 2001,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Agenda de dezvoltare de la Doha (ADD),
- având în vedere documentul final al sesiunii anuale 2008 a Conferinței parlamentare privind OMC, adoptat prin consens la 12 septembrie 2008, la Geneva,
- având în vedere articolul 103 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,

Joi, 9 octombrie 2008

- A. întrucât reuniunea ministerială din cadrul OMC pentru finalizarea Rundei de dezvoltare de la Doha („Runda de la Doha”) au fost întrerupte la sfârșitul lui iulie 2008;
- B. întrucât negocierile au eșuat în iulie 2008 la Geneva; întrucât s-au realizat unele progrese privind anumite aspecte, în timp ce alte aspecte importante pentru finalizarea ansamblului de modalități nu au fost tratate în acordul-cadru;
- C. întrucât interesele țărilor în curs de dezvoltare, în special ale țărilor cel mai puțin dezvoltate, precum și angajamentul tuturor membrilor OMC de a se implica în „Runda de la Doha” ar trebui să constituie elementele centrale ale negocierilor;
- D. întrucât eșecul Rundei de la Doha ar contribui la actuala stare de nesiguranță economică la nivel mondial și ar putea ridica semne de întrebare cu privire la credibilitatea sistemului comercial multilateral, ceea ce ar determina o orientare asupra acordurilor comerciale bilaterale și regionale,
1. își exprimă profunda dezamăgire și îngrijorare cu privire la impasul care a intervenit în cadrul reuniunii ministeriale ale OMC din iulie 2008;
 2. își reafirmă sprijinul deplin pentru o abordare multilaterală în politica comercială și pentru o Organizație Mondială a Comerțului care să poată garanta un rezultat complet, ambițios și echilibrat pentru schimburile comerciale internaționale, respectând în totalitate Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului ale Organizației Națiunilor Unite;
 3. își exprimă convingerea că, în contextul actual, caracterizat printr-o criză economică și financiară, finalizarea cu succes a Rundei de la Doha ar putea reprezenta un element de stabilitate;
 4. consideră că orice s-ar întâmpla în ceea ce privește evoluția ADD, OMC, alături de celelalte organizații internaționale, trebuie să abordeze urgent și în mod consecvent noile provocări la nivel mondial în care comerțul joacă un rol, precum securitatea alimentară, energia, ajutorul pentru comerț și schimbările climatice;
 5. este pe deplin conștient de dificultățile principiului angajamentului unic; recunoaște progresele realizate până în prezent în cadrul negocierilor, care ar trebui să ofere o bază importantă și consolidată în scopul continuării Rundei de la Doha în cadrul viitoarei reuniuni și obținerii unui rezultat favorabil;
 6. invită UE și SUA, precum și țările din G20, în calitate de noi actori economici importanți, să își asume responsabilitățile în cadrul negocierilor în curs, să respecte pe deplin spiritul „Rundei de la Doha” și să depună toate eforturile pentru încheierea unui acord cât mai curând posibil; subliniază încă o dată importanța unei diferențieri între țările în curs de dezvoltare și țările emergente;
 7. invită India și SUA să găsească o soluție politică la problema condițiilor de aplicare a mecanismului de salvagardare special (MSS) pentru a asigura un echilibru just între preocupările comerciale și cele privind securitatea alimentară pentru a putea permite o continuare a negocierilor din cadrul ADD în Geneva și în ceea ce privește celelalte aspecte existente;
 8. invită țările dezvoltate și țările în curs de dezvoltare avansate să adere la inițiativa „Totul, cu excepția armelor” și să ofere țărilor celor mai puțin dezvoltate un acces la piață fără taxe și fără contingente; subliniază de asemenea importanța ajutorului pentru comerț;
 9. consideră că nevoia de dezvoltare, în special în ceea ce privește țările cel mai puțin dezvoltate, ar trebui să aibă prioritate în negocierile ADD, accentul fiind pus întotdeauna pe dezvoltare;
 10. consideră că dificultățile cu care se confruntă ADD evidențiază necesitatea ca, după finalizarea Rundei de la Doha, să se abordeze de urgență problema reformei OMC pentru a consolida eficiența și transparența organizației și pentru a îmbunătăți legitimitatea democratică, responsabilitatea, transparența, caracterul inclusiv și integrarea sa în structura mai largă a guvernancei globale; consideră că parlamentarii ar trebui să realizeze un control mai strict și mai eficient în domeniul comerțului internațional;
 11. reafirmă necesitatea acordării unei asistențe tehnice specifice și a consolidării capacităților pentru a sprijini țările în curs de dezvoltare să se implice în mod eficient în cadrul ADD;

Joi, 9 octombrie 2008

12. invită Comisia și Consiliul să încheie un acord în spiritul Tratatului de la Lisabona pentru a garanta participarea deplină a Parlamentului la negocierile comerciale internaționale purtate de UE;
13. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, precum și Directorului General al OMC.

Confruntarea problemei deficitului de apă și a secetei în Uniunea Europeană

P6_TA(2008)0473

Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la rezolvarea problemei deficitului de apă și a secetei în Uniunea Europeană (2008/2074(INI))

(2010/C 9 E/06)

Parlamentul European,

- având în vedere comunicarea Comisiei din 18 iulie 2007 intitulată „Rezolvarea problemei deficitului de apă și a secetei în Uniunea Europeană” (COM(2007)0414) („comunicarea”),
 - având în vedere Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei ⁽¹⁾ („DCA”),
 - având în vedere Raportul de evaluare a impactului și studiile efectuate de Institutul European de Politică a Mediului (IEPM) și Agenția Europeană de Mediu (AEM),
 - având în vedere Rezoluția sa din 4 septembrie 2003 privind Comunicarea Comisiei referitoare la gestionarea apei în țările în curs de dezvoltare și prioritățile cooperării UE pentru dezvoltare ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 18 mai 2006 referitoare la catastrofele naturale (incendii forestiere, secetă și inundații) — aspectele legate de agricultură ⁽³⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizul Comisiei pentru dezvoltare regională, precum și cel al Comisiei pentru agricultură (A6-0362/2008),
- A. întrucât problema deficitului de apă și a secetei nu se limitează la Uniunea Europeană din punct de vedere geografic, având repercusiuni la nivel internațional și reprezentând o problemă globală; întrucât deja există conflicte internaționale privind apa și pericolul ca numărul acestora să crească este din ce în ce mai mare;
 - B. întrucât apa este esențială pentru viață și reprezintă un bun comun care nu ar trebui redus la un simplu produs; întrucât asigurarea accesului echitabil la aprovizionarea cu apă pentru toți, inclusiv pentru generațiile viitoare, ar trebui să fie principiul de bază pentru toate politicile în domeniul apei;
 - C. întrucât deficitul de apă și seceta reprezintă o provocare majoră, cu impact semnificativ socio-economic și asupra mediului în UE; întrucât impactul economic total al secetei la nivelul UE de-a lungul ultimilor 30 de ani este estimat la 100 de miliarde de euro;
 - D. întrucât deficitul de apă și seceta afectează deja mai multe părți ale UE, iar o cincime a populației UE locuiește în țări unde resursele de apă reprezintă motiv de îngrijorare;

⁽¹⁾ JO L 327, 22.12.2000, p. 1.

⁽²⁾ JO C 76 E, 25.03.2004, p. 430.

⁽³⁾ JO C 297 E, 7.12.2006, p. 363.

Joi, 9 octombrie 2008

- E. întrucât deșertificarea care afectează țările din Comunitate în măsuri diferite sărăcește mediul înconjurător și conduce la degradarea solurilor și, în consecință, la pierderea valorii agricole a acestora;
- F. întrucât deficitul de apă și seceta nu sunt la fel de grave în toate regiunile UE, fiind mai pronunțate în statele membre aflate mai la sud;
- G. întrucât există diferențe regionale importante în ceea ce privește modul de manifestare a problemelor provocate de deficitul de apă și de secete; întrucât ar fi cel mai bine ca măsurile pentru soluționarea acestor probleme să se bazeze pe o abordare regională;
- H. întrucât în ultimii 30 de ani deficitul de apă și seceta s-au manifestat din ce în ce mai frecvent și au fost din ce în ce mai grave, fiind de așteptat ca schimbarea climatică să agraveze situația, contribuind la creșterea numărului de fenomene hidrologice extreme în UE și în afara acesteia, afectând probabil atât calitatea, cât și cantitatea resurselor de apă;
- I. întrucât tendințele în folosirea apei nu sunt durabile, deoarece UE continuă să irosească 20 % din apa sa din cauza ineficienței;
- J. întrucât seceta gravă, însoțită de precipitații reduse, crește riscul incendiilor forestiere, astfel cum au dovedit-o incendiile devastatoare care au cuprins recent sudul Europei;
- K. întrucât nu există o evaluare cuprinzătoare și exactă din punct de vedere tehnic și științific a situației cantității de apă în UE; întrucât datele disponibile la nivel regional și cele privind variațiile sezoniere sunt foarte limitate;
- L. întrucât deficitul de apă poate fi rezultatul cauzelor naturale, al activităților umane sau al interacțiunii acestora, fie printr-o utilizare excesivă a resurselor naturale, fie prin degradarea calității apei; întrucât utilizarea necorespunzătoare a apei reprezintă una dintre cauzele deșertificării;
- M. întrucât turismul crește și mai mult cererea de apă, în special pe timpul perioadei de vară și în zonele de coastă din sudul Europei;
- N. întrucât sensibilizarea și buna informare a cetățenilor sub diferite forme, de exemplu prin intermediul campaniilor de informare și de educare, sunt esențiale pentru facilitarea schimbării comportamentului și a practicilor și pentru crearea unei culturi a economiei de apă și a utilizării eficiente a apei;
- O. întrucât alimentarea publică cu apă este un serviciu public esențial, legat de sănătatea publică și care nu ar trebui perturbat;
- P. întrucât deficitul de apă și seceta reprezintă o problemă complexă de mediu și ar trebui reglementată ca atare, în strânsă legătură cu și luând în considerare alte aspecte legate de mediu;
- Q. întrucât agricultura, ca sector productiv, este grav afectată de efectele deficitului de apă și ale secetei, având, în același timp, un rol important în gestionarea durabilă a resurselor de apă disponibile;
- R. întrucât în UE agricultura multifuncțională joacă un rol important pentru conservarea peisajului, a biodiversității și a purității apei și, drept urmare, necesită sprijin financiar pentru anumite măsuri, precum și consiliere științifică privind gestionarea apei;
- S. întrucât deficitul de apă și seceta reprezintă factori importanți, care contribuie la accentuarea creșterii prețurilor la materiile prime agricole; întrucât este necesară garantarea stabilității aprovizionării cu alimente;

Joi, 9 octombrie 2008

- T. întrucât în agricultură este nevoie de mari cantități de apă și, drept urmare, aceasta depinde de aprovizionarea cu apă, agricultura trebuie inclusă ca actor responsabil în sistemele de gestionare regională integrată a apei, în ceea ce privește folosirea echilibrată a apei, stoparea risipirii apei, adaptarea peisajului și a planificării culturilor, precum și protecția apei împotriva poluării;
- U. întrucât seceta favorizează de asemenea, proliferarea anumitor dăunători fitosanitari, ducând la o scădere considerabilă a recoltei;
- V. întrucât Cel de-al patrulea raport al Comisiei privind coeziunea economică și socială (COM(2007)0273) identifică schimbările climatice, în special seceta și deficitul de apă, ca reprezentând una dintre noile provocări cu implicații teritoriale considerabile, pe care trebuie să le soluționeze politica de coeziune și care au afectat, până în prezent, 11 % din populație și 17 % din teritoriul UE,
1. salută comunicarea și sprijină primul set de opțiuni propuse în cadrul politicii de acțiune, dar regretă că domeniul lor de aplicare este limitat doar la nivelul statelor membre și al UE; reamintește că deficitul de apă și seceta reprezintă o problemă de dimensiuni internaționale și că trebuie luate măsuri ținându-se seama de acest lucru;
 2. subliniază faptul că caracterul transregional și transfrontalier al bazinelor hidrografice poate avea un impact transfrontalier considerabil asupra regiunilor aflate în amonte și în aval și, prin urmare, este indispensabil ca statele membre, precum și autoritățile regionale și locale să coopereze în ceea ce privește problema deficitului de apă și a secetelor, asigurând o utilizare durabilă și echitabilă a resurselor hidrografice; consideră că, având în vedere caracterul specific al problemei deficitului de apă și a secetelor, este necesară o acțiune coordonată atât la nivelul UE și al statelor membre, cât și la nivelul administrațiilor regionale și locale;
 3. regretă că această comunicare este limitată la promovarea unor obiective generale, propunând doar un număr limitat de măsuri precise, fără un calendar concret de implementare a acestora în regiuni amenințate de deficitul de apă și de secetă; regretă atât absența unor obiective realiste și a constrângerilor de timp pentru atingerea acestora, cât și faptul că nu s-a accentuat deloc necesitatea unei cooperări strânse cu autoritățile naționale, locale și regionale; invită Comisia să prezinte un program în desfășurare, în special un raport privind progresele în 2009, precum și revizuirea și dezvoltarea strategiei Uniunii Europene;
 4. subliniază importanța regiunilor ca factor de promovare a inovațiilor tehnologice în domeniul apei, având în vedere că eficiența apei va deveni un factor de competitivitate din ce în ce mai important; prin urmare, îndeamnă autoritățile regionale să utilizeze cooperarea interregională națională și internațională, schimburile de informații și parteneriatele strategice pentru a organiza o gestiune eficientă a apei la nivel regional;
 5. solicită autorităților regionale și locale să profite de posibilitățile mari oferite de fondurile structurale și să investească în ameliorarea sau reînnoirea infrastructurilor și tehnologiilor existente (în special în regiuni în care resursele de apă sunt irosite din cauza scurgerilor din conductele de apă), inclusiv, în special, a tehnologiilor curate care facilitează utilizarea eficientă a apei și care pot fi corelate cu gestionarea integrată a resurselor de apă (GIR), mai ales pentru a face față provocării eficienței hidrice (din punct de vedere al economiilor și al reutilizării) în sectorul industrial și cel agricol, dar și la nivelul consumatorilor autohtoni;
 6. insistă, în acest context, că atribuirea fondurilor destinate infrastructurilor trebuie să vizeze punerea în aplicare de măsuri axate pe ameliorarea gestionării apei și aprovizionarea cu apă de calitate în conformitate cu necesitățile existente;
 7. reamintește că ar trebui favorizată o abordare bazată pe cerere în gestionarea resurselor de apă; consideră, cu toate acestea, că UE trebuie să adopte o abordare globală în gestionarea resurselor de apă, combinând măsurile de gestionare a cererii, măsurile pentru optimizarea resurselor existente în cadrul circuitului apei și măsurile pentru crearea de noi resurse și că abordarea necesită integrarea considerentelor de mediu, sociale și economice;

Joi, 9 octombrie 2008

8. observă că măsurile bazate pe ofertă ar trebui de asemenea luate în considerare, în vederea obținerii celei mai eficiente soluții din punct de vedere economic și al protecției mediului, a optimizării echilibrului dintre cerere și ofertă și a asigurării alimentării publice neîntrerupte cu apă, inclusiv în condiții de secetă, în conformitate cu principiul dezvoltării durabile; consideră că ar trebui încurajate măsurile pentru stabilirea unei ierarhii eficiente a utilizărilor apei, iar construirea de ramificații pentru transportul apei pe distanțe lungi nu ar trebui să constituie soluția la problema deficitului de apă; cu toate acestea, subliniază importanța pe care o pot avea măsurile bazate pe ofertă pentru regiunile cele mai afectate de deficitul de apă și de secetă, care pot lua forma unor opțiuni tradiționale, precum construirea unei infrastructuri pentru a dirija cursurile de apă sau a unor soluții alternative și inovatoare precum reutilizarea durabilă a apei reziduale sau desalinizarea;

9. subliniază contribuția adusă de agricultorii europeni în lupta împotriva eroziunii solului și a deșertificării și solicită recunoașterea rolului decisiv al producătorilor europeni pentru menținerea acoperirii cu vegetație a regiunilor afectate de secete prelungite sau amenințate de nisip transportat de vânt; subliniază efectele benefice pe care le au în special culturile permanente, livezile și viile, paștile, pășunile și pădurile pentru captarea apei;

10. subliniază importanța problemei gestionării apei în zonele montane și invită Comisia să încurajeze autoritățile locale și regionale să dezvolte o relație de solidaritate între utilizatorii din aval și cei din amonte;

11. reamintește de legătura dintre schimbările climatice, deficitul de apă și secetă și asistența teritorială integrată având drept scop menținerea și conservarea resurselor de apă locale și își exprimă îngrijorarea în legătură cu posibilul lor impact asupra sănătății publice; solicită să fie luat în considerare impactul asupra resurselor de apă, atunci când sunt elaborate politicile pentru combaterea schimbărilor climatice; solicită să fie realizat un studiu detaliat privind relația dintre dezvoltarea biocombustibililor și disponibilitatea resurselor de apă; solicită, de asemenea, să fie realizată o evaluare specifică a instalațiilor cu un consum ridicat al resurselor de apă; subliniază nevoia de a integra problema apei în politicile UE și de a o aborda într-o manieră coerentă, folosind toate instrumentele financiare și juridice ale UE; subliniază că toate nivelurile politice (cel național, cel regional și cel local) ar trebui să se implice în acest proces;

12. consideră că ar trebui stabilită o legătură între deficitul de apă, secetă și schimbările climatice și strategiile specifice pentru acestea, având în vedere că preocupările privind adaptarea la schimbările climatice trebuie integrate ca priorități în punerea în aplicare a DCA;

13. îndeamnă Comisia și statele membre să recunoască faptul că despădurirea și urbanizarea agresivă contribuie la diminuarea resurselor de apă; invită statele membre și autoritățile competente să țină cont de aspectele privind apa în amenajarea teritoriului, mai ales în legătură cu dezvoltarea activităților economice în bazinele hidrografice sensibile, inclusiv în insule și în regiunile ultraperiferice; subliniază că aprovizionarea cu apă, indiferent de natura consumului, trebuie să se facă întotdeauna în conformitate cu principiul tarifării echitabile a apei, prin aceasta companiile fiind încurajate în special să utilizeze apa mai eficient;

14. subliniază faptul că revizuirea priorităților bugetului comunitar ar trebui să acorde o importanță mai mare măsurilor de mediu și, în special, politicilor menite să combată efectele schimbărilor climatice, printre care și seceta și deficitul de apă, asigurând disponibilitatea resurselor suplimentare necesare;

15. solicită Comisiei să ia în considerare legătura intersectorială dintre impactul social și economic al schimbărilor climatice asupra amenajării teritoriului și costurile pentru energie legate de schimbările climatice; încurajează UE să realizeze toate evaluările privind eficiența apei utilizând indicatori obiectivi și economici;

16. recunoaște faptul că deficitul de apă și secetele produc efecte directe asupra coeziunii economice, sociale și teritoriale; consideră că acestui aspect ar trebui să i se acorde atenția cuvenită la elaborarea viitoarei politici de coeziune și că toate măsurile bugetare, precum și alte instrumente necesare trebuie să fie disponibile în acest scop;

17. subliniază faptul că situația economică a unei regiuni, competitivitatea și posibilitățile de dezvoltare a acesteia sunt determinate de aspectele de mediu complexe menționate în comunicare;

Joi, 9 octombrie 2008

18. recunoaște importanța DCA pentru stabilirea unui cadru ce are ca scop obținerea unei „stări bune” a tuturor apelor europene, promovând cooperarea interregională, utilizarea durabilă a apei și protecția resurselor de apă disponibile și, în același timp, contribuind la atenuarea efectelor produse de inundații și secete și solicită Comisiei și tuturor statelor membre să pună în aplicare în întregime dispozițiile acesteia și să garanteze că măsurile privind deficitul de apă și seceta nu au efecte negative asupra obiectivelor privind calitatea apei;
19. subliniază necesitatea de a clarifica definiția „secetei prelungite” (în contextul DCA) și a implicațiilor sale în vederea atingerii obiectivelor de mediu din DCA în perioadele de secetă și ulterior acestor perioade; subliniază că deficitul de apă și seceta sunt legate între ele dar sunt diferite și că, în privința lor, ar trebui adoptate strategii diferențiate;
20. subliniază că există o legătură strânsă între secetă, eroziunea solului, deșertificare și incendiile forestiere;
21. consideră că planurile de gestionare a bazinelor hidrografice cerute de DCA ar trebui să includă de asemenea gestionarea secetei și a altor catastrofe hidrometeorologice și să stabilească măsuri de gestionare a crizelor adaptate la nevoile concrete ale bazinelor hidrografice amenințate de deficitul de apă și de secete, inclusiv coordonarea transfrontalieră, participarea publică și sistemele de avertizare rapidă care să funcționeze la diferite niveluri, de exemplu, la nivel european, național, regional sau local; subliniază necesitatea de a evita crearea barierelor pe cursul natural al râurilor în încercarea de a diminua inundațiile și încurajează efectuarea unui studiu de impact aprofundat cu privire la întreruperea debitului cursurilor naturale de apă;
22. subliniază rolul pădurilor în circuitul apei și importanța unui amestec echilibrat de păduri, pășuni și teren pentru culturi, pentru gestionarea durabilă a apei; subliniază în special rolul solurilor cu un conținut organic ridicat și al rotației adaptate a culturilor; avertizează că utilizarea din ce în ce mai intensă a terenului reprezintă o amenințare la adresa agriculturii, a siguranței alimentare și a gestionării durabile a apei;
23. subliniază faptul că deșertificarea este strâns legată de economia în domeniul pădurilor; îndeamnă la o mai mare utilizare a împăduririi pentru a reduce și a atenua debitele extreme ale apelor de suprafață și subterane și pentru a combate degradarea și eroziunea solului;
24. recomandă ca mecanismul european de protecție civilă să prevadă intervenții în situații de criză cauzate de secetă severă;
25. subliniază importanța reevaluării cantităților disponibile de apă subterană în UE și a normelor care reglementează utilizarea acestora, principalul obiectiv fiind asigurarea utilizării raționale a resurselor de apă subterană în conformitate cu necesitățile fiecărei țări vizate;
26. constată că problema neapurării apelor uzate în numeroase regiuni nu este abordată în comunicare;
27. subliniază faptul că nu trebuie pierdută din vedere necesitatea de a proteja apele subterane, pentru ca acestea să poată fi incluse în gestiunea globală a resurselor hidrografice;
28. solicită Consiliului, statelor membre și autorităților regionale și locale să țină cont în celelalte politici sectoriale de elementele expuse în comunicare, pentru a evita efectele contraproductive în ceea ce privește protecția resurselor de apă;
29. subliniază faptul că, în întreaga lume, experiența a dovedit că abaterea unui râu conduce la daune ireparabile la nivelul condițiilor ecologice și hidromorfologice, ceea ce ar putea însemna ca oamenii și întreprinderile să fie nevoite să se mute, perturbându-se astfel coeziunea economică și socială; invită statele membre să prevină orice fel de deteriorare a bazinelor lor hidrografice și să respecte în întregime cerințele stabilite la articolele 1 și 4 din DCA și invită Comisia să acorde finanțare din fondurile europene numai pentru proiectele care îndeplinesc în totalitate aceste cerințe;

Joi, 9 octombrie 2008

30. îndeamnă Consiliul să adopte fără întârziere o decizie referitoare la propunerea de regulament de instituire a Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene (COM(2005)0108), pentru a îmbunătăți definirea criteriilor și a evenimentelor eligibile, inclusiv a perioadelor de secetă, cu scopul de a atenua pagubele cauzate de catastrofele naturale într-un mod mai eficient, flexibil și rapid, având în vedere, de asemenea, că Parlamentul a adoptat deja poziția sa la 18 mai 2006 ⁽¹⁾;

31. salută faptul că economisirea apei reprezintă prima prioritate a Comisiei, ca răspuns la deficitul de apă și la secete; în acest context, îndeamnă Comisia să se asigure că modul în care sunt utilizate fondurile structurale nu intră în contradicție cu această prioritate, să integreze gestionarea durabilă a apei ca un criteriu care trebuie respectat în cadrul proiectelor și, înainte de a acorda finanțări din fondurile structurale, să obțină dovezi în ceea ce privește utilizarea opțiunilor de economisire a apei de către autoritățile locale și regionale și respectarea, de către acestea, a cerințelor cuprinse în DCA;

32. consideră că este necesar ca, atunci când un curs de apă trece prin mai multe state membre, să se stabilească o cooperare interregională și transnațională pentru gestionarea integrată a cursurilor de apă, în special în ceea ce privește activitățile agricole;

33. reamintește că aproape 20 % din apa din UE se pierde din cauza ineficienței utilizării apei și subliniază nevoia de investiții majore pentru îmbunătățirea progresului tehnic în toate sectoarele economice (insistând asupra celor mai intensive utilizări ale apei și asupra sectoarelor în care potențialul de economisire a apei este foarte ridicat); observă că gestionarea ineficientă a apei este o problemă care influențează deficitul de apă și care poate avea mai multe efecte negative în perioade de secetă fără însă a o cauza, întrucât seceta este un fenomen natural;

34. propune Comisiei, având în vedere că problema deficitului de apă și a secetelor este strâns legată de problematica irosirii apei, încorporarea criteriului de utilizare economică a apei în sistemul de condiții care trebuie îndeplinite pentru acordarea de subvenții din fondurile comunitare;

35. încurajează UE să sprijine schimbul de bune practici, tehnologia și inovația care contribuie la un consum mai mic de apă și energie și care vizează îmbunătățirea utilizării eficiente a apei;

36. invită Comisia, având în vedere că pierderile datorate scurgerilor din rețelele publice de alimentare cu apă din centrele urbane pot depăși 50 %, să ia în calcul posibilitatea promovării unei rețele de orașe pentru a încuraja utilizarea durabilă a apei în vederea schimbului de bune practici precum reutilizarea, economisirea și o utilizare mai eficientă a apei, precum și a derulării în comun a unor proiecte demonstrative pilot; invită, de asemenea, autoritățile locale să îmbunătățească rețelele de alimentare pentru distribuția apei scoase din uz;

37. subliniază că 40 % din apa folosită în UE ar putea fi economisită; solicită luarea unor măsuri concrete și oferirea de stimulente financiare pentru promovarea unei utilizări eficiente și durabile a apei; solicită, de asemenea, instalarea extinsă a contoarelor care să măsoare consumul de apă pentru încurajarea economisirii, a reutilizării și a utilizării eficiente și raționale a apei; încurajează cele mai afectate state membre să folosească o parte din fondurile structurale pentru proiecte în vederea îmbunătățirii utilizării și economisirii apei; încurajează autoritățile responsabile de bazinele hidrografice să efectueze o analiză costuri-beneficii a măsurilor alternative de gestionare a apei în toate sectoarele;

38. subliniază necesitatea de a combate pierderile și de a echilibra utilizările apei, în special prin reutilizare, având în vedere valorile multiple ale acesteia: biologice, sociale, de mediu, simbolice, culturale și cele referitoare la peisaj și turism;

39. reamintește că articolul 9 alineatul (1) din DCA menționează că „Statele membre iau în considerare principiul recuperării costurilor serviciilor (...) în conformitate, în special, cu principiul «poluatorul plătește»” și „se asigură că, până în 2010, politica de stabilire a prețului apei constituie o motivație adecvată pentru ca utilizatorii să utilizeze resursele de apă în mod eficient (...) [și că] diferitele tipuri de destinații finale ale apei (...) contribuie în mod adecvat la recuperarea costurilor serviciilor de alimentare cu apă”;

⁽¹⁾ JO C 297E, 7.12.2006, p. 331.

Joi, 9 octombrie 2008

40. consideră că, în timp ce politicile de gestionare a apei trebuie să se bazeze pe principiul „poluatorul plătește”, acestea ar trebui să fie însoțite de măsuri pentru a pune capăt pierderilor importante care au loc din cauza instalațiilor defectuoase și a recoltelor și sistemelor agricole necorespunzătoare;
41. subliniază că în ceea ce privește utilizarea mai eficientă a apei în anumite țări se poate înregistra un progres considerabil în sectorul agricol; speră ca evaluarea stării de sănătate a politicii agricole comune să ia această chestiune în considerare și să propună măsuri concrete care să promoveze utilizarea mai durabilă a apei, oferind stimulente pentru a mobiliza cele mai bune tehnologii și practici disponibile și în special sprijin pentru dezvoltarea rurală prin eco-condiționalitate, aplicarea principiului „poluatorul plătește” și a principiului „utilizatorul plătește”, precum și a programelor de dezvoltare rurală; consideră că Uniunea Europeană ar trebui să sprijine măsurile pentru îmbunătățirea gestionării apei în agricultură, promovând modernizarea sistemelor de irigații pentru a reduce consumul de apă și pentru a stimula cercetarea în acest domeniu;
42. subliniază rolul pe care îl au programele de mediu din cadrul celui de-al doilea pilon al PAC în stabilirea stimulentei pentru practicile agricole de protejare a durabilității și a purității resurselor de apă;
43. subliniază faptul că producerea de biocombustibili va mări cererea de cantități mari de apă și accentuează necesitatea de a monitoriza atent impactul utilizării biocombustibililor și de a revizui în mod regulat politicile Uniunii Europene și cele naționale privind biocombustibilii;
44. subliniază faptul că principalii utilizatori ai apei (precum centralele electrice) nu consumă apă ci o evacuează în circuit, după utilizarea acesteia în procesele lor; subliniază că, procedând astfel, aceștia au un efect puternic asupra disponibilității apei de suprafață, asupra sistemelor ecologice și a sănătății publice, prin creșterea temperaturii apei; subliniază necesitatea de a ține seama de aceste efecte;
45. reamintește că consumatorii joacă un rol foarte important în vederea utilizării durabile a resurselor de apă în UE, prin urmare solicită UE să lanseze o campanie publică de informare și educare a cetățenilor, care să vizeze sensibilizarea acestora față de problema apei și care să îi încurajeze să ia măsuri concrete;
46. reamintește Comisiei faptul că, prin definirea unei politici eficiente de tarifare a apei, care să reflecte adevărata valoare a acesteia, poate încuraja consumatorii să economisească apa într-o mai mare măsură;
47. subliniază rolul preponderent al autorităților regionale și locale, precum și al organizațiilor societății civile, în ceea ce privește campaniile de sensibilizare și organizarea de activități educaționale;
48. invită Comisia, precum și regiunile și orașele din statele membre să favorizeze apariția în UE a unei culturi bazate pe economisirea apei, prin promovarea sistemelor de captare a apei de ploaie și prin lansarea unor campanii de sensibilizare a cetățenilor cu privire la importanța economisirii apei, de exemplu prin programe educaționale adecvate; invită Comisia să încurajeze schimbul de bune practici între regiuni, orașe și organizații ale societății civile în ceea ce privește măsurile care vizează economia de apă (inclusiv epurarea apei de ploaie și a apelor uzate), creșterea eficienței apei și gestionarea riscului de secetă;
49. consideră că este necesară promovarea campaniilor de informare, sensibilizare și formare pentru producători, în scopul unei contribuții active la gestionarea durabilă a resurselor de apă;
50. consideră că un sistem de etichetare a produselor în ceea ce privește consumul de apă, care există deja în ceea ce privește eficiența energetică, ar fi un instrument adecvat pentru obținerea unui consum mai durabil al apei, dar subliniază că:
- a) un astfel de sistem ar trebui să fie voluntar și
 - b) etichetele și sistemele de etichetare existente ar trebui să fie luate în considerare pentru a evita producerea confuziei în rândul consumatorilor, printr-un exces de informații;
51. îndeamnă ca, acolo unde este cazul, criteriile de performanță în ceea ce privește apa să facă parte din standardele de construcție a clădirilor;

Joi, 9 octombrie 2008

52. încurajează toate părțile implicate să dezvolte o schemă voluntară de etichetare a gestionării durabile a apei și să elaboreze programe voluntare de economisire a apei în diferite sectoare economice (de exemplu agricultura, turism, industria de prelucrare);
53. consideră că apa trebuie să rămână un bun public și un element fundamental al suveranității statelor, care ar trebui să fie accesibil tuturor „la prețuri sociale și ecologice” echitabile, avându-se în vedere în mod deosebit situația specifică a fiecărei țări și a diferitelor sisteme agricole existente, precum și rolul social pe care îl are activitatea agricolă;
54. solicită Comisiei să ia în considerare posibilitatea ca în 2009 să finanțeze un proiect pilot care să cuprindă cercetarea, supravegherea și monitorizarea dezvoltării unor activități de prevenire care să oprească deșertificarea și formarea stepei în Europa, prevenind astfel eroziunea, deflația, pierderile agricole și cele legate de biodiversitate, crescând protecția și fertilitatea solului și capacitatea acestuia de a reține apa și de a sechestra cărbunile; reiterează importanța stabilirii unor date sigure și transparente, astfel încât politicile să fie într-adevăr eficiente;
55. salută instituirea Observatorului european al secetei și a sistemului de avertizare rapidă în privința secetei; subliniază importanța unei discuții extinse privind obiectivele fundamentale, bugetul și organizarea acestuia;
56. invită Comisia să promoveze intrarea în funcțiune a Observatorului european al secetei în cadrul Agenției Europene de Mediu și subliniază că aceasta ar trebui să urmărească completarea datelor naționale cu informații sezoniere standard, regionale și locale, privind precipitațiile și consumul transsectorial, pentru a favoriza un proces decizional solid și strategic;
57. subliniază importanța solului bogat în humus, a unui sistem adaptat de rotație a culturilor și a unei combinații echilibrate de păduri, pajiști și terenuri cultivabile pentru gestionarea durabilă a apei; avertizează că intensificarea utilizării terenului reprezintă o amenințare la adresa agriculturii, a siguranței aprovizionării cu produse alimentare și a gestionării durabile a apei;
58. invită Comisia să susțină statele membre în procesul de reîmpădurire a zonelor care au fost afectate de secetă și incendii ciclice, bazându-se pe respectul pentru bioclimă și pe caracteristicile ecologice ale acestora și își exprimă speranța că se va acorda o importanță deosebită reabilitării peisajului rural și urban, acordându-se atenția cuvenită particularităților locale;
59. consideră că deficitul de apă și secetele ciclice au accentuat flagelul incendiilor și gravitatea acestora, sporind fragilitatea și riscul de distrugere a multor specii caracteristice pădurilor din țările din sudul Europei, pentru care, de multe ori, pădurile reprezintă principala resursă naturală;
60. subliniază faptul că planificarea referitoare la modelul agricol european ar trebui să aibă în vedere atât cele mai frecvente și mai grave pericole pentru mediu, cât și deficitul de apă și seceta și că, în acest context, un mecanism eficient de gestionare a crizelor ar trebui să reprezinte un element esențial al PAC;
61. consideră că este necesară o reevaluare a valorii din punct de vedere ecologic a pădurilor și a producției agricole, în contextul schimbărilor climatice, în care este absolut nevoie de echilibrarea creșterii emisiilor de gaze cu efect de seră cu o creștere a acoperirii cu păduri, al căror rol ca absorbanți de carbon trebuie avut în vedere la elaborarea tuturor politicilor privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră;
62. sprijină angajamentul Comisiei de a continua să pună accentul pe provocarea pe care o presupune deficitul de apă și seceta la nivel internațional, în special în cadrul Convenției Organizației Națiunilor Unite pentru combaterea deșertificării și al Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice;
63. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 9 octombrie 2008

Guvernarea Arcticii

P6_TA(2008)0474

Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la reglementarea regiunii arctice

(2010/C 9 E/07)

Parlamentul European,

- având în vedere Anul Polar Internațional (martie 2007 — martie 2009),
 - având în vedere cea de-a opta Conferință a parlamentarilor din regiunea arctică, desfășurată la Fairbanks, Alaska, între 12-14 august 2008,
 - având în vedere comunicarea Comisiei privind politica referitoare la regiunea arctică, așteptată în toamna anului 2008,
 - având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la „Dimensiunea nordică” din 16 ianuarie 2003 ⁽¹⁾, 17 noiembrie 2003 ⁽²⁾, 16 noiembrie 2005 ⁽³⁾ și 16 noiembrie 2006 ⁽⁴⁾,
 - având în vedere concluziile Raportului privind evaluarea impactului schimbărilor climatice din regiunea arctică din 2005,
 - având în vedere articolul 108 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât Comisia a publicat o comunicare la 10 octombrie 2007 intitulată „O politică maritimă integrată pentru Uniunea Europeană” (COM(2007)0575) („Cartea albastră”);
- B. întrucât la 14 martie 2008, Înalțul Reprezentant și Comisia Europeană, au adresat Consiliului European, un document de politică intitulat „Schimbările climatice și securitatea internațională”;
- C. întrucât importanța geopolitică și strategică a regiunii arctice este în creștere, fapt simbolizat prin steagul rusesc care, în august 2007, a fost înfipt pe fundul Oceanului Arctic sub Polul Nord;
- D. având în vedere Convenția ONU privind dreptul mării (UNCLOS), care nu a fost încă ratificată de către Senatul SUA și care nu a fost elaborată având în vedere în mod specific circumstanțele actuale ale schimbărilor climatice și consecințele speciale ale topirii gheții din regiunea arctică;
- E. întrucât conferința recentă a parlamentarilor din regiunea arctică a întrunit reprezentanți aleși din Parlamentul European, Canada, Danemarca, Groenlanda, Islanda, Finlanda, Norvegia, Suedia, Rusia și SUA, pentru a discuta problemele legate de siguranța maritimă, serviciile de sănătate, protecția mediului și dezvoltarea durabilă;
- F. întrucât regiunea arctică în prezent nu este reglementată de nicio normă și niciun regulament multilateral elaborate în mod specific deoarece nu s-a presupus niciodată că aceasta va deveni o cale maritimă navigabilă sau o zonă de exploatare comercială;
- G. întrucât traficul maritim în apele regiunii arctice a crescut exponențial în ultimii ani datorită interesului crescut pentru forările în larg și trecerii tot mai frecvente a navelor de croazieră, precum și perspectivelor oferite de Pasajul de Nord-Vest;

⁽¹⁾ JO C 38 E, 12.2.2004, p. 283.

⁽²⁾ JO C 87 E, 7.4.2004, p. 411.

⁽³⁾ JO C 280 E, 18.11.2006, p. 73.

⁽⁴⁾ JO C 314 E, 21.12.2006, p. 258.

Joi, 9 octombrie 2008

- H. întrucât regiunea arctică ar putea conține aproximativ 20 % din rezervele mondiale nedescoperite de petrol și gaze;
- I. întrucât Declarația de la Ilulissat a fost adoptată de „țările A5” (Danemarca, Canada, Norvegia, Rusia și SUA) în mai 2008;
- J. întrucât Comisia a participat pe deplin la conferința pe tema „Regiunea Arctică: preocuparea noastră comună”, organizată de către Consiliul nordic de miniștri la Ilulissat (Groenlanda) la 9 și 10 septembrie 2008, și întrucât Parlamentul ia act de concluziile formulate de președinte în privința acestei conferințe;
- K. întrucât conferința menționată anterior privind regiunea arctică s-a axat, de asemenea, pe schimbările climatice din regiune, efectele acestora asupra populațiilor indigene și posibile căi de adaptare la aceste efecte;
- L. întrucât rata încălzirii globale este mult mai ridicată în regiunea arctică decât în restul lumii, prezentând o creștere de 2° C în ultimii o sută de ani în comparație cu media de 0, 6° C în restul lumii;
- M. întrucât schimbările survenite în condițiile climatice din zona arctică au atins măsura în care, de exemplu, populația inuită nu mai poate practica vânătorul în mod tradițional, deoarece gheața a devenit prea subțire pentru a le susține săniile, iar fauna sălbatică, cum ar fi urșii polari, morsele și vulpile, riscă să își piardă o parte considerabilă din habitat;
- N. întrucât trei dintre statele membre ale UE și încă două state printre vecinii săi cei mai apropiați, care participă la piața internă prin intermediul Acordului SEE, sunt state arctice, ceea ce înseamnă că UE și statele asociate acesteia reprezintă, din punct de vedere numeric, mai mult de jumătate dintre membrii Consiliului Arctic,
1. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la efectele produse de schimbările climatice asupra sustenabilității vieții populațiilor indigene din regiune, atât în ceea ce privește mediul în general (topirea calotei glaciare și a permafrostului, creșterea nivelului mării, inundațiile), cât și habitatul natural (retragerea calotei glaciare cauzează probleme pentru obiceiurile de hrănire ale ursului polar) și subliniază că orice decizie internațională legată de aceste aspecte trebuie să implice și să țină seama pe deplin de toate populațiile și națiunile din regiunea arctică;
 2. reamintește faptul că pe parcursul secolului al XX-lea, temperatura aerului în regiunea arctică a crescut cu aproximativ 5°C și că această creștere este de zece ori mai rapidă decât media temperaturii la suprafață observată la nivel global; subliniază faptul că se prevede că în următorii o sută de ani va avea loc o încălzire suplimentară de aproximativ 4-7°C în regiunea arctică; prin urmare, consideră că a trecut vremea diagnosticelor și că a venit vremea acțiunii;
 3. subliniază că speciile și societățile arctice au dezvoltat modalități de adaptare foarte specializate la condițiile vitrege de la poli și astfel acestea au devenit extrem de vulnerabile la schimbările dramatice ale acestor condiții; este foarte preocupat pentru soarta morșelor, a urșilor polari, a focilor și a altor mamifere marine care sunt dependente de gheața marină pentru a se odihni, pentru a se hrăni, pentru a vâna și pentru a se înmulți și care sunt amenințate în mod deosebit de schimbările climatice;
 4. salută declarația de încheiere adoptată în cadrul Conferinței parlamentarilor din regiunea arctică, care s-a desfășurat la Fairbanks la 14 august 2008;
 5. salută faptul că Nordul Îndepărtat este inclus în politica UE privind „Dimensiunea nordică”, însă consideră că gradul de conștientizare a importanței regiunii arctice într-un context global trebuie accentuat în continuare prin formularea unei politici UE autonome privind regiunea arctică;
 6. evidențiază semnificația regiunii arctice pentru clima globală în această privință și își exprimă speranța că sprijinul acordat în prezent activităților de cercetare în această regiune va continua și după Anul Polar Internațional;

Joi, 9 octombrie 2008

7. așteaptă cu mult interes comunicarea ce urmează a fi prezentată în curând de Comisie cu privire la politica pentru regiunea arctică și își exprimă speranța că aceasta va reprezenta baza unei politici UE semnificative privind regiunea arctică; invită Comisia să abordeze în cadrul comunicării sale cel puțin următoarele aspecte:
- a) starea actuală în privința schimbărilor climatice din regiune și adaptarea la acestea;
 - b) opțiuni de politică, care să respecte populațiile indigene și modul de viață al acestora;
 - c) necesitatea unei cooperări cu vecinii noștri din regiunea arctică cu privire la aspecte transfrontaliere, în special cu privire la siguranța maritimă; și
 - d) opțiuni pentru o viitoare structură transfrontalieră politică sau juridică, care ar putea asigura protecția mediului și dezvoltarea durabilă și organizată a regiunii sau ar putea media diferendele politice în ceea ce privește resursele și căile maritime navigabile din Nordul Îndepărtat;
8. invită Comisia Europeană să acorde un loc în agenda sa politicii energetice și de securitate din regiunea arctică, iar în comunicarea sa viitoare privind regiunea arctică să propună, în special, teme și proceduri de cooperare potrivite între UE și statele arctice în mod deosebit în domeniile schimbărilor climatice, dezvoltării durabile, siguranței aprovizionării cu energie și siguranței maritime;
9. atrage atenția asupra faptului că regiunea arctică merită o examinare specială, în virtutea impactului pe care îl exercită asupra climei mondiale și a mediului său natural unic, în cadrul elaborării de către UE a poziției sale pentru COP 15 din cadrul Conferinței ONU privind schimbările climatice care urmează să aibă loc la Copenhaga în 2009;
10. consideră că traficul maritim din regiune (atât cel legat de turism, cât și cel legat de forările din larg) nu beneficiază de niciun fel de norme internaționale minime privind siguranța, precum cele existente pentru alte ape internaționale, nici în ceea ce privește protecția vieții umane, nici referitoare la protecția mediului, și îndeamnă Comisia să asigure fără întârziere modificarea în mod corespunzător a reglementărilor Organizației Maritime Internaționale (OMI);
11. evidențiază aspectele externe ale politicii din domeniul energetic și rolul pe care îl joacă regiunea arctică în elaborarea politicii energetice pentru Europa (PEE), astfel cum a propus Consiliul European din martie 2007;
12. sprijină Consiliul Arctic în ceea ce privește menținerea regiunii arctice ca o regiune cu tensiuni reduse, deschisă cooperării internaționale în domeniul cercetării, astfel încât să se permită dezvoltarea completă, într-un cadru de mediu durabil, a potențialului acesteia ca viitoare regiune furnizoare de energie;
13. rămâne în special preocupat de cursa permanentă pentru resursele naturale din regiunea arctică, care ar putea duce la riscuri legate de securitatea UE și la instabilitate internațională generalizată;
14. îndeamnă Comisia să adopte un rol proactiv în regiunea arctică, asumându-și, cel puțin ca prim pas, un „statut de observator” în cadrul Consiliului Arctic și consideră că Comisia ar trebui să înființeze un birou specializat pe problemele Arcticii;
15. propune Comisiei să fie pregătită să dea curs deschiderii negocierilor internaționale menite să ducă la adoptarea unui tratat internațional pentru protejarea regiunii arctice, care să aibă ca sursă de inspirație Tratatul antarctic, astfel cum a fost completat de Protocolul de la Madrid din 1991., dar care să respecte diferențele fundamentale pe care le presupune faptul că regiunea arctică este populată, precum și drepturile și nevoile care decurg de aici, ale populațiilor și națiunilor din regiunea arctică; consideră, cu toate acestea, că un astfel de tratat ar putea, ca punct minim de plecare, să abordeze cel puțin regiunea nepopulată și nerevendicată din centrul Oceanului Arctic;
16. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor statelor membre, guvernelor Norvegiei, Islandei, Rusiei, Canadei și Statelor Unite, precum și părților care participă la cooperarea regională.
-

Joi, 9 octombrie 2008

Aplicarea legislației sociale în domeniul transportului rutier

P6_TA(2008)0475

Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la aplicarea legislației sociale în domeniul transportului rutier (2008/2062(INI))

(2010/C 9 E/08)

Parlamentul European,

- având în vedere raportul Comisiei adresat Consiliului și Parlamentului European din 23 mai 2007 privind consecințele excluderii șoferilor independenți din sfera de aplicare a Directivei 2002/15/CE din 11 martie 2002 a Parlamentului European și a Consiliului privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care exercită activități mobile de transport rutier (COM(2007)0266),
- având în vedere al 23-lea raport al Comisiei din 12 octombrie 2007 privind punerea în aplicare în 2003-2004 a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 de armonizare a anumitor dispoziții din domeniul social privind transportul rutier (COM(2007)0622),
- având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului din 20 decembrie 1985 de armonizare a anumitor dispoziții din domeniul social privind transportul rutier ⁽¹⁾,
- având în vedere Directiva 2002/15/CE din 11 martie 2002 a Parlamentului European și a Consiliului privind organizarea timpului de lucru al persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier ⁽²⁾,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 561/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de armonizare a anumitor dispoziții din domeniul social privind transportul rutier, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3821/85 și (CE) nr. 2135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva 2006/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2006 privind condițiile minime pentru punerea în aplicare a Regulamentelor (CEE) nr. 3820/85 și (CEE) nr. 3821/85 ale Consiliului privind legislația socială referitoare la activitățile de transport rutier și de abrogare a Directivei 88/599/CEE a Consiliului ⁽⁴⁾,
- având în vedere hotărârea Curții de Justiție a Comunităților Europene din 24 septembrie 2004 în cauzele conexe C-184/02 și C-223/02 Regatul Spaniei și Republica Finlanda / Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene ⁽⁵⁾, în care Curtea de Justiție a decis că șoferii independenți nu pot fi excluși în mod permanent din sfera de aplicare a Directivei 2002/15/CE,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European privind Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Pentru o Europă în mișcare. Mobilitate durabilă pentru continentul nostru. Examinarea intermediară a Cărții albe privind transporturile, publicate de Comisia Europeană în 2001” ⁽⁶⁾,
- având în vedere scrisorile președintelui Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale din 21 și respectiv 29 iunie 2007, adresate comisarului Vladimir Spidla și vicepreședintelui Jacques Barrot, precum și răspunsul vicepreședintelui Barrot din 3 octombrie 2007,

⁽¹⁾ JO L 370, 31.12.1985, p. 1.

⁽²⁾ JO L 80, 23.3.2002, p. 35.

⁽³⁾ JO L 102, 11.4.2006, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 102, 11.4.2006, p. 35.

⁽⁵⁾ Rec. [2004], p. I-7789.

⁽⁶⁾ JO C 161, 13.7.2007, p. 89.

Joi, 9 octombrie 2008

- având în vedere raportul Fundației Europene pentru Îmbunătățirea Condițiilor de Viață și de Muncă, intitulată „Impactul Directivei privind timpul de lucru asupra negocierilor colective în sectorul transportului rutier” ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și avizul Comisiei pentru transport și turism (A6-0357/2008),
- A. întrucât anumite state membre nu au transmis în termenul prevăzut informațiile privind activitățile de control și punere în aplicare în intervalul 2003-2004, în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 3820/85 al Consiliului, astfel încât raportul Comisiei privind punerea în aplicare a regulamentului respectiv în intervalul de timp menționat, (COM(2007)0622), a fost prezentat cu o întârziere de un an și jumătate;
- B. întrucât numărul mediu al infrajeciunilor constatate a rămas constant, deși numărul total de încălcări ale dispozițiilor înregistrate în unele state membre a crescut semnificativ, pe fondul tendinței de creștere a frecvenței încălcării dispozițiilor privind pauzele zilnice și perioadele de repaus și al scăderii numărului de încălcări referitoare la durata de conducere;
- C. întrucât următorul raport bienal va trebui să includă, pentru prima dată, informații referitoare la punerea în aplicare a Directivei 2002/15/CE;
- D. întrucât este în interesul general ca dispozițiile referitoare la timpul de lucru, durata de conducere și perioada de repaus, atât pentru lucrătorii mobili cât și pentru șoferii independenți, să fie aplicate în mod corect;
- E. întrucât obiectul Directivei 2002/15/CE constă în stabilirea cerințelor minime legate de organizarea timpului de lucru în vederea îmbunătățirii protecției sănătății și siguranței persoanelor care efectuează activități mobile de transport rutier și creșterea siguranței rutiere, precum și alinierea condițiilor de concurență;
- F. întrucât Directiva 2002/15/EC a intrat în vigoare la 23 martie 2002, acordând statelor membre trei ani, până la 23 martie 2005, pentru a pune în aplicare dispozițiile acesteia și, cu toate acestea, o mare parte a statelor membre nu au transpus dispozițiile acesteia în timpul perioadei de tranziție de trei ani;
- G. întrucât, la doi ani de la sfârșitul perioadei de tranziție pentru transpunerea Directivei 2002/15/CE, unele state membre nu au transpus încă totalitatea dispozițiilor acesteia;
- H. întrucât șoferii independenți sunt excluși din sfera de aplicare a Directivei 2002/15/CE până cel mai devreme la 23 martie 2009;
- I. întrucât raportul Comisiei privind consecințele excluderii șoferilor independenți din sfera de aplicare a Directivei 2002/15/CE prezintă avantajele și dezavantajele atât a includerii, cât și a excluderii șoferilor independenți, fără a ajunge însă la o concluzie finală;
- J. întrucât Parlamentul s-a referit în numeroase ocazii la importanța corectării practicii incorecte din industrie de a-i clasifica în mod fals pe mulți dintre angajați ca șoferi independenți;
- K. întrucât este important să se elimine disparitățile dintre statele membre și să se asigure o concurență onestă în sectorul transportului rutier prin includerea șoferilor independenți;
- L. întrucât este important ca sfera de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 3820/85 să păstreze un caracter consecvent în privința duratei de conducere și perioadei de repaus, fără să se facă nicio distincție între șoferi;
- M. întrucât restricțiile aplicate timpului de lucru în sectorul transportului rutier prezintă mari avantaje în privința siguranței traficului rutier dacă sunt incluși șoferii independenți;

(1) <http://www.eurofound.europa.eu/docs/eiro/tn0704039s/tn0704039s.pdf>

Joi, 9 octombrie 2008

- N. întrucât includerea șoferilor independenți nu-i va distra pe aceștia de la capacitatea sau necesitatea de a îndeplini sarcini administrative sau de conducere pentru compania acestora, dat fiind că, în sensul Directivei 2002/15/CE, timpul de lucru este limitat la activitățile direct legate de transportul rutier;
- O. întrucât actorii sociali reprezentați în Comitetul Economic și Social European sunt în general de acord în privința includerii lucrătorilor independenți, pentru asigurarea unui tratament egal pentru toți lucrătorii din sector, prevenirea distorsionării concurenței și promovarea unor condiții de lucru mai bune;
- P. întrucât Curtea de Justiție a Comunităților Europene a stabilit în mod clar că articolul 71 din Tratatul CE oferă un temei juridic suficient pentru aplicarea Directivei 2002/15/CE lucrătorilor independenți, în mod deosebit pentru faptul că contribuie la obiectivele siguranței rutiere și la apropierea condițiilor de concurență;
- Q. întrucât comunicarea și raportul Comisiei privind consecințele excluderii șoferilor independenți din sfera de aplicare a Directivei 2002/15/CE, menționate mai sus, reflectă preocuparea continuă cauzată de întârzierea, observată în unele state membre, în transpunerea și aplicarea acesteia, precum și a altor dispoziții legislative din domeniul social, aplicabile sectorului transportului rutier;
- R. întrucât, chiar dacă unele state membre nu au transpus încă Directiva 2002/15/CE, rapoartele de aplicare bienale trebuie să fie transmise în conformitate cu calendarul stabilit în cadrul acesteia,
1. regretă faptul că există, în continuare, discrepanțe semnificative în legătură cu aplicarea și asigurarea respectării Regulamentului (CEE) nr. 3820/85; constată că statele membre trebuie să-și intensifice eforturile pentru a asigura o punere în aplicare eficientă și uniformă a dispozițiilor sociale îmbunătățite;
 2. își exprimă îngrijorarea pentru neajunsurile și întârzierile înregistrate în transpunerea și aplicarea Directivei 2002/15/CE în unele state membre; solicită clarificări și observații în termenul cel mai scurt din partea acestor state membre referitor la motivele care stau în calea aplicării acesteia, împreună cu informații asupra obstacolelor care mai rămân;
 3. evidențiază faptul că Directiva 2002/15/CE stabilește cerințe minime iar transpunerea acestora nu trebuie să ducă la un nivel inferior de protecție pentru lucrători sau la o respectare deficicientă a condițiilor mai favorabile din anumite state membre, ca urmare a legislației generale a muncii sau acordurilor colective;
 4. invită statele membre să grăbească procesul de transpunere și să facă toate eforturile pentru a pune în aplicare legislația socială în sectorul transporturilor rutiere, pentru a respecta în mod adecvat interesele generale ale siguranței rutiere și ale sănătății și siguranței șoferilor și pentru a oferi un cadru clar pentru o concurență onestă;
 5. invită Comisia să elaboreze rapoartele de aplicare obligatorii la fiecare doi ani, în conformitate cu Directiva 2002/15/CE, chiar dacă unele state membre nu au transpus încă dispozițiile Directivei în legislația națională;
 6. este îngrijorat de numărul ridicat de încălcări înregistrate în medie, în mod constant, în special în domeniul transportului de persoane și așteaptă din partea statelor membre o mai bună aplicare a dispozițiilor; solicită statelor membre să accelereze adoptarea inițiativelor comune pentru stimularea schimburilor de informații și de personal și să efectueze controale concertate;
 7. invită Comisia să demonstreze fermitate maximă în abordarea încălcărilor de către statele membre ale dispozițiilor din legislația comunitară referitoare la domeniul social din sectorul transportului rutier, să prevadă măsuri de constrângere în cazul nerespectării dispozițiilor și să ia măsuri preventive, pe cale judiciară dacă este necesar, pentru a se asigura de respectarea strictă a legislației comunitare;
 8. solicită Comisiei să prezinte, în cadrul procedurii de comitologie prevăzută de Regulamentul (CE) nr. 561/2006, până în octombrie 2008, orientări pentru definirea și clasificarea uniformă a încălcărilor;

Joi, 9 octombrie 2008

9. invită Comisia să acorde prioritatea care se cuvine dimensiunii sociale a siguranței rutiere, sănătății și siguranței șoferilor și a celorlalți participanți la traficul rutier, precum și tuturor celorlalte considerente la elaborarea versiunii finale a evaluării de impact în contextul propunerii de modificare a dispozițiilor Directivei 2002/15/CE, astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (1);
10. invită Comisia ca, la elaborarea versiunii finale a evaluării de impact susmenționată, să țină seama de condițiile de lucru dificile ale șoferilor de camion care conduc în Europa, rezultate din lipsa de acces la zone de repaus corespunzătoare, în ciuda faptului că articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 561/2006 subliniază în mod implicit importanța existenței, de-a lungul rețelei de autostrăzi a Uniunii, a unui număr suficient de zone de repaus sigure și păzite pentru șoferii profesioniști; invită, prin urmare, Comisia să urmărească derularea proiectului-pilot lansat de Parlamentul European privind zonele de parcare sigure și păzite, ținând seama de măsurile recomandate în avizul Comitetului Economic și Social European privind „Politica europeană în materia siguranței rutiere și conducătorii auto profesioniști — parcări sigure și păzite” ⁽¹⁾;
11. invită Comisia ca, la elaborarea versiunii finale a evaluării de impact susmenționată, să ia în considerare pe deplin poziția și argumentele Parlamentului, care vizează includerea deplină în sfera de aplicare a Directivei 2002/15/CE a șoferilor independenți;
12. invită Comisia ca, la elaborarea versiunii finale a evaluării de impact susmenționată, să țină seama de opinia generală din cadrul sectorului transporturilor, potrivit căreia șoferii independenți ar trebui să fie incluși și consideră că ar fi deosebit de dificil din punct de vedere juridic să se identifice și urmărească lucrătorii „fals” independenți, fără a se mai menționa și dificultățile practice și birocratice care ar trebui să fie depășite pentru a se împiedica exploatarea pe scară largă a acestui concept, în scopul ocrotirii restricțiilor privind timpul de lucru;
13. invită Comisia să prezinte măsurile adecvate cu suficient de mult timp înainte pentru a se asigura că Directiva 2002/15/CE, în totalitatea sa și incluzând toate elementele sale, poate intra pe deplin în vigoare la 23 martie 2009 și că sfera de aplicare a acesteia este extinsă pentru a-i include pe lucrătorii independenți;
14. invită Comisia să se asigure că evaluarea impactului este efectuată de urgență, astfel încât o analiză obiectivă să poată fi încheiată fără amânare pentru a se putea lua în considerare dacă este cazul să se aducă modificări, și care ar trebui să fie acestea;
15. invită Comisia să revizuiască sistemul de controale în trafic efectuate de fiecare stat membru și să prezinte Parlamentului un raport privind situația acestora; invită Comisia ca, în măsura în care se descoperă tipuri de controale ce limitează libera circulație a mărfurilor sau a persoanelor, să revizuiască legislația existentă și să propună modificarea acesteia, pentru a asigura un sistem uniform de controale în trafic;
16. solicită Comisiei și statelor membre să prezinte într-un ritm mai rapid informațiile și rapoartele privind punerea în aplicare bazate pe acestea, pentru a se putea demara fără alte întârzieri eventualele corecturi legislative care se dovedesc necesare în urma analizării punerii în aplicare;
17. consideră că cifrele referitoare la contravenții confirmă o dată în plus convingerea sa că se impun de urgență adaptări legislative; prin urmare, având în vedere Directiva 2006/22/CE, intrată în vigoare în mai 2006, și Regulamentul (CE) nr. 561/2006, în vigoare din aprilie 2007, își exprimă încrederea că se va ajunge la o aplicare mai uniformă și mai strictă a dispozițiilor în viitor;
18. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor.

⁽¹⁾ JO C 175, 27.7.2007, p. 88.

Joi, 9 octombrie 2008

Acțiunile ulterioare procesului Lamfalussy — o viitoare structură de supraveghere

P6_TA(2008)0476

Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind urmărirea rezultatelor procesului Lamfalussy: o viitoare structură de supraveghere (2008/2148(INI))

(2010/C 9 E/09)

Parlamentul European,

- având în vedere A patra Directivă 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale ⁽¹⁾,
- având în vedere A șaptea Directivă 83/349/CEE a Consiliului din 13 iunie 1983 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile consolidate ⁽²⁾,
- având în vedere Directiva Consiliului 86/635/CEE din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare ⁽³⁾,
- având în vedere Directiva Consiliului 91/674/CEE din 19 decembrie 1991 privind situațiile financiare anuale și situațiile financiare consolidate ale întreprinderilor de asigurare ⁽⁴⁾,
- având în vedere Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor ⁽⁵⁾,
- având în vedere Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit ⁽⁶⁾,
- având în vedere Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar ⁽⁷⁾,
- având în vedere Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare ⁽⁸⁾,
- având în vedere Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată ⁽⁹⁾,
- având în vedere Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit (reformare) ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit (reformare) ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ JO L 222, 14.8.1978, p. 11.

⁽²⁾ JO L 193, 18.7.1983, p. 1.

⁽³⁾ JO L 372, 31.12.1986, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 374, 31.12.1991, p. 7.

⁽⁵⁾ JO L 135, 31.5.1994, p. 5.

⁽⁶⁾ JO L 125, 5.5.2001, p. 15.

⁽⁷⁾ JO L 35, 11.2.2003, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 145, 30.4.2004, p. 1.

⁽⁹⁾ JO L 390, 31.12.2004, p. 38.

⁽¹⁰⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 1.

⁽¹¹⁾ JO L 177, 30.6.2006, p. 201.

Joi, 9 octombrie 2008

- având în vedere propunerea modificată a Comisiei de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind inițierea și exercitarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (reformare) (COM(2008)0119),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 27 septembrie 2004 privind prevenirea și combaterea abuzurilor financiare și ale practicilor neregulate ale societăților (COM(2004)0611),
 - având în vedere Recomandarea Comisiei 2004/913/CE din 14 decembrie 2004 de încurajare a instituirii unui regim corespunzător de remunerare a directorilor societăților cotate ⁽¹⁾,
 - având în vedere rezoluțiile sale din 11 iulie 2007 privind politica serviciilor financiare (2005-2010) — Cartea albă ⁽²⁾, din 4 iulie 2006 privind consolidarea industriei serviciilor financiare ⁽³⁾, din 28 aprilie 2005 privind stadiul actual al integrării piețelor financiare ale UE ⁽⁴⁾ și din 21 noiembrie 2002 privind regulile de supraveghere prudențială în Uniunea Europeană ⁽⁵⁾,
 - având în vedere Raportul Forumului pentru stabilitate financiară privind consolidarea flexibilității piețelor și a instituțiilor din 7 aprilie 2008,
 - având în vedere concluziile Consiliului privind cadrul de supraveghere și mecanismele de asigurare a stabilității financiare ale UE, adoptate la 14 mai 2008, precum și concluziile Consiliului privind chestiuni conexe după întâlnirile sale din 3 iunie 2008, 4 decembrie 2007 și 9 octombrie 2007,
 - având în vedere articolul 192 al doilea paragraf din tratatul CE,
 - având în vedere articolele 39 și 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A6-0359/2008),
- A. întrucât în prezent are loc o revizuire a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE și se așteaptă o propunere privind agențiile de rating al creditelor;
- B. întrucât Comisia nu a abordat o serie de solicitări anterioare ale Parlamentului, inclusiv cele adresate în rezoluțiile menționate mai sus și întrucât anexa include o listă de recomandări pentru a îmbunătăți supravegherea funcționării piețelor financiare;
- C. întrucât supravegherea financiară nu a evoluat în același ritm cu integrarea piețelor și evoluția globală a piețelor financiare, impunând o actualizare a sistemelor actuale de reglementare și supraveghere pentru a face față mai bine riscurilor sistemice, a asigura stabilitatea financiară, a îndeplini obiectivele Uniunii Europene și a contribui la îmbunătățirea guvernării financiare globale;
- D. întrucât orice sugestie legislativă făcută de Parlament ar trebui să se bazeze pe principii și recomandările incluse în anexă ar trebui să fie dezvoltate în cooperare cu autoritățile de supraveghere, participanții la piețele financiare și alte organe relevante;
- E. întrucât numărul entităților paneuropene, care își desfășoară activitatea în mai multe state membre, este în creștere; întrucât legăturile create între numeroase autorități naționale au mărit complexitatea și au cauzat neclaritate în delimitarea responsabilităților, în special în ceea ce privește supravegherea macroprudențială și gestionarea crizelor;
- F. întrucât criza financiară actuală, declanșată de creditele ipotecare cu nivel ridicat de risc acordate în SUA și de produsele derivate din acestea, s-a extins la nivel mondial din cauza integrării sporite a piețelor, ceea ce evidențiază și mai mult faptul că modalitățile actuale de reglementare și supraveghere a piețelor financiare nu sunt suficient de convergente nici la nivelul UE, nici la nivel internațional; întrucât este oportună, în consecință, o reformă a modalităților de reglementare și supraveghere a piețelor financiare;

⁽¹⁾ JO L 385, 29.12.2004, p. 55.

⁽²⁾ JO C 175E, 10.7.2008, p. 392.

⁽³⁾ JO C 303E, 13.12.2006, p. 110.

⁽⁴⁾ JO C 45E, 23.2.2006, p. 140.

⁽⁵⁾ JO C 25E, 29.1.2004, p. 394.

Joi, 9 octombrie 2008

- G. întrucât criza a condus la o limitare drastică a creditelor, care a determinat scumpirea creditelor pentru mulți dintre actorii pieței; întrucât tulburările actuale de pe piețele financiare afectează creșterea economică și ocuparea forței de muncă;
- H. întrucât activitățile de intermediere de pe piața de capital și apariția unor noi tipuri de vehicule financiare au adus beneficii, dar, în același timp, au generat noi factori de risc sistemic la nivel global;
- I. întrucât modelul de emisie și distribuție a consolidat concurența și a distribuit riscul; întrucât, cu toate acestea, modelul respectiv a redus stimulentele în favoarea evaluării și monitorizării riscului și a condus la nerespectarea obligației de diligență în anumite cazuri;
- J. întrucât practicile inadecvate, precum gestionarea necorespunzătoare a riscurilor, acordarea de împrumuturi într-un mod iresponsabil, îndatorarea excesivă (efectul multiplicator), nerespectarea obligațiilor de diligență și retragerea bruscă de lichidități reprezintă riscuri importante la adresa instituțiilor financiare și pot afecta stabilitatea financiară;
- K. întrucât tehnicile inovative, concepute pentru a reduce riscurile la nivel microeconomic și care sunt în conformitate cu reglementările actuale, ar putea conduce la concentrarea riscurilor și la apariția riscurilor sistemice;
- L. întrucât ar trebui evitat arbitrajul prejudiciabil între sistemele de reglementare;
- M. întrucât, dată fiind natura transfrontalieră din ce în ce mai pronunțată a serviciilor bancare și nevoia de a răspunde într-o manieră coordonată în fața unor situații de criză, precum și nevoia de a aborda în mod eficace problematica riscurilor sistemice, este necesar ca divergențele existente între regimurile naționale de la nivelul statelor membre să fie diminuate pe cât de mult posibil; întrucât este necesar să se depășească faza studiilor întreprinse de Comisie în această privință și să se modifice, cât mai repede posibil, Directiva 94/19/CE, pentru a se garanta același nivel de protecție pentru depozitele bancare de pe întregul teritoriu al UE, în vederea menținerii stabilității financiare precum și a încrederii depozitenților, precum și cu scopul de a evita denaturarea concurenței;
- N. întrucât trebuie asigurate niveluri adecvate de transparență față de public, investitori și autoritățile de supraveghere;
- O. întrucât sistemele de compensare care reflectă performanțele personale și corporative nu ar trebui să recompenseze riscurile excesive pe termen scurt în detrimentul randamentului și prudenței necesare pe termen lung;
- P. întrucât conflictele de interese, care pot fi generate de modelul economic utilizat de instituții financiare, agenții de rating al creditelor, firme de audit și cabinete de avocatură, trebuie soluționate și monitorizate;
- Q. întrucât carențele agențiilor de rating al creditelor în ceea ce privește produsele structurate complexe și interpretarea greșită a sensului rating-urilor de către participanții la piață au condus la apariția unor importante efecte externe negative, precum și a unui climat de suspiciune pe piață; întrucât procedurile agențiilor de rating al creditelor trebuie revizuite;
- R. întrucât soluțiile de autoreglementare propuse de agențiile de rating al creditelor nu sunt încă testate și sunt, probabil, insuficiente pentru a îndeplini rolul important pe care îl au în sistemul financiar;
- S. întrucât integrarea pieței, deși este în general benefică, ar trebui să fie însoțită de o abordare integrată adecvată în ceea ce privește supravegherea, care ar reduce, de asemenea, birocrăția inutilă și ar respecta politicile de reglementare mai eficiente;
- T. întrucât Comisia ar trebui să realizeze un studiu de impact cuprinzător pentru o propunere legislativă;
- U. întrucât la nivelul Uniunii Europene se resimte nevoia unor modalități de reglementare și supraveghere mai coerente și mai eficiente, aplicate în mod corespunzător, dar nu excesiv de împovărătoare, pentru a reduce riscul unor viitoare crize financiare și pentru a garanta condiții egale de concurență de la o țară la alta, precum și între toți participanții la piață; întrucât Uniunea Europeană ar trebui să își asume un rol de lider la nivel internațional și ar trebui să asigure aplicarea consecventă și convergența propriilor reglementări și modalități de supraveghere;

Joi, 9 octombrie 2008

- V. întrucât este necesară o revizuire globală a actualelor mecanisme de reglementare și supraveghere în vigoare în UE, însoțită de măsuri de îmbunătățire a cooperării la nivel mondial dintre autoritățile de reglementare în ceea ce privește cadrul de adecvare a capitalului, transparența și guvernarea drept condiții prealabile fundamentale pentru elaborarea coordonată a unor mecanisme de reglementare și supraveghere eficiente;
- W. întrucât modul de abordare a supravegherii ar trebui să fie adaptat la caracteristicile specifice domeniului și la aspectele sale care sunt deja reglementate; întrucât obiectivele supravegherii pieței financiare și cele ale supravegherii prudențiale a anumitor instituții variază;
- X. întrucât propunerile viitoare ar trebui să țină seama de negocierile privind propunerea Solvabilitate II și de revizuirea Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE;
- Y. întrucât cooperarea în domeniul supravegherii trebuie să țină cont de aspectele supravegherii care implică țări terțe în cazul grupurilor internaționale deoarece mare parte dintre grupurile financiare importante din Uniunea Europeană, dacă nu toate, au interese în țări terțe;
- Z. întrucât, în urma concluziilor Consiliului din 3 iunie 2008, 4 decembrie 2007 și 9 octombrie 2007, este în curs de desfășurare un program important de lucrări având ca obiectiv realizarea unor îmbunătățiri specifice ale modalităților de cooperare în domeniul supravegherii la nivelul UE; întrucât la nivelul Uniunii Europene și la nivel mondial sunt, de asemenea, în curs de desfășurare programe cuprinzătoare de lucru care au ca obiectiv înțelegerea cauzelor care au determinat tulburările de pe piață și găsirea unor soluții adecvate;
- AA. întrucât ar trebui constituit, până în toamna anului 2008, un grup de experți care să reunească diferiți actori interesați, cum ar fi autorități de supraveghere, autorități de reglementare și reprezentanți ai industriei, care să elaboreze o viziune asupra supravegherii pe termen mai lung; întrucât acest grup ar trebui să aibă ca sarcină elaborarea unui proiect și a unei foi de parcurs pentru o reformă mai radicală pe termen lung având ca scop integrarea instituțională completă; întrucât dincolo de arhitectura supravegherii financiare, grupul ar putea, de asemenea, să abordeze probleme precum un set unic de norme pentru supravegherea financiară, un sistem de garantare a depozitelor și un regim comun privind insolabilitatea care să fie proporționale cu un sistem financiar și de supraveghere integrat,
1. solicită Comisiei să îi prezinte, în temeiul articolului 44, al articolului 47 alineatul (2), al articolului 55, al articolului 95, al articolului 105 alineatul (6), al articolului 202, al articolului 211 sau al articolului 308 din Tratatul CE, până la data de 31 decembrie 2008, o propunere legislativă sau mai multe propuneri legislative care să reglementeze aspectele prezentate în recomandările detaliate în anexă;
 2. confirmă faptul că recomandările respectă principiul subsidiarității și drepturile fundamentale ale cetățenilor;
 3. consideră că, dacă este cazul, implicațiile financiare ale propunerii sau propunerilor solicitate ar trebui să fie acoperite prin intermediul creditelor de la bugetul UE;
 4. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre prezenta rezoluție, precum și recomandările detaliate în anexă.
-

Joi, 9 octombrie 2008

ANEXĂ LA REZOLUȚIE

RECOMANDĂRI DETALIAȚE PRIVIND CONȚINUTUL PROPUNERII (PROPUNERILOR) SOLICITATE

1. Recomandarea nr. 1 — condiții prealabile fundamentale pentru instituirea unor mecanisme de reglementare și supraveghere eficiente

Parlamentul European consideră că este indicat ca actul legislativ (actele legislative) care trebuie adoptat (adoptate) să urmărească să reglementeze:

1.1. Măsuri de îmbunătățire a cadrului de reglementare al serviciilor financiare în Uniunea Europeană

Cadrul de adecvare a capitalului, în special:

- a) revizuirea normelor privind cerințele de capital prin consolidarea consecventă și, dacă este cazul, contraciclică a dispozițiilor privind gestionarea riscurilor, lichiditățile și expunerea entităților care-și desfășoară activitatea pe piețele financiare și asigurarea unor cerințe adecvate de capital pentru toate entitățile care-și desfășoară activitatea pe piețele financiare, ținând seama în același timp de riscurile sistemice;
- b) consolidarea flexibilității cadrului de adecvare a capitalului pentru a putea face față tulburărilor de pe piața financiară, cu respectarea responsabilităților autorităților naționale;
- c) garantarea caracterului contraciclic al normelor, în măsura posibilului;
- d) reformarea cadrului pentru a îmbunătăți gestionarea riscurilor; asigurarea caracterului adecvat al modelelor matematice și, dacă este cazul, extinderea gamei de scenarii și a frecvenței simulărilor de criză;
- e) impunerea unor cerințe de capital adecvate pentru produsele financiare complexe și produsele derivate;
- f) asigurarea publicării elementelor din afara bilanțului, a vehiculelor de investiții structurate (VIS) și a oricăror mecanisme de injecție de lichidități și solicitarea unei evaluări corespunzătoare a riscurilor pe care le prezintă acestea, astfel încât participanții la piață să fie conștienți de existența acestora și de modul lor de funcționare.

1.2. Măsuri destinate creșterii transparenței

- (a) Securitizare: promovarea transparenței, a clarității și a furnizării datelor în ceea ce privește produsele financiare complexe și procesul de securitizare, ținând seama de inițiativele conduse de industria de specialitate; garantarea faptului că securitizarea și procesul de rating al creditelor nu conduc la o creștere nejustificată a valorii totale a produsului securitizat peste valoarea activelor subiacente;
- (b) Produse financiare complexe (PFC): garantarea faptului că agențiile de rating al creditelor utilizează o terminologie consecventă și adecvată în domeniul ratingului care clarifică diferențele dintre aceste produse, în special în ceea ce privește volatilitatea, complexitatea și vulnerabilitatea la presiunea pieței, ținând în același timp seama de necesitatea ca investitorii să elaboreze proceduri de evaluare a calității produselor structurate fără a se baza exclusiv pe rating-uri;
- (c) Norme contabile, evaluare și stabilirea prețurilor:
 - i) asigurarea unui tratament contabil adecvat pentru vehiculele importante de securitizare, pentru a garanta că societățile și instituțiile financiare nu pot menține în mod artificial, în afara bilanțului, portofolii importante de vehicule de investiții cu destinații speciale sau VIS etc.;
 - ii) garantarea caracterului adecvat al normelor privind standardele de evaluare și stabilire a prețurilor produselor financiare complexe, în special în contextul IAS 39, care urmează a fi elaborat în cooperare cu IASB și alte organisme internaționale competente.
- (d) Piețe nereglementate: asigurarea unei transparențe sporite a piețelor extrabursiere (OTC) în ceea ce privește lichiditatea acestora, contracararea principalilor factori de risc sistemic (respectiv riscul de concentrare a partenerilor din cadrul unei tranzacții financiare) și, dacă este cazul, încurajarea participanților la piață să efectueze compensarea tranzacțiilor OTC în case de compensare.

Joi, 9 octombrie 2008

1.3. Măsuri privind guvernarea

- (a) Securitizare: să se solicite emitenților să evalueze și să monitorizeze riscul și să asigure transparența titlurilor de credit sau a titlurilor de valoare ipotecare pentru a le permite investitorilor să acționeze cu atenția cuvenită (due diligence);
- (b) Sisteme de remunerare: garantarea publicării de către instituțiile financiare a politicii lor de remunerare, inclusiv a opțiunilor privind acțiunile, în special a pachetelor salariale și de compensare ale directorilor; să se garanteze că toate tranzacțiile în care au fost implicați membri ai structurilor de conducere pot fi identificate în mod clar în declarațiile financiare; să se garanteze faptul că autoritățile de supraveghere prudențială includ în evaluările lor privind gestionarea riscului influența sistemelor de remunerare, de prime și de impozitare pentru a garanta că aceste sisteme prevăd stimulente echilibrate și nu încurajează asumarea unor riscuri excesive;
- (c) Regimul de răspundere a întreprinderilor: asigurarea instituirii unor regimuri de răspundere care prevăd amenzi și alte sancțiuni adecvate în cazul nerespectării legislației privind serviciile financiare, astfel încât să existe posibilitatea de a suspenda personalul de conducere din instituțiile financiare în cazul neîndeplinirii atribuțiilor sau al unor operațiuni frauduloase sau de a le ridica autorizația de a lucra în sectorul financiar sau în anumite posturi relevante din acest sector;
- (d) Agențiile de rating al creditelor: adoptarea unor măsuri privind, de exemplu, conflictele de interese, sistemele de asigurare a calității și activitatea de supraveghere, în mod consecvent cu recomandările analizate emise de Forumul pentru stabilitate financiară, Organizația Internațională a Comisiilor de Valori Mobiliare, Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare și Grupul european de experți în piețele valorilor mobiliare cu privire la o posibilă perfecționare a proceselor de rating al creditelor, folosind, dacă este cazul experiențele dobândite din supravegherea auditorilor; acordarea unei atenții deosebite: transparenței metodologiilor de rating, prezumțiilor și simulărilor de criză; asigurarea posibilității ca autoritățile de supraveghere să solicite o pistă de audit pentru corespondența emitent/agenție de rating și posibilitatea ca aceștia să fie notificați în cazul în care există preocupări semnificative în ceea ce privește modelele; să se garanteze că agențiile de rating al creditelor furnizează informații mai detaliate privind caracteristicile specifice produselor de împrumut complexe, produselor asociate creanțelor ipotecare și produselor de împrumut tradiționale și că agențiile de rating al creditelor aplică simboluri diferențiate pentru clasificarea produselor de împrumut complexe, a produselor asociate creanțelor ipotecare și a produselor de împrumut tradiționale; să se încurajeze o transparență sporită a agențiilor de rating al creditelor, să se garanteze un nivel de transparență mai ridicat în ceea ce privește metodologia și criteriile relevante pentru anumite rating-uri ale produselor de împrumut complexe, produselor asociate creanțelor ipotecare și produselor de împrumut tradiționale.

2. *Recomandarea nr. 2 — Stabilitatea financiară și măsurile privind riscul sistemic*

Parlamentul European consideră că este indicat ca actul legislativ (actele legislative) care trebuie adoptat (adoptate) să urmărească să reglementeze:

- (a) Stabilitatea financiară și riscurile sistemice: crearea unor baze de date și elaborarea unor scenarii și politici prospective privind supravegherea macroprudențială și stabilitatea financiară, precum și a unui sistem de alertă rapidă și să se garanteze că Banca Centrală Europeană (BCE), Sistemul European al Băncilor Centrale (SEBC) și Comitetul de supraveghere bancară al SEBC (CSB) au un rol activ în inițierea, elaborarea și gestionarea acestora; asigurarea faptului că autoritățile de supraveghere și băncile centrale din UE furnizează BCE, prin intermediul CSB, informații/date microprudențiale agregate pertinente, fără caracter public, confidențiale și actualizate pentru ca BCE să-și îndeplinească această funcție și să prevină riscurile sistemice;
- (b) Mecanismele de prevenire, gestionare și soluționare a crizelor din UE: în special:
- i) consolidarea, dacă este cazul, a mecanismelor de prevenire și gestionare a crizelor la nivelul UE, inclusiv:
- monitorizarea și evaluarea riscurilor financiare sistemice la nivelul UE;
 - instituirea, la nivelul UE, a unui sistem de alertă rapidă și a unui mecanism de intervenție timpurie destinat entităților în dificultate și falimentare, în cazul în care sunt afectate grupuri financiare transfrontaliere care operează în UE sau stabilitatea financiară a UE este în pericol; un astfel de mecanism ar trebui să fie definit cu precizie, să fie clar, capabil să intervină cu rapiditate și să respecte regulile privind ajutorul de stat din UE;

Joi, 9 octombrie 2008

- facilitarea transferului transfrontalier de fonduri în cadrul aceluiași grup în situații extreme ținând seama de interesele creditorilor diverselor entități individuale ale grupului și având în vedere dispozițiile Directivei 2001/24/CE;
 - gestionarea crizelor transfrontaliere și clarificarea regulilor privind ajutorul de stat în cazuri de criză transfrontalieră;
- ii) consolidarea mecanismelor de soluționare a crizelor prin îmbunătățirea normelor UE privind lichidarea și stabilirea unor mecanisme pentru partajarea sarcinilor între statele membre implicate, în caz de insolvență a unui grup financiar transfrontalier;
- c) asigurarea revizuirii cu prioritate a normelor Uniunii Europene privind garantarea depozitelor, pentru a evita stabilirea în mod arbitrar la nivelul statelor membre a nivelurilor de garantare, ceea ce ar putea conduce la amplificarea, în continuare, a volatilității și la perturbarea stabilității financiare, în loc să contribuie la creșterea securității și a încrederii deponenților; de asemenea, normele respective ar trebui să garanteze condiții egale de concurență pentru instituțiile financiare; normele Uniunii Europene privind garantarea depozitelor ar trebui modificate astfel încât să sprijine dezvoltarea în continuare a unor sisteme ex-ante finanțate din contribuțiile instituțiilor financiare; nivelul rambursării ar trebui să beneficieze de o creștere substanțială, iar disponibilitatea unor rambursări pentru clienții individuali în cazul falimentului unei instituții financiare ar trebui asigurată într-o perioadă rezonabilă de timp, inclusiv în situațiile transfrontaliere;
- d) promovarea unor norme similare cu privire la garanțiile din sectorul asigurărilor, recunoscând natura diferită a sectorului de asigurări și servicii bancare;
- e) garantarea diversității pieței și încurajarea instituțiilor care au finanțare sau obligații pe termen lung să-și diversifice riscurile de piață și de lichiditate.

3. **Recomandarea nr. 3 — cadrul de supraveghere**

Parlamentul European consideră că este indicat ca actul legislativ (actele legislative) care trebuie adoptat (adoptate) să urmărească să reglementeze, să organizeze, să integreze și să completeze sistemul actual de supraveghere prin intermediul următoarelor orientări:

3.1. **Supravegherea marilor grupuri financiare transfrontaliere:**

- a) adoptarea, până la 31 decembrie 2008, a unei reglementări care să impună constituirea unor colegii de supraveghetori în cadrul celor mai importante grupuri sau holdinguri financiare transfrontaliere care operează în UE; reglementarea ar trebui să conțină criterii clare de identificare a grupurilor sau holdingurilor financiare transfrontaliere supuse obligației de constituire a unor asemenea colegii; în cazul în care grupul sau holdingul este implicat în mod semnificativ într-o țară terță, ar trebui să se evite crearea de structuri paralele separate și autoritățile de supraveghere din țări terțe ar putea fi invitate să se implice, în măsura în care este rezonabil și posibil;
- b) colegiile vor fi compuse din reprezentanți ai autorităților naționale de supraveghere care au competențe în materie de supraveghere prudentială; reglementarea ar trebui să prevadă principii clare de desemnare a autorităților naționale de supraveghere care trebuie să fie reprezentate în cadrul colegiilor obligatorii, luând în considerare cota de piață deținută de grup într-un stat membru, volumul operațiunilor transfrontaliere, volumul și valoarea activelor pentru a reflecta importanța activităților grupului, garantând că toate statele membre în care își desfășoară activitatea întreprinderea mamă, filialele și sucursalele importante vor fi reprezentate, și ținând seama și de nevoia de a implica autorități de supraveghere din țări terțe, în măsura în care este rezonabil și posibil; ar trebui să se acorde o atenție deosebită provocărilor cu care se confruntă autoritățile de supraveghere în economiile aflate în dezvoltare rapidă; pentru a realiza integrarea operațională, autoritatea de supraveghere de consolidare trebuie să conducă toate procesele din cadrul colegiului, adică să fie punctul central de contact pentru grupul financiar și să asigure delegarea adecvată a sarcinilor și a responsabilităților în cadrul colegiului;
- c) colegiile vor fi prezidate în mod normal de autoritatea de supraveghere de consolidare din statul membru în care se află administrația centrală sau principalul birou din Uniunea Europeană al grupurilor sau al holdingurilor financiare transfrontaliere; autoritatea de supraveghere de consolidare asigură secretariatului localurile și personalul necesare;
- d) garantarea colectării, a schimbului și a accesului la informațiile relevante între membrii colegiului și între toate autoritățile de supraveghere implicate în UE și sprijinirea măsurilor necesare pentru a maximiza schimburile de informații cu autoritățile de supraveghere din țări terțe;
- e) colegiile vor decide, dacă este cazul, pe baza unui sistem de vot cu majoritate calificată (VMC) bazat pe principii și obiective care să asigure coerența, un tratament echitabil și adecvat și condiții egale de concurență.

Joi, 9 octombrie 2008

3.2. Configurația supravegherii la nivelul UE: comitetele Lamfalussy de nivelul 3:

- a) adoptarea, până la 31 decembrie 2008, a unei reglementări care să consolideze și să clarifice statutul și responsabilitatea comitetelor Lamfalussy de nivelul 3, acordând comitetelor de nivelul 3 un statut juridic pe măsura îndatoririlor lor și care să coordoneze și să organizeze acțiunea autorităților de supraveghere din diferite sectoare, să consolideze activitatea acestora și să asigure necesarul de personal și resursele adecvate;
- b) pe lângă misiunea de acordare de consultanță, comitetele Lamfalussy de nivelul 3 vor primi, de asemenea, sarcina (împreună cu instrumentele și resursele corespunzătoare) de a asigura și de a promova activ convergența activităților de supraveghere și egalitatea condițiilor de punere în aplicare și de asigurare a respectării legislației UE; autoritățile naționale de supraveghere ar trebui să se angajeze să îndeplinească sarcinile și deciziile comitetelor Lamfalussy de nivelul 3; acest lucru ar trebui inclus în mandatele autorităților naționale de supraveghere, iar mandatele acestora ar trebui armonizate mai bine;
- c) comitetele Lamfalussy de nivelul 3 ar trebui să prezinte un plan de lucru anual; Parlamentul, Consiliul și Comisia ar trebui să aprobe planurile și rapoartele anuale de lucru ale comitetelor;
- d) comitetele Lamfalussy de nivelul 3 pot adopta decizii pe baza unui sistem de voturi cu majoritate calificată just și adecvat, care să ia în considerare dimensiunea relativă a sectorului financiar și PIB-ul fiecărui stat membru, precum și importanța sistemică a sectorului financiar pentru statele membre; o astfel de procedură ar trebui elaborată atât la adoptarea deciziilor privind aspecte legate de convergența activităților de supraveghere, cât și a avizelor adresate Comisiei cu privire la legislație și reglementare;
- e) comitetele Lamfalussy de nivelul 3 ar trebui:
 - i) să elaboreze proceduri pentru transmiterea datelor în situațiile cu caracter transfrontalier;
 - ii) să emită recomandări privind aspecte specifice (macro) practicii din domeniul supravegherii;
 - iii) să emită orientări pentru a asigura coerența și a organiza practicile de supraveghere ale colegiilor;
 - iv) să dezvolte proceduri pentru a media conflictele care ar putea apărea între membrii unui colegiu;
 - v) să definească standarde comune de raportare și cerințe privind transmiterea datelor pentru grupuri, de preferință într-un format polivalent, precum XBRL (Extensible Business Reporting Language);
 - vi) să reprezinte UE în cadrul instanțelor internaționale ale organelor sectoriale de supraveghere, precum Organizația Internațională a Comisiilor Valorilor Mobiliare;
 - vii) să instituie un proces de revizuire periodică a fiecărui colegiu de către o comisie, pentru a asigura convergența între procedurile colegiilor; această comisie de revizuire ar trebui instituită ca grup mixt al comitetelor Lamfalussy de nivelul 3 și CSB, acesta din urmă aducând perspectiva macroprudențială care este crucială pentru a asigura o cooperare strânsă între autoritățile de supraveghere și băncile centrale și pentru a gestiona eficient situațiile de criză;
- f) președinții comitetelor Lamfalussy de nivelul 3 ar trebui să se reunească în mod periodic pentru a consolida cooperarea intersectorială și coerența celor trei comitete Lamfalussy de nivelul 3; în măsura în care este posibil, se impune recurgerea la un proces de mediere pentru soluționarea litigiilor în primă instanță prin intermediul mediatorului (mediatorilor) desemnat (desemnați) de comun acord de către părțile în litigiu. În lipsa unui mediator de acest tip, ar trebui să se atribuie unui grup compus din președinții comitetelor Lamfalussy de nivelul 3, cu un președinte și un vice-președinte independenți, competențele juridice necesare pentru a juca un rol de mediere și, dacă este cazul, posibilitatea de a interveni pentru soluționarea litigiilor dintre autoritățile de supraveghere în cadrul structurii colegiilor și comitetelor sectoriale Lamfalussy de nivelul 3. Președintele și vice-președintele acestui grup de coordonare a comitetelor Lamfalussy de nivelul 3 ar trebui numiți de către Comisie și aprobați de către Parlament pentru un mandat de cinci ani;
- g) împreună, aceștia ar trebui:
 - i) să coordoneze activitatea comitetelor Lamfalussy de nivelul 3;
 - ii) să transmită date și a statistici comune;

Joi, 9 octombrie 2008

- iii) să coopereze cu CSB și BCE în scopul coordonării în ceea ce privește problematica stabilității financiare;
 - iv) să instituie, dacă este cazul, modalități adecvate de abordare a conflictelor care ar putea apărea între autoritățile de supraveghere naționale și/sau sectoriale care participă la colegii sau între comitetele Lamfalussy de nivelul 3;
 - v) să promoveze o viitoare cultură europeană a supravegherii care să fie puternică și durabilă și care să permită îmbunătățirea integrării și a coordonării intersectoriale și transfrontaliere;
- h) să dezvolte o arhitectură a sistemului de supraveghere care să fie puternică și durabilă și care să permită îmbunătățirea integrării și a coordonării intersectoriale și transfrontaliere;

3.3. Aranjamente privind stabilitatea financiară la nivelul UE:

- a) adoptarea, până la 31 decembrie 2008, a unei propuneri care să impună aranjamente pentru controlul stabilității financiare la nivelul UE; aceste aranjamente ar trebui să garanteze o colectare și o analiză eficiente ale informațiilor micro și macroprudențiale pentru identificarea din timp a riscurilor potențiale la adresa stabilității financiare, integrate în activitatea globală privind stabilitatea financiară; aranjamentele respective ar trebui să permită autorităților de supraveghere a UE și băncilor centrale să reacționeze rapid și să instituie o forță de reacție rapidă în situații de criză care au un impact sistemic asupra Uniunii Europene;
- b) aranjamentele de control ar trebui să vizeze în primul rând consolidarea legăturilor orizontale dintre politica macroeconomică și supravegherea piețelor financiare; în acest sens, este necesară consolidarea rolului BCE; ar trebui dezvoltate proceduri de cooperare și partajare a informațiilor între comitetele Lamfalussy de nivelul 3 și SEBC/CSB;
- c) aspectele specifice care trebuie abordate ar trebui să cuprindă:
 - i) instituirea unui sistem adecvat de colectare și schimb de date privind supravegherea;
 - ii) analizarea și detalierea acestor date;
 - iii) elaborarea procedurilor pentru transmiterea și colectarea datelor confidențiale;
 - iv) transmiterea unor semnale de avertizare timpurie în legătură cu dinamicele care pot pune în pericol stabilitatea sistemului financiar;
 - v) mecanisme de reacție rapidă în cazul unei amenințări la adresa stabilității financiare;
 - vi) reprezentarea Uniunii Europene în cadrul organismelor internaționale ale autorităților de supraveghere, precum Forumul pentru stabilitate financiară și identificarea unui interlocutor la nivelul UE pentru autoritățile de supraveghere din alte regiuni ale lumii.

Împreună pentru sănătate: O abordare strategică pentru UE 2008-2013

P6_TA(2008)0477

Rezoluția Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la „Împreună pentru sănătate: O abordare strategică pentru UE 2008-2013” (2008/2115(INI))

(2010/C 9 E/10)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 152 și articolele 163-173 din Tratatul CE,
- având în vedere Cartea albă a Comisiei din 23 octombrie 2007 intitulată „Împreună pentru sănătate: O abordare strategică pentru UE 2008-2013” (COM(2007)0630),

Joi, 9 octombrie 2008

- având în vedere Concluziile Consiliului din 5-6 decembrie 2007 privind Cartea albă intitulată „Împreună pentru sănătate: o abordare strategică pentru UE 2008-2013”,
- având în vedere opinia Comitetului Regiunilor din 9 aprilie 2008 privind Cartea albă intitulată „Împreună pentru sănătate: o abordare strategică pentru UE 2008-2013” ⁽¹⁾,
- având în vedere Decizia nr. 1350/2007/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 de stabilire a unui al doilea program de acțiune comunitară în domeniul sănătății (2008-2013) ⁽²⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 1-2 iunie 2006 privind valorile și principiile comune ale sistemelor de sănătate din Uniunea Europeană ⁽³⁾,
- având în vedere Decizia 2004/513/CE a Consiliului din 2 iunie 2004 privind încheierea Convenției-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății pentru controlul tutunului ⁽⁴⁾,
- având în vedere Concluziile Consiliului din 1-2 iunie 2006 privind sănătatea femeilor ⁽⁵⁾,
- având în vedere cel de-al șaptelea program cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare, de dezvoltare tehnologică și demonstrative (2007-2013) ⁽⁶⁾,
- având în vedere Cartea albă a Comisiei din 30 mai 2007 intitulată „Strategie pentru Europa privind problemele de sănătate legate de alimentație, excesul de greutate și obezitate” (COM(2007)0279),
- având în vedere Rezoluția sa din 6 iulie 2006 referitoare la protecția lucrătorilor europeni din domeniul medical împotriva infecțiilor transmise prin sânge, din cauza rănilor provocate prin înțepare cu ace ⁽⁷⁾,
- având în vedere orientările Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) expuse în strategia cadru privind „Sănătatea pentru toți în secolul 21”,
- având în vedere rezoluția sa din 22 aprilie 2008 referitoare la donarea și transplantul de organe: Acțiuni politice la nivelul Uniunii Europene ⁽⁸⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 10 aprilie 2008 referitoare la combaterea cancerului în Uniunea Europeană extinsă ⁽⁹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 15 ianuarie 2008 referitoare la strategia comunitară 2007-2012 privind sănătatea și siguranța la locul de muncă ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 12 iulie 2007 referitoare la acțiunile de combatere a bolilor cardiovasculare ⁽¹¹⁾,
- având în vedere rezoluția sa din 6 septembrie 2006 referitoare la îmbunătățirea sănătății mintale a populației: Către o strategie privind sănătatea mintală pentru Uniunea Europeană ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ JO C 172, 5.7.2008, p. 41.

⁽²⁾ JO L 301, 20.11.2007, p. 3.

⁽³⁾ JO C 146, 22.6.2006, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 213, 15.6.2004, p. 8.

⁽⁵⁾ JO C 146, 22.6.2006, p. 4.

⁽⁶⁾ Decizia nr. 1982/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 Decembrie 2006 (JO L 412, 30.12.2006, p. 1).

⁽⁷⁾ JO C 303E, 13.12.2006, p. 754.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0130.

⁽⁹⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0121.

⁽¹⁰⁾ Texte adoptate, P6_TA(2008)0009.

⁽¹¹⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 561.

⁽¹²⁾ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 148.

Joi, 9 octombrie 2008

- având în vedere rezoluția sa din 23 februarie 2005 referitoare la planul de acțiune european pentru mediu și sănătate 2004-2010 ⁽¹⁾,
 - având în vedere Declarația sa din 27 aprilie 2006 privind diabetul ⁽²⁾,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară și avizele Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale și Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A6-0350/2008),
- A. întrucât sănătatea reprezintă unul dintre lucrurile cele mai de preț, întrucât țelul nostru este sănătatea pentru toți și întrucât trebuie să garantăm un nivel ridicat de sănătate;
- B. întrucât articolul 21 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene condamnă, printre altele, toate discriminările care au la bază criteriul genului, al rasei, al culorii, al originilor etnice sau sociale și articolul 35 prevede că toate lumea are dreptul să acesedă la sistemul de prevenire în domeniul sănătății și să beneficieze de îngrijiri medicale, precum și faptul că se asigură un nivel ridicat al protecției sănătății;
- C. întrucât efectul pozitiv al evoluțiilor din domeniul sănătății este faptul că din ce în ce mai mulți oameni trăiesc din ce în ce mai mult;
- D. întrucât incidența tot mai mare a cancerului, a diabetului, a afecțiunilor cardiovasculare, a bolilor reumatice, a tulburărilor mintale, a problemelor legate atât de excesul de greutate și obezitate, cât și de subnutriție și alimentație necorespunzătoare și a HIV/SIDA, calitatea slabă a mediului înconjurător și reapariția anumitor afecțiuni asociate cu inegalitățile sociale din ce în ce mai mari, precum și noile provocări pun tot mai mult în pericol sănătatea în Uniunea Europeană și în afara acesteia, ducând astfel la sporirea nevoii de prevenire, de servicii de asistență medicală și îngrijire formale și informale, precum și a celei de refacere în urma maladiilor;
- E. întrucât noile posibile pericole, de dimensiuni transnaționale, pentru sănătate ca de exemplu, pandemiile, noile forme de maladii transmisibile, maladiile tropicale și terorismul biologic și consecințele schimbărilor climatice și ale globalizării, în special asupra apei, alimentației, sărăciei crescânde și a migrației, precum și pericolele actuale, precum poluarea mediului, devin din ce în ce mai grave;
- F. întrucât sistemele solidare de sănătate reprezintă un element esențial al modelului social european, iar serviciile sociale și de sănătate de interes general sunt investite cu o misiune de interes general, aducând astfel o contribuție majoră la justiția socială și la coeziunea socială;
- G. întrucât îmbătrânirea populației modifică graficul incidenței diferitelor boli ducând astfel la o sporire a nevoii de servicii de asistență medicală și îngrijire formale și informale și punând sub presiune capacitatea de susținere a sistemelor de sănătate și întrucât în această situație trebuie acordată o atenție deosebită sprijinului pentru cercetare și inovare, atât de către sectorul public, cât și de către cel privat și întrucât sunt necesare politici solide care să ofere sprijin pentru primele etape ale vieții, în mod deosebit în unele state membre;
- H. întrucât între statele membre și în interiorul acestora există mari discrepanțe în domeniul asistenței medicale;
- I. întrucât cetățenii așteaptă acțiuni concertate și eficiente în domeniul sănătății;
- J. întrucât trebuie respectate, în același timp, competențele statelor membre în domeniul sănătății și libertatea lor de a decide ce tip de servicii de sănătate consideră că sunt potrivite, în strictă conformitate cu principiul subsidiarității, respectând inclusiv diferitele sisteme de administrare și abordările specifice alese de statele membre pentru a integra furnizarea de servicii publice și private de asistență medicală;
- K. întrucât în eventualitatea unor preocupări pe motive etice, rămâne de competența statelor membre de a decide dacă un anumit serviciu reprezintă sau nu un serviciu de sănătate;

⁽¹⁾ JO C 304 E, 1.12.2005, p. 264.

⁽²⁾ JO C 296 E, 6.12.2006, p. 273.

Joi, 9 octombrie 2008

- L. întrucât sănătatea și siguranța la locul de muncă este o ramură a sănătății în care UE are un mandat clar pentru a acționa;
- M. întrucât există sectoare în care statele membre nu pot acționa singure în mod eficient și întrucât UE s-a angajat să realizeze o politică de sănătate comună care să ofere valoare adăugată (de exemplu, schimbul de informații și bune practici);
- N. întrucât investițiile în domeniul sănătății sunt esențiale pentru dezvoltarea umană și au un impact indirect asupra diferitelor sectoare ale economiei;
- O. întrucât există o lipsă de claritate în legătură cu numărul diferitelor abordări și programe de lucru în domeniul sănătății;
- P. întrucât multe oportunități de prevenire a bolilor rămân neexplorate;
- Q. întrucât pe măsură ce rezistența la antibiotice crește, acestea devin din ce în ce mai nefolositoare, întrucât gradele de rezistență variază la nivelul UE, ca o consecință a diferitelor atitudini în ceea ce privește modul de utilizare și de controlare a antibioticelor (un consum de antibiotice de trei până la patru ori mai mare în unele state membre față de altele), întrucât rezistența la antibiotice este o problemă europeană, având în vedere că au loc mișcări frecvente ale populației, inclusiv în scopuri turistice, crescând astfel riscul răspândirii bacteriilor rezistente și, drept urmare, ar trebui monitorizată utilizarea necorespunzătoare a antibioticelor și încurajată utilizarea cu prudență a acestora, întrucât Centrul european de prevenire și control al bolilor (CEPCB) reprezintă agenția potrivită pentru a coordona aceste activități;
- R. întrucât 40 % din cheltuielile medicale sunt legate de moduri de viață nesănătoase (cauzate de consumul de alcool și tutun, de sedentarism și de o alimentație de proastă calitate);
- S. întrucât protecția eficientă a sănătății și siguranța la locul de muncă pot preveni accidentele profesionale, împiedica apariția bolilor profesionale și reduce numărul de persoane cu invaliditate permanentă din motive profesionale;
- T. întrucât Directiva 2004/37/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă ⁽¹⁾ nu protejează suficient cetățenii UE împotriva expunerii la substanțe toxice pentru reproducere la locul de muncă;
- U. întrucât subnutriția, care afectează un număr semnificativ de cetățeni ai UE, inclusiv aproximativ 40 % dintre pacienții din spitale și între 40 % și 80 % dintre persoanele în vârstă din centrele de îngrijire, costă sistemele de asistență medicală europene sume similare cu cele necesitate de problema obezității și a excesului de greutate;
- V. întrucât sănătatea nu este influențată numai de alcool, tutun, sedentarism, alimentație și alți factori externi similari, ar trebui acordată o mai mare atenție dimensiunilor psihosomatice ale multor afecțiuni și cauzelor mai profunde care duc la creșterea numărului de persoane afectate de depresie și de alte tulburări mintale;
- W. întrucât statele membre ar trebui să promoveze în continuare asistența acordată persoanelor care suferă de afecțiuni cronice și/sau au un handicap, pentru a le permite acestora să se integreze în societate în cel mai înalt grad posibil;
- X. întrucât în multe state membre, cererea tot mai mare de servicii de asistență medicală creează necesitatea urgentă de a întreprinde măsuri active de recrutare și reținere a personalului medico-sanitar, precum și de a furniza servicii pentru a sprijini rudele și prietenii care acordă îngrijire neremunerată celor aflați în întreținere;
- Y. întrucât, în cadrul strategiei UE privind sănătatea, ar trebui acordată mai multă atenție îngrijirii pe termen lung cu ajutorul noilor tehnologii, îngrijirii acordate persoanelor care suferă de boli cronice și serviciilor de îngrijire la domiciliu pentru persoanele în vârstă și persoanele cu handicap fizic sau mental, precum și serviciilor pentru persoanele care le îngrijesc și întrucât, în acest context, ar trebui create sinergii între serviciile de sănătate și cele sociale,

⁽¹⁾ JO L 158, 30.4.2004, p. 50. Versiune corectată în JO L 229, 29.6.2004, p. 23.

Joi, 9 octombrie 2008

1. salută Cartea albă a Comisiei, menționată mai sus, referitoare la o strategie UE în domeniul sănătății pentru perioada 2008-2013 și susține valorile, principiile, obiectivele strategice și acțiunile specifice menționate în aceasta;
2. invită Comisia să revizuiască activitatea existentă în domeniul sănătății pentru a determina ce tip de activitate conferă valoare Comunității și statelor membre; ca parte a acestei activități solicită Comisiei să determine care metode și practici de lucru optimizează activitatea statelor membre în domeniul sănătății și care ar trebui să fie mai bine coordonate;
3. consideră că, ținând cont de existența a noi pericole pentru sănătate, se impune necesitatea de a considera sănătatea ca o chestiune politică fundamentală în Tratatul de la Lisabona, ceea ce include nevoia de a oferi cetățenilor accesul la asistență medicală decentă de cea mai înaltă calitate posibilă, pentru a garanta o mână de lucru sănătoasă și competitivă;
4. deplânge faptul că în Cartea albă nu se stabilesc obiective specifice cuantificabile și măsurabile, a căror realizare ar putea avea rezultate tangibile și recomandă adoptarea unor astfel de obiective;
5. subliniază faptul că asistența medicală trebuie sprijinită prin politici eficiente în toate domeniile și la toate nivelurile în statele membre și în UE („Sănătatea în toate politicile”) și la nivel mondial;
6. subliniază importanța majoră a recunoașterii dreptului bărbaților și femeilor de a hotărî într-o mai mare măsură în ceea ce privește propria sănătate și îngrijirile medicale de care beneficiază, precum și a dreptului copiilor la protecția deplină a sănătății, în numele valorilor generale ale universalității, egalității și solidarității;
7. observă că, potrivit OMS, afecțiunile cronice și în mod deosebit atacurile cerebrale și afecțiunile cardiace ajung progresiv din urmă bolile infecțioase;
8. recomandă, ca parte a eforturilor de prevenire a maladiilor, adoptarea pe scară largă a practicii realizării studiilor de impact asupra sănătății, întrucât impactul asupra sănătății umane al deciziilor organismelor cu putere decizională la diferite niveluri, inclusiv la cel al autorităților locale și regionale și la cel al parlamentelor naționale, este măsurabil;
9. subliniază că planurile de acțiune ar trebui să punteze, în special, cauzele anumitor maladii și necesitatea reducerii și prevenirii epidemiilor și pandemiilor; subliniază faptul că există și probleme legate de genul persoanei în cauză, cum ar fi cancerul de prostată, în cazul bărbaților și cancerul de col uterin la femei și că ar trebui dezvoltate politici specifice în această privință;
10. recomandă extinderea mandatului CEPCB și la bolile netransmisibile;
11. propune Comisiei să-și fixeze ca obiectiv prioritar reducerea nedreptăților din domeniul sănătății care pot fi evitate și a diferențelor dintre statele membre și în interiorul acestora, precum și dintre diferite categorii sociale și segmente ale populației, inclusiv în rândul bărbaților și al persoanelor cu probleme psihice; pe deasupra, solicită statelor membre să pună în aplicare pe deplin legislația comunitară de acest tip, cum ar fi Directiva privind transparența⁽¹⁾;
12. accentuează ideea că printre acțiunile menite să reducă nedreptățile din domeniul sănătății ar trebui incluse promovarea specifică, educația publică și programele de prevenire;
13. consideră că eforturile de prevenire a bolilor și campaniile de vaccinare, atunci când există produse eficiente, ar trebui accelerate semnificativ; prin urmare, îndeamnă Comisia să elaboreze un plan ambițios de acțiuni de prevenire pentru întreaga perioadă de 5 ani; consideră că cheltuielile în domeniul sănătății, în special pentru prevenirea și diagnosticarea timpurie a bolilor, nu reprezintă numai un cost, ci și o investiție care ar putea fi evaluată după criteriul ani de viață sănătoasă, indicatorul structural de la Lisabona;
14. subliniază faptul că sănătatea reprezintă o stare de bine generală din punct de vedere fizic, mintal și social, și nu simpla absență a unei boli sau a unei infirmități;

(1) Directiva 89/105/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind transparența măsurilor care reglementează stabilirea prețurilor medicamentelor de uz uman și includerea acestora în domeniul de aplicare al sistemelor naționale de asigurări de sănătate (JO L 40, 11.2.1989, p. 8).

Joi, 9 octombrie 2008

15. accentuează faptul că accesul la informații de încredere, independente și comparabile, despre comportamentele sănătoase, despre boli și opțiunile de tratamente reprezintă o cerință preliminară pentru o strategie eficientă de prevenire a bolilor;
16. accentuează faptul că dorința de a preveni bolile nu trebuie să conducă la un climat social care să împiedice nașterea copiilor cu boli cronice sau handicapuri; solicită Comisiei să promoveze acordarea de asistență concretă pentru părinții copiilor cu boli cronice și/sau cu handicap;
17. subliniază, în plus, că pentru a promova investițiile în sănătate, este vital să se măsoare eficiența investițiilor efectuate până în prezent și să se publice constatările;
18. subliniază importanța desfășurării unor programe bine organizate, cuprinzătoare și eficiente de depistare a bolilor pentru a facilita descoperirea timpurie și tratamentul imediat al bolilor, reducându-se astfel mortalitatea și morbiditatea asociate;
19. consideră că drepturile cetățenilor de a avea acces la servicii medicale și responsabilitatea acestora în ceea ce privește propria sănătate ar trebui să fie fundamentale, având în vedere că Uniunea Europeană impune standarde înalte în ceea ce privește sănătatea și siguranța alimentară și solicită continuarea investițiilor în cercetare în domeniul informării cu privire la sănătate, pentru a identifica strategiile cele mai adecvate de abordare a acestei probleme în cadrul diferitelor grupuri ale populației; încurajează toate categoriile sociale să ducă o viață sănătoasă;
20. subliniază faptul că conceptul de „viață sănătoasă” (și anume o alimentație sănătoasă, lipsa abuzului de droguri și o activitate fizică suficientă) trebuie completat cu o dimensiune psihosocială (și anume o abordare echilibrată față de muncă și viața de familie); precizează faptul că un stil de viață sănătos include o bună sănătate mintală și fizică și că aceștia reprezintă, de asemenea, factori importanți pentru menținerea unei economii competitive;
21. așteaptă din partea Comisiei să acorde o atenție deosebită durabilității sistemelor de sănătate precum și, în acest context, rolului și responsabilității industriei farmaceutice;
22. salută intenția Comisiei de a stabili un set de valori de sănătate fundamentale, de a înființa un sistem de indicatori de sănătate (la nivel național și sub-național) și de a promova programe de educație sanitară și programe destinate prevenirii problemelor de sănătate;
23. subliniază că interdicția de a transforma corpul uman și părțile acestuia în sursă de câștig financiar, după cum se menționează la articolul 3 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, ar trebui considerată drept un principiu director în domeniul sănătății, în special în domeniul donării și transplantului de celule, de țesuturi și de organe;
24. Salută intenția Comisiei, în spiritul ideii „sănătate pentru toți”, de promovare a sănătății și de prevenire a bolilor în rândul tuturor categoriilor de vârstă; subliniază necesitatea de a evidenția problemele de sănătate esențiale, cum ar fi alimentația, obezitatea, malnutriția, activitatea fizică, consumul de alcool, droguri și tutun și riscurile de mediu, inclusiv la locul de muncă și acasă, în conformitate cu principiul egalității între bărbați și femei, și oferind sprijin pentru o îmbătrânire lipsită de boli și reducând povara bolilor cronice;
25. îndeamnă Comisia să abordeze în mod mai general nutriția și să considere malnutriția, împreună cu obezitatea, o prioritate cheie în domeniul sănătății și să le includă, ori de câte ori este posibil, în cercetarea, educația și inițiativele de promovare a sănătății cu finanțare comunitară și în parteneriatele la nivelul UE;
26. solicită Comisiei și statelor membre să colaboreze în cadrul strategiei UE privind sănătatea în vederea elaborării unor orientări vizând o definiție comună a handicapului, care ar putea include persoanele suferind de boli cronice sau cancer și, în acest timp, solicită statelor membre care nu au procedat astfel să acționeze cât mai rapid cu putință pentru a include aceste persoane în definiția națională a handicapului;
27. în plus, solicită să se acorde prioritate asigurării accesului egal al persoanelor cu handicap la îngrijiri medicale și acordării de finanțare care să reflecte această preocupare prioritară;

Joi, 9 octombrie 2008

28. solicită să se ia măsuri eficiente pentru combaterea rezistenței la antibiotice, inclusiv măsuri care să garanteze că antibioticele sunt vândute doar cu prescripție medicală, orientări care să conducă la scăderea numărului de prescrieri de antibiotice pentru a limita prescrierea de antibiotice la cazurile în care folosirea lor este cu adevărat necesară, eforturi de a îmbunătăți testele marker pentru a încuraja o utilizare mai precaută a antibioticelor și, unde este cazul, coduri de igienă; solicită să se acorde o atenție specială bacteriei *Staphylococcus aureus* rezistent la meticilină (MRSA); relevă faptul că Centrul european pentru prevenire și control al bolilor ar trebui să monitorizeze și să evalueze aplicarea orientărilor și a codurilor;

29. atrage atenția Comisiei și statelor membre asupra necesității de a sprijini cercetarea și promovarea prevenirii, diagnosticării timpurii și a tratamentului potrivit pentru bolile cronice, pentru a asigura bunăstarea și calitatea vieții persoanelor aflate în suferință;

30. recunoaște rolul extrem de important al îngrijitorilor în cadrul sistemului de sănătate și al serviciilor medicale și, prin urmare, solicită să se acorde atenție politicilor care îi sprijină pe îngrijitori și care protejează sănătatea acestora, precum și sănătatea celor pe care aceștia îi îngrijesc;

31. constată că, pentru a facilita mobilitatea personalului medico-sanitar și a asigura siguranța pacienților în întreaga UE, schimbul de informații dintre statele membre și organismele acestora de reglementare a personalului medico-sanitar este esențial;

32. solicită, în cadrul strategiei UE privind sănătatea, schimburi mai eficiente de cele mai bune practici în UE, în toate domeniile asistenței medicale, în special în ceea ce privește programele de depistare, diagnostic și tratament al bolilor grave precum cancerul;

33. consideră că UE ar trebui să ia măsuri suplimentare pentru a proteja personalul medico-sanitar de accidente și vătămări la locul de muncă, în cazurile în care necesitatea măsurilor este demonstrată din punct de vedere științific sau medical;

34. îndeamnă Comisia să includă substanțele toxice pentru reproducere în viitoarea sa propunere de modificare a Directivei 2004/37/CE;

35. susține acțiunile recomandate în rezoluția mai sus-menționată din 15 ianuarie 2008 și îndeamnă Comisia să respecte avizul Parlamentului, să ia măsurile recomandate și să propună inițiativele necesare, care ar trebui să cuprindă:

— fixarea obiectivelor de reducere a bolilor profesionale;

— o propunere de directivă privind problemele osteomusculare;

— o propunere de revizuire a Directivei 2004/37/CE;

— măsuri de rezolvare a problemei violenței din partea terților, care ia amploare tot mai mare;

36. regretă că, în ciuda cererilor repetate și specifice ale Parlamentului, Comisia nu a propus încă modificarea Directivei 2000/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți biologici la locul de muncă ⁽¹⁾ în vederea contracarării riscurilor grave suportate de personalul medical care lucrează cu ace și obiecte medicale tăioase; solicită Comisiei să accelereze finalizarea evaluării de impact prin intermediul licitației (2007/S 139-171103) și solicită adoptarea unei modificări corespunzătoare cu mult timp înaintea încheierii legislației în curs, în conformitate cu rezoluția mai sus-menționată din 6 iulie 2006;

37. consideră că aplicarea deficitară a legislației comunitare în materie de mediu are, de asemenea, un impact negativ asupra stării de sănătate a cetățenilor UE;

38. subliniază faptul că, în anumite situații, cetățenii UE se confruntă cu probleme de sănătate cum ar fi poluarea aerului, care reprezintă o amenințare considerabilă la adresa sănătății și care afectează dezvoltarea corespunzătoare a copiilor, reducând speranța de viață în UE ⁽²⁾;

⁽¹⁾ JO L 262, 17.10.2000, p. 21.

⁽²⁾ „Mediul înconjurător în Europa: a patra evaluare” — Agenția Europeană de Mediu (10 octombrie 2007).

Joi, 9 octombrie 2008

39. consideră că măsurile de promovare a unui mod de viață sănătos în familii, în școli, în spitale, în centrele de îngrijire, la locul de muncă și în locurile de agrement sunt esențiale pentru succesul acțiunilor de prevenire a bolilor și pentru o bună sănătate mintală; recunoaște că familia este de o importanță vitală în stabilirea unui model de „mod de viață sănătos”, care este adesea reprodus mai târziu în viață;
40. aduce în atenția Comisiei și a statelor membre articolul 3 al Convenției ONU privind drepturile copilului, care solicită organelor legislative să se preocupe în mod fundamental de interesele copiilor, o modalitate de realizare a acestui lucru fiind elaborarea de prevederi privind concediul de maternitate și cel parental, protecția sănătății și accesul la serviciile de sănătate în timpul maternității, ținând seama mai ales de efectele prezenței și afecțiunii părinților și de cele ale alăptatului asupra dezvoltării fizice și mentale a sugarului;
41. subliniază necesitatea îmbunătățirii sistemului de îngrijiri medicale și a informării femeilor însărcinate și care alăptează, asupra riscurilor consumului de alcool, de droguri sau a fumatului în timpul sarcinii și alăptării;
42. subliniază necesitatea creșterii nivelului de cunoștințe în rândul publicului privind sănătatea reproductivă și sexuală, pentru a preveni sarcinile nedorite și transmiterea bolilor sexuale, precum și reducerea problemelor sociale și de sănătate provocate de infertilitate;
43. sprijină acțiunile specifice pe tipuri de boli și consideră că, pentru a fi mai eficiente, trebuie găsite metode de lucru și o organizare adecvate, în vederea îmbunătățirii cooperării interinstituționale;
44. solicită Comisiei și statelor membre să considere că participarea la integrarea politicilor sociale și de sănătate (furnizarea de servicii de sănătate relevante pe plan social) ar putea contribui la o abordare modernă a promovării și protecției sănătății, în special pentru categoriile cele mai vulnerabile ale populației, cum ar fi copiii mici și alte persoane care nu sunt independente;
45. consideră că UE ar trebui să își concentreze din ce în ce mai mult eforturile sale legate de programele de cercetare asupra unor categorii de pacienți importante, dar adesea neglijate, cum ar fi persoanele cu probleme de sănătate mintală și bărbații;
46. invită Comisia și statele membre să cerceteze în continuare, în cadrul acestei strategii, sinergiile dintre cercetarea științifică și tehnologică, în special în ceea ce privește noile tipuri de cercetare în acele domenii medicale care sunt în prezent subfinanțate, pe de o parte, și dezvoltarea unor noi sectoare medicale și terapii, pe de altă parte, pentru a permite accesul tuturor la aceste terapii, deoarece acestea pot avea un impact foarte benefic asupra stării de sănătate a cetățenilor UE și pot spori eficiența sistemului;
47. salută abordarea propusă de către Comisie pentru combaterea eficientă a contrafacerii de medicamente și încurajează Comisia să promoveze ideea unei convenții pe această temă sau anexarea unui protocol adițional la Convenția ONU împotriva criminalității organizate transnaționale (Convenția de la Palermo);
48. solicită Comisiei și statelor membre să înființeze de centre de excelență pentru fiecare grup de boli importante, care să servească drept punct de referință, informare și orientare pentru pacienți și familiile acestora, pentru doctori, personalul medical, pentru domeniul în sine și pentru alte persoane;
49. subliniază că, în multe state membre, autoritățile locale și regionale de sănătate sunt adesea responsabile pentru planificarea, gestionarea, funcționarea și dezvoltarea sectorului sanitar și poartă, de asemenea, în multe cazuri, răspunderea financiară pentru acest sector, dispunând de o cunoaștere și o înțelegere profunde ale sectorului sanitar, fiind parteneri esențiali la elaborarea și implementarea politicii în domeniul sănătății;
50. solicită Comisiei și statelor membre să țină seama de impactul pozitiv recunoscut al curelor termale în perioada de convalescență și în ceea ce privește menținerea sănătății umane;
51. solicită Comisiei să sprijine dezvoltarea e-sănătății, a noilor tehnologii sanitare și a inovațiilor de dispozitive medicale centrate pe nevoile utilizatorilor;

Joi, 9 octombrie 2008

52. salută propunerea Comisiei de a înființa un mecanism de cooperare structurată la nivelul UE și de a stabili o cooperare mai strânsă cu părțile implicate, cu participarea societății civile; accentuează necesitatea de a include organizațiile patronale și salariale în acest parteneriat;
53. solicită statelor membre, împreună cu autoritățile regionale și locale, să folosească mecanisme de cooperare pentru a îmbunătăți schimbul de bune practici; solicită Comisiei să aibă o atitudine proactivă în realizarea de orientări și recomandări bazate pe astfel de bune practici;
54. este de acord cu faptul că măsurile luate în conformitate cu Strategia trebuie susținute prin instrumentele financiare existente până la finele cadrului financiar actual (2007-2013), fără consecințe bugetare suplimentare;
55. solicită Comisiei să recomande statelor membre să includă prioritățile ce trebuie urmate în cadrul altor proiecte, care nu se limitează la domeniul sănătății publice, atunci când formulează strategiile naționale de sănătate;
56. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.
-

Joi, 9 octombrie 2008

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

PARLAMENTUL EUROPEAN

Parteneriatul pentru comunicarea privind Europa

P6_TA(2008)0463

**Decizia Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la aprobarea declarației comune
privind Parteneriatul pentru comunicarea privind Europa (2007/2222(ACI))**

(2010/C 9 E/11)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 255 din Tratatul CE,
 - având în vedere Rezoluția sa din 13 martie 2002 referitoare la Comunicarea Comisiei privind un nou cadru de cooperare privind activități legate de politica de informare și comunicare a Uniunii Europene ⁽¹⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 10 aprilie 2003 privind strategia de informare și comunicare pentru Uniunea Europeană ⁽²⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 12 mai 2005 privind aplicarea strategiei de informare și de comunicare a Uniunii Europene ⁽³⁾,
 - având în vedere Rezoluția sa din 16 noiembrie 2006 referitoare la Cartea albă privind politica europeană de comunicare ⁽⁴⁾,
 - având în vedere decizia Conferinței președinților din 25 septembrie 2008,
 - având în vedere propunerea de declarație comună privind Parteneriatul pentru comunicarea privind Europa,
 - având în vedere articolul 120 alineatul (1) și articolul 43 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale (A6-0372/2008),
- A. întrucât comunicarea reprezintă un element important atât al democrației reprezentative, cât și al democrației participative;
- B. întrucât unul dintre punctele forte ale democrației UE este legat de structurile de comunicare de la nivel european, care leagă instituțiile cu cetățenii;

⁽¹⁾ JO C 47 E, 27.2.2003, p. 400.⁽²⁾ JO C 64 E, 12.3.2004, p. 591.⁽³⁾ 3 JO C 92 E, 20.4.2006, p. 403.⁽⁴⁾ JO C 314 E, 21.12.2006, p. 369.

Joi, 9 octombrie 2008

- C. întrucât experiența câștigată la alegerile și referendumurile europene care au avut loc în trecut sugerează că este mai probabilă participarea persoanelor care dețin informații și care sunt interesate de aspectele legate de UE, în vreme ce probabilitatea participării în rândul persoanelor mai puțin informate și interesate este mai mică; întrucât acest fapt a fost încă o dată confirmat de cercetările efectuate în urma referendumului din Irlanda;
- D. întrucât comunicarea privind Uniunea Europeană necesită un angajament politic al instituțiilor UE și al statelor membre la toate nivelurile,
1. aprobă declarația comună despre parteneriatul pentru comunicarea privind Europa, anexată prezentei decizii, și hotărăște anexarea acestei declarații la Regulamentul său de procedură; solicită publicarea declarației în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie și anexa Consiliului și Comisiei.

ANEXĂ

PARTENERIATUL PENTRU COMUNICAREA PRIVIND EUROPA

Obiective și principii

1. Parlamentul European, Consiliul și Comisia Europeană acordă o importanță majoră îmbunătățirii comunicării cu privire la chestiuni legate de Uniunea Europeană pentru a permite cetățenilor europeni să își exercite dreptul de a participa la viața democratică a Uniunii, în cadrul căreia deciziile sunt luate în modul cel mai deschis posibil și cât mai aproape cu putință de cetățeni, respectând principiul pluralismului, al participării, al deschiderii și al transparenței.
2. Cele trei instituții doresc să încurajeze convergența de opinii cu privire la prioritățile de comunicare ale Uniunii Europene în ansamblu, să promoveze valoarea adăugată a unei abordări europene a comunicării cu privire la chestiuni legate de Uniunea Europeană, să faciliteze schimburile de informații și de cele mai bune practici și să dezvolte sinergii între instituții atunci când se desfășoară activități de comunicare care țin de aceste priorități, precum și să faciliteze cooperarea între instituții și statele membre, după caz.
3. Cele trei instituții recunosc necesitatea unui angajament politic al instituțiilor UE și al statelor membre, pentru a asigura comunicarea cu privire la Uniunea Europeană, precum și faptul că statelor membre le revine responsabilitatea de a comunica cu cetățenii în ceea ce privește UE.
4. Cele trei instituții consideră că activitățile de informare și comunicare cu privire la chestiuni europene ar trebui să ofere tuturor accesul la informații corecte și diverse referitoare la Uniunea Europeană și ar trebui să permită cetățenilor exercitarea dreptului de a își exprima opiniile și de a participa activ la dezbaterile publice cu privire la chestiuni legate de Uniunea Europeană.
5. Cele trei instituții promovează respectarea multilingvismului și a diversității culturale în cadrul punerii în aplicare a acțiunilor de informare și de comunicare.
6. Cele trei instituții și-au asumat angajamentul din punct de vedere politic să îndeplinească obiectivele menționate anterior. Acestea încurajează celelalte instituții și organe ale UE să sprijine eforturile depuse și să contribuie, dacă doresc acest lucru, la această abordare.

O abordare pe bază de parteneriat

7. Cele trei instituții recunosc importanța abordării provocării legate de comunicarea pe teme privind UE în cadrul unui parteneriat între statele membre și instituțiile UE, pentru a asigura, la un nivel corespunzător, comunicarea eficientă cu publicul cel mai larg posibil și informarea obiectivă a acestuia.

Cele trei instituții doresc să dezvolte sinergii cu autoritățile naționale, regionale și locale, precum și cu reprezentanți ai societății civile.

În acest scop, cele trei instituții ar dori să promoveze o abordare bazată pe un parteneriat pragmatic.

Joi, 9 octombrie 2008

8. În această privință, acestea reamintesc rolul-cheie jucat de Grupul interinstituțional pentru informare (GII), în calitate de cadru la nivel înalt care permite instituțiilor să încurajeze dezbaterile politice referitoare la activitățile de informare și de comunicare cu privire la UE, pentru a promova sinergia și complementaritatea. În acest scop, GII, prezidat în comun de reprezentanți ai Parlamentului European, ai Consiliului și ai Comisiei Europene și cu participarea Comitetului Regiunilor și a Comitetului Economic și Social European în calitate de observatori, se reunește, în principiu, de două ori pe an.

Un cadru pentru cooperare

Cele trei instituții intenționează să coopereze având ca bază următoarele:

9. Cele trei instituții vor identifica anual, în cadrul GII, un număr limitat de priorități comune de comunicare, respectând, în același timp, responsabilitatea individuală a fiecărei instituții UE și a fiecărui stat membru pentru propriile sale strategii și priorități de comunicare.

10. Aceste priorități se vor baza pe prioritățile de comunicare identificate de instituțiile și organele UE în conformitate cu procedurile lor interne și vor completa, după caz, opiniile și eforturile strategice ale statelor membre în acest domeniu, luând în considerare așteptările cetățenilor.

11. Cele trei instituții și statele membre vor lua măsuri pentru a promova sprijinul corespunzător pentru a asigura comunicarea privind prioritățile identificate.

12. Serviciile responsabile de comunicare din statele membre și din instituțiile UE ar trebui să colaboreze strâns pentru a asigura punerea în aplicare cu succes a priorităților comune de comunicare, precum și a altor activități legate de comunicarea cu privire la UE, după caz pe baza unor acorduri administrative adecvate.

13. Instituțiile și statele membre sunt invitate să efectueze un schimb de informații cu privire la alte activități de comunicare referitoare la UE, în special cu privire la activitățile sectoriale de comunicare avute în vedere de către instituții și organe, atunci când au drept rezultat campanii de informare în statele membre.

14. Comisia este invitată să prezinte celorlalte instituții ale UE, la începutul fiecărui an, un raport cu privire la principalele progrese înregistrate în punerea în aplicare a priorităților comune de comunicare din anul precedent.

15. Prezenta declarație politică a fost semnată la data de [data].

Utilizarea de către Parlament a simbolurilor Uniunii (noul articol 202a din Regulamentul de procedură)

P6_TA(2008)0472

Decizia Parlamentului European din 9 octombrie 2008 privind introducerea, în Regulamentul de procedură al Parlamentului European, a unui nou articol 202a referitor la utilizarea de către Parlament a simbolurilor Uniunii (2007/2240(REG))

(2010/C 9 E/12)

Parlamentul European,

— având în vedere Rezoluția sa din 11 iulie 2007 privind convocarea Conferinței Interguvernamentale (CIG) ⁽¹⁾, în special punctul 23,

— având în vedere scrisoarea Președintelui din 12 septembrie 2007,

⁽¹⁾ JO C 175 E, 10.7.2008, p. 347.

Joi, 9 octombrie 2008

- având în vedere importanța simbolurilor pentru restabilirea legăturii dintre cetățeni și Uniunea Europeană și pentru construirea unei identități europene care să fie complementară identităților naționale ale statelor membre,
 - având în vedere faptul că simbolurile sunt utilizate de peste 30 de ani de toate instituțiile europene și au fost aprobate oficial de Consiliul European în 1985 ⁽¹⁾,
 - având în vedere articolele 201 și 202 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri constituționale (A6-0347/2008),
1. hotărăște să aducă Regulamentului său de procedură modificarea de mai jos;
 2. decide că această modificare intră în vigoare în ziua următoare adoptării sale;
 3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta decizie, spre informare, Consiliului și Comisiei.

TEXTUL ÎN VIGOARE

AMENDAMENTUL

Amendamentul 1

Regulamentul de procedură al Parlamentului European Titlul XIII — Dispoziții diverse — articolul 202a (nou)

Articolul 202a

Simbolurile Uniunii

(1) *Parlamentul recunoaște și adoptă următoarele simboluri ale Uniunii:*

- *drapelul care reprezintă un cerc cu douăsprezece stele aurii pe fond albastru;*
- *imnul care este extras din „Oda Bucuriei” din Simfonia a IX-a de Ludwig van Beethoven;*
- *deviza „Unită în diversitate”.*

(2) *Parlamentul sărbătorește Ziua Europei la 9 mai.*

(3) *Drapelul este arborat în toate incintele Parlamentului și cu ocazia evenimentelor oficiale. Acesta este prezent în toate sălile de reuniune ale Parlamentului.*

(4) *Imnul este interpretat la deschiderea fiecărei ședințe constitutive și cu ocazia altor ședințe solemne, în special pentru a saluta șefi de state sau de guverne sau pentru a întâmpina, după fiecare extindere, noii deputați.*

(5) *Deviza este reprodusă pe documentele oficiale ale Parlamentului.*

(6) *Biroul examinează alte moduri de utilizare a simbolurilor în cadrul Parlamentului. Biroul stabilește prevederi detaliate pentru punerea în aplicare a prezentului articol.*

⁽¹⁾ Consiliul European de la Milano din 28-29 iunie 1985.

Joi, 9 octombrie 2008

III

(Acte pregătitoare)

PARLAMENTUL EUROPEAN

Protocolul la Acordul CE/Elveția privind libera circulație a persoanelor (participarea Republicii Bulgaria și a României) ***

P6_TA(2008)0464

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Comunității Europene și a statelor membre ale acesteia, a unui Protocol la Acordul între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor în ceea ce privește participarea, în calitate de părți contractante, a Republicii Bulgaria și a României ca urmare a aderării acestora la Uniunea Europeană (9116/2008 — C6-0209/2008 — 2008/0080(AVC))

(2010/C 9 E/13)

(Procedura de aviz conform)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (9116/2008),
- având în vedere Protocolul la Acordul între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor, în ceea ce privește participarea, în calitate de părți contractante, a Republicii Bulgaria și a României ca urmare a aderării acestora la Uniunea Europeană (8689/2008),
- având în vedere Protocolul la Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor, în ceea ce privește participarea, în calitate de părți contractante, a Republicii Ceha, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace, ca urmare a aderării acestora la Uniunea Europeană ⁽¹⁾,
- având în vedere Acordul între Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de-o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor ⁽²⁾,
- având în vedere cererea de aviz conform prezentată de Consiliu în temeiul articolului 300 alineatul (3) al doilea paragraf coroborat cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf a doua teză și cu articolul 310 din Tratatul de instituire a Comunităților Europene (C6-0209/2008),
- având în vedere articolul 6 alineatul (2) din Actul de aderare din 2005,

⁽¹⁾ JO L 89 28.3.2006, p. 30.⁽²⁾ JO L 114, 30.4.2002, p. 6.

Joi, 9 octombrie 2008

- având în vedere articolul 75 și articolul 83 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A6-0343/2008),
1. își dă avizul conform cu privire la încheierea Protocolului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Confederației Elvețiene.

Instituirea sistemului european de informații extrase din cazierele judiciare (ECRIS) *

P6_TA(2008)0465

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la Decizia Consiliului de instituire a sistemului european de informații cu privire la cazierele judiciare (ECRIS) prin aplicarea articolului 11 din Decizia-cadru 2008/XX/JAI (COM(2008)0332 — C6-0216/2008 — 2008/0101(CNS))

(2010/C 9 E/14)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei (COM(2008)0332),
 - având în vedere articolul 31 și articolul 34 alineatul (2) litera (c) din Tratatul UE,
 - având în vedere articolul 39 alineatul (1) din Tratatul UE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0216/2008),
 - având în vedere articolele 93 și 51 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A6-0360/2008),
1. aprobă propunerea Comisiei astfel cum a fost modificată;
 2. invită Comisia să își modifice propunerea în consecință, în conformitate cu articolul 250 alineatul (2) din Tratatul CE;
 3. invită Consiliul să informeze Parlamentul, în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;
 4. solicită Consiliului să îl consulte din nou în cazul în care intenționează să modifice în mod substanțial propunerea Comisiei;
 5. în cazul în care propunerea nu este adoptată înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, este hotărât să analizeze orice astfel de propunere viitoare în regim de urgență, în strânsă cooperare cu parlamentele naționale;
 6. încredințează Președintelui sarcina de a transmite Consiliului și Comisiei poziția Parlamentului.

Joi, 9 octombrie 2008

TEXT PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENT

Amendamentul 1**Propunere de decizie
Considerentul 6a (nou)**

(6a) Prezenta decizie se bazează pe principiile deja instituite prin Decizia-cadru 2008/XX/JAI a Consiliului privind organizarea și conținutul schimburilor între statele membre de informații extrase din cazierul judiciar, pe care le completează și le aplică din punct de vedere tehnic.

Amendamentul 2**Propunere de decizie
Considerentul 9**

(9) Pentru a asigura înțelegerea reciprocă și transparența clasificării comune, fiecare stat membru trebuie să prezinte o listă a infracțiunilor și pedepselor *naționale* care intră în fiecare dintre categoriile prevăzute în tabelul respectiv, precum și lista *tribunalelor* penale naționale. Aceste informații trebuie să fie accesibile autorităților judiciare naționale, în special prin intermediul canalelor electronice disponibile.

(9) Pentru a asigura înțelegerea reciprocă și transparența clasificării comune, fiecare stat membru trebuie să prezinte o listă a infracțiunilor și pedepselor *prevăzute de legislația națională* care intră în fiecare dintre categoriile prevăzute în tabelul respectiv, **însoțită de o descriere succintă a elementelor constitutive ale infracțiunilor**, precum și lista *instanțelor* penale naționale. Aceste informații trebuie să fie accesibile autorităților judiciare naționale, în special prin intermediul canalelor electronice disponibile.

Amendamentul 3**Propunere de decizie
Considerentul 9 a (nou)**

(9a) Tabelele de referință din anexele A și B nu urmăresc, în nici un fel, să armonizeze tipurile de infracțiuni și pedepse pe care le cuprind, acestea continuând să fie reglementate de dreptul intern.

Amendamentul 4**Propunere de decizie
Considerentul 13**

(13) Ambele tabele de referință ale categoriilor de infracțiuni și decizii și standardele tehnice utilizate pentru schimbul de informații necesită revizuire constantă și actualizări periodice. **Competențele de punere în aplicare în această privință au fost delegate Comisiei care este asistată de un comitet. Procedura de reglementare în conformitate cu dreptul comunitar ar trebui să se aplice mutatis mutandis pentru adoptarea măsurilor necesare pentru punerea în aplicare a prezentei decizii.**

(13) Ambele tabele de referință ale categoriilor de infracțiuni și decizii și standardele tehnice utilizate pentru schimbul de informații necesită revizuire constantă și actualizări periodice.

Joi, 9 octombrie 2008

TEXT PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENT

Amendamentul 5

Propunere de decizie
Considerentul 14

(14) Decizia-cadru 2008/XX/JAI privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală **ar trebui să se aplice în contextul schimbului computerizat de informații extrase din cazierile judiciare ale statelor membre.**

(14) **În acest context, este de o importanță capitală să se adopte cât mai curând** Decizia-cadru 2008/XX/JAI privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în cadrul cooperării polițienești și judiciare în materie penală, **care să ofere un nivel adecvat de protecție a datelor și să includă procesarea datelor personale la nivel național.**

Amendamentul 6

Propunere de decizie
Articolul 3 — alineatul 5

(5) Pentru a asigura funcționarea eficientă a sistemului ECRIS, Comisia va furniza sprijin general și servicii de monitorizare.

(5) Pentru a asigura funcționarea eficientă a sistemului ECRIS, Comisia va furniza sprijin general și servicii de monitorizare **și va verifica dacă toate măsurile stipulate la articolul 6 sunt corect implementate.**

Amendamentul 7

Propunere de decizie
Articolul 5 — alineatul 1 — litera a

(a) lista infracțiunilor *naționale* din fiecare categorie menționată în tabelul de infracțiuni din anexa A. Lista va cuprinde denumirea sau *clasificarea* juridică a infracțiunii, precum și dispoziția legală aplicabilă. Aceasta **poate** include, de asemenea, o scurtă descriere a elementelor constitutive ale infracțiunii;

(a) lista infracțiunilor *prevăzute de legislația națională* din fiecare categorie menționată în tabelul de infracțiuni din anexa A. Lista va cuprinde denumirea sau *încadrarea* juridică a infracțiunii, precum și dispoziția legală aplicabilă. Aceasta include, de asemenea, o scurtă descriere a elementelor constitutive ale infracțiunii;

Amendamentul 8

Propunere de decizie
Articolul 5 — alineatul 1 — litera a — paragraful 1a (nou)

Traducerea descrierilor infracțiunilor din legislația națională din limba originală în care au fost prezentate este de competența exclusivă a fiecărui stat membru care solicită o traducere și nu va fi efectuată de ECRIS. După efectuarea unei traduceri, ECRIS oferă posibilitatea introducerii sale în baza de date.

Amendamentul 9

Propunere de decizie
Articolul 6 — partea introductivă

Se adoptă următoarele măsuri de punere în aplicare în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 7:

Atunci când este necesar, în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) litera (c) și articolul 39 din Tratatul privind UE, Comisia propune Consiliului adoptarea tuturor măsurilor necesare pentru a asigura funcționarea optimă a ECRIS și interoperabilitatea sa cu sistemele naționale, cum ar fi:

Joi, 9 octombrie 2008

TEXT PROPUȘ DE COMISIE

AMENDAMENT

Amendamentul 10**Propunere de decizie
Articolul 7****Articolul 7***eliminat***Procedura comitetului**

(1) În cazul în care se face trimitere la prezentul articol, Comisia va fi asistată de un comitet de reglementare alcătuit din reprezentanți ai statelor membre și prezidat de un reprezentant al Comisiei („comitetul”).

(2) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

(3) Reprezentantul Comisiei prezintă comitetului un proiect al măsurilor care urmează să fie adoptate. Comitetul își prezintă avizul privind proiectul într-un termen care poate fi stabilit de către președinte în funcție de urgența problemei. Avizul este emis cu majoritatea prevăzută la articolul 205 alineatele (2) și (4) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, în cazul deciziilor pe care Consiliul trebuie să le adopte la propunerea Comisiei. Voturile reprezentanților statelor membre în cadrul comitetului sunt ponderate în conformitate cu articolul menționat anterior. Președintele nu participă la vot.

(4) Comisia adoptă măsurile preconizate, dacă acestea sunt conforme cu avizul comitetului.

(5) Dacă măsurile preconizate nu sunt conforme cu avizul comitetului sau în absența avizului, Comisia prezintă Consiliului, de îndată, o propunere cu privire la măsurile ce trebuie luate și informează Parlamentul European cu privire la aceasta.

(6) Consiliul poate să hotărască cu majoritate calificată cu privire la propunere, în termen de trei luni de la data prezentării la Consiliu.

Dacă în acest termen Consiliul a indicat, cu majoritate calificată, că se opune propunerii, Comisia o va reexamina. Comisia poate să prezinte Consiliului o propunere modificată, poate să prezinte propunerea din nou sau poate să prezinte o propunere legislativă pe baza tratatului.

În cazul în care, la expirarea acestui termen, Consiliul nu a adoptat măsurile de aplicare propuse și nici nu și-a exprimat opoziția față de propunerea măsurilor de aplicare, acestea sunt adoptate de către Comisie.

Joi, 9 octombrie 2008

Acordul CE/Ucraina privind menținerea angajamentelor referitoare la comerțul cu servicii, cuprinse în Acordul de parteneriat și cooperare *

P6_TA(2008)0468

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 9 octombrie 2008 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea acordului sub forma unui schimb de scrisori între Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Ucraina, pe de altă parte, cu privire la menținerea angajamentelor referitoare la comerțul cu servicii, cuprinse în Acordul de parteneriat și cooperare (COM(2008)0220 — C6-0202/2008 — 2008/0087(CNS))

(2010/C 9 E/15)

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de decizie a Consiliului (COM(2008)0220),
 - având în vedere articolul 71 alineatul (1) și articolul 80 alineatul (2) din Tratatul CE,
 - având în vedere articolul 300 alineatul (3) primul paragraf din Tratatul CE, în temeiul căruia Parlamentul a fost consultat de către Consiliu (C6-0202/2008),
 - având în vedere articolul 51 și articolul 83 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional (A6-0337/2008),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Ucrainei.